

Gazi Katliamı 10. Yılında



**İktidar
Katilleri
Koruyor!**



**Adalet İsteyenler
12 Mart'ta Gazi Halkıyla Birlikte Olalım!**

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 148 / Tarih: 6 Mart 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 YKr
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

**Sevgi Erdoğan
Ölüm Orucu Ekibi
225. gününde**

**SEKA'yı kapattıran
Halkı aç bırakan
Tecritte katleden
Emperyalist
ve işbirlikçi
güçlerdir**



**Haklar ve Özgürlükler Cephesi
SEKA direnişinin yanında;**

- ◆ Okmeydanı, Nurtepe, Gazi, Bağcılar, Alibeyköy, Gülsuyu, Mahalleleri'nde kepenkler SEKA için kapatıldı
- ◆ HÖC, fabrika önünde nöbette
- ◆ Grup Yorum işçilerle birlikte
- ◆ Kentlerde destek eylemleri

Ekmek ve Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net



Gazi Halkı Kahraman Evladını Unutmadı



verilen yemek yenildi. Gazi halkının, yiğit evladını sahiplenmesi sonucu cemevi yemekhanesinde oturacak yer kalmamıştı.



Ölüm orucu şehidi **Muharrem Karademir**, 1. yılında, TAYAD'lı Aileler ve Gazi halkı tarafından 27 Şubat günü Cebeci Mezarlığı'nda anıldı.

200 kişi kızılbayraklarla mezarı başında toplanırken, TAYAD'lı Aileler imzalı "Muharrem Karademir Ölüm-süzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartları açıldı. Sloganlarla şehitlerini selamlayan analar, babalar, kardeşler, yoldaşlar mezarı başında saygı duruşunda bulundular. Kendi oğlu ve kızı da aynı mezarlıkta bulunan TAYAD Başkanı Niyazi Ağırman'ın konuşmasına Muharrem'in annesinin ağitları eşlik etti. Süleyman Acar da, TAYAD'lı Aileler adına konuştu ve "Muharremimiz feda ateşiyle yüreğimizi tutuşturmalı bir yıl oldu. Bir yıldır yüreği yüreğimizin yanında atıyor. Bir yıldır Muharremlerimiz feda ateşini bedenleriyle harlıyor" dedi.

Yüreklere yanan ateşin zulme

karşı direnmenin, zalime baş eğmemenin ateşi olduğu vurgulanan konuşmada, Muharrem'in özgeçmişi de yer aldı. Ardından Muharrem'in mektupları okundu. Mezarlıktaki anmadan sonra, Gazi'de bulunan ve Muharrem'in çocukluğunun geçtiği "tepe"ye gidildi. Yoldaşları tarafından "Muharrem Tepesi" ismi verilen yerde, Gazi halkı da anmaya katıldı. Yaklaşık 600 kişi burada Muharrem için saygı duruşunda bulundu ve konuşmalar yapıldı.

Muharrem Tepesi'nden Grup Yorum Korosu'nun dinletisinin ardından Gazi Cemevi'ne yürüyüşe geçen kitle, Gazi Mahallesi'ni, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Muharrem Karademir Ölüm-süzdür, Kurtuluş Kavga da Zafer Cephe de" sloganlarıyla inlett. Cemevi önünde 700'den fazla kişi halaylar çekerken, daha sonra Muharrem için

4 yılda 22 hapisane yapıldı 10 bin polis daha alınacak! Yetmez!

AKP iktidarı memleketin en büyük eksikliği kapatmak için harekete geçti; 10 bin polis daha alınacak.

Aynı günlerde açıklanan bir başka rapordan 4 yılda 22 hapisane yapıldığı, onlarca F tipinin, L tipinin inşa edildiği, hücrelere binlerce hücre eklendiği belirtiliyordu.

Daha fazla baskı, daha fazla baskı gücü, daha fazla hapisane... Düzen, uyguladıkları politikaların kaçınılmaz sonuçları karşısında, sorunların kaynağı olan politikalarından vazgeçmek yerine, durmaksızın baskı mekanizmasını büyütüyor.

Bir iktidarın hapisaneleri, polisiye gücünü durmaksızın arttırmak zorunda kalması, düzenin sosyal ve siyasal iflâsının göstergesidir.

Bu yoksulluk, işsizlik sürdükçe, halka karşı bu baskılar, yasaklar sürdürüldükçe, yüz bin polis daha al-salar, yüz cezaevi daha aç-salar yetmez. İnsan-ları işsizlikle, sefaletle çaresizliğe sürükleyen düzen, suçlu da, suç-luyu da kendisi üretiyor. Böyle bir düzene karşı mem-nuniyetsizliğin ve giderek isyanın doğması da kaçınıl-mazdır. Emperyalist politikalar uygulanmaya devam ettikçe, işkencecilerin sayısına yüz bin işkenceci da-ha ekleseler de, ne hırsızlığı, kapkaççılığı yokedebilir-ler, ne de sömürüye, zulme, haksızlığa isyan edenleri bastırabilirler.

İktidarın, kapkaç olaylarının gürültüsü arasında mevcut polis gücüne 10 bin polis daha katması "ma-zur" görüldü. Oysa, o güç, kapkaç suçlarını önlemek için değil, yine halkın mücadelesini engellemek için kullanılacak. Meydanlarda halkı copleyacak, direnen işçiyi, öğrenciyi saldıracak, devrimci, demokratik kurumlara baskınlar düzenleyecek. Polisle içiçe çalış-an mafya yine "özgür" kalacak. Arada bir, kapkaç operasyonları düzenlenip üç beş yoksul, çaresiz genç

yakalanacak...

Hep öyle olmuyor mu? Türkiye geçen hafta bir de "sahte rakı" ölümlerini ko-nuştu. Sonuç, katliamdan farksızdı. 9 kişi ölmüştü. Ve polis, 9 kişi öldükten sonra harekete geçip "sahte rakı üretim atölyelerini bastı". 9 ki-

şi ölmeden önce niye harekete geçmemişti acaba? Cevap malum; her pis, kaçak, göçek işte olduğu gi-bi, polis, jandarma bunları da biliyordu ama payını da aldığı için gözyumuyordu. Halkımız bu mekanizmayı iyi biliyor. Sahte rakı üretimi gibi, yüzlerce işyerine dağıtımı yapılan bir olayın gizlenmesi mümkün mü? Küçük bir soruşturmada, nerede üretilmiş, kimler ne-relere dağıtmış, bun-ları açığa çıkarmak bir saatlik iştir. Ama 9 ölüm oluncaya kadar yapılmaz. 9 ölüm unu-tulunca yine yapılma-yacak, mekanizma eskisi gibi işlemeye devam edecektir.

Yoksulluk ve yol-suzluk düzeninin do-ğal sonuçları olan hır-sızlığın, fuhuşun yay-gınlaşması, kendilerini rahatsız etmediği sürece, oligarşinin şikayetçi olaca-ğı bir şey değildir. Tersine, yozlaşmayı körükleyen de onlardır. Düzenin tüm derdi, halkın isyanını önleyebil-mek, isyanın uç verdiği noktada halkı sindirebilmek-tir. Yeni hapisanelerin, polis gücünün büyütülmesi-nin tam amacı budur.

Düzen akıntıyı kendi yaratıyor ve sonra da akıntı-ya karşı kürek çekiyor. Çaresizliği kendi yaratıyor, hoşnutsuzluğu kendi büyütüyor ve sonra korkmaya başlıyor. Sonra korkularını bastırmak için baskıya, teröre sarılıyorlar. Ama boşuna. Ne hapisaneler, ne yüzbinlik, milyonluk ordular ve polisler, sömürü ve zulüm düzenlerini yıkılmaktan kurtaramamışlardır. Hiçbir ülkenin hapisaneleri tüm halkı alacak kadar büyük, hiçbir polis gücü halktan daha fazla olamaz. Bu düzen de kendini kurtaramayacak!



ÇAĞIRI DUYURU

Gençlik Federasyonu'ndan

◆ 8 Mart Dünya Emekçi

Kadınlar Günü'nde alanlarda olaca-ğız

◆ 12 Mart'ta, İstanbul Üniversitesi Hergele Meydanı'nda anma ve Ga-zi Mahallesi'nde yürüyüşteyiz

◆ 16 Mart saat 12:30 Beyazıt Mey-danı'nda 16 Mart şehitlerimizi ana-çağız

Eylem / 6 Mart Beyazıt



HÖC, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için 6 Mart'ta Beyazıt'ta! Saraç-hane'den toplanılıp Beyazıt'a yapılacak yürüyüş ve mitinge katılalım! "Devrime Meşale Kadınlarımız" şiarını haykıralım.

Eylem / 12 Mart Gazi



HÖC; Gazi katliamının 10. yıldönümün-de, bir kez daha katillerden hesap sor-mak, ayaklanmanın şehitlerini selamla-mak, direnen halkın yanında olmak için herkesi Gazi Mahallesi'ne çağırıyor!

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Pembe Özlüm OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayincılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000 TL/75 Ykr
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Verlog Florestra. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya mah. Uluyol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: No: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli Kültürhanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin: Çankaya Mah. Türkkan İşhanı No: 106/9
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı
No:24 Kat:2 Daire: 9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon: Düzenli Ulusoy İş Merkezi Çömekevi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *SEKA'yı, direnişleri, tecriti, gerçekleri halka taşımaliyiz*
- 5... *Tüm Türkiye'yi 'mekanik alölyesi' yapalım!*
- 11... *HÖC'lüler 18 Şubat'tan beri SEKA önünde nöbette!*
- 14... *BES taleplerini Ankara sokaklarında haykırdı*
- 16... *AKP'den 'işkenceye devam edin' teşviki*
- 17... *Görmemiş, başbakan eşi olmuş!!!!*
- 18... *Direnen Gazi-3*
- 21... *Sünni devletin diyaneti Alevi yaşağını sürdürüyor*
- 22... *TBMM Komisyonu: "F tipleri fiziki ve ruhi sağlığı bozuyor"*
- 24... *F tipi cezaevlerini küçük düşürmek*
- 26... *Kanla yazılan tarihte kadınların da kanı var*
- 29... *EMEP'e silahlı saldırı*
- 30... *AKP ve ordu ABD fırçasına karşı suskunluğunu sürdürüyor*
- 32... *Ortadoğu operasyonu Suriye'de yoğunlaştı*
- 34... *Ahlaksız işkenceciler de "ahlaki bozulma"dan şikayetçi*
- 35... *Floransa Savaş Karşısı Forumu'nda büyük direnişe coşkulu...*
- 36... *Gençlik Federasyonu'ndan soruşturma protestoları*
- 39... *"Muhalefet boşluğu"ndan kim, ne anlıyor?*
- 42... *Avrupa'da hukuk ve hak ve özgürlükler gerçeği*
- 43... *Avrupa tekellerinin krizinin faturasını...*
- 46... *Sandra Bakutz bir gazete haberiyle 'örgüt üyesi' yapıldı!*
- 47... *Tutsak bir Yorumcu özgürlüğüne kavuştu*
- 48... *Devrimin iradesi*
- 49... *Emperyalist politikalara karşı halk barikatı*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

SEKA'yı, direnişleri, tecriti, gerçekleri HALKA TAŞIMALIYIZ

TECRİT politikasının sınıflar mücadelesinin bugün sürmekte olan biçimlerini açıklamakta ne kadar önemli bir kavram olduğu her geçen gün daha net görülüyor. Devrimcileri halktan tecrit etmek için onlarca yöntem aynı anda başvuruluyor; devrimci dergiler, devrimcilerin önderliğindeki demokratik kitle örgütleri, baskınlarla, gözaltılarla terörize ediliyor, derneğe giden bir tek kişiyi caydırmak için polis gerektiğinde seferber oluyor. Devrimcilerin açıklamaları, politik tavır alışları, eylemleri kopkoyu bir sansüre tabii tutuluyor. Devrimcileri susturmak, kitleleri kör karanlıkta bırakmaktır. Bunu biliyor, bunu hedefliyorlar. **TECRİT** politikası, devrimcileri halktan tecrit etmekle sınırlı kalmıyor. Halkı birbirinden tecrit etmeye yöneliyor. Mücadele eden, asgari düzeyde örgütlü kesimleri birbirinden tecrit etmeye devam ediyor. Birileri direniyorsa, diğer tüm kesimlerin buna seyirci kalmasını sağlamak için yine her yönetime başvuruluyor... Devrimciler ve halk, dünyanın hemen her ülkesinde bu taktiklerle karşı karşıya kalmıştır. Bunlara cevabımızı, tecriti, aradaki duvarları daha da güçlendirecek sivil toplumcu eylem biçimlerine, çalışma tarzlarına son vererek, devrimcilerle halk arasındaki ilişkileri güçlendirerek, gerçeklerin tüm halka ulaşmasını sağlayarak vermeliyiz.

SEKA direnişi, **TECRİT politikasının yeni uygulama alanıdır.** İktidar politikasını direnişi tecrit etmek üzerine kurmuştur. F tiplerine karşı direnişte uygulandığı gibi, SEKA direnişine karşı da oligarşinin en güçlü silahı yine SANSÜR'dür. Düşünün, 40 günden fazladır süren SEKA direnişi, kaç kez televizyonların ana haber bültenlerine girmiştir? On günde, yirmi günde bir yapılan haberlere kaç kişi denk gelip de SEKA'dan haberdar olmuştur? Diyelim ki, birkaç haber dinledi, okudu SEKA hakkında. Peki bunların hangisinde işçilerin gözünden SEKA sorunu anlatılmıştır?.. Bu soruların cevabı biliniyor. Durum buyken, halkın kendiliğinden duyarlılık göstermesi beklenemez. Bu ülkenin medyasından halkın muhalefeti silinmiştir. Gerçekler, direnişler, sansürün karanlığında boğulmaya çalışılıyor. Böyle bir noktada devrimciler için öncelikli görev, bütün bu gerçekleri halka taşımaktır. Bunu yapmadığımızda, genel geçer çağrılarımız kitlelere ulaşsa bile etkili olmayacaktır. SEKA'yı destekle diyeceksiniz, tecrite karşı çık diyeceksiniz... Ama çağrınızı ulaştırdığınız kesimler, SEKA'da ne oluyor, bilmiyor, **TECRİT** nedir bilmiyor, çağrınıza olumlu karşılık vermesini nasıl bekleyebilirsiniz?

Kimse, birkaç eyleminin veya çağrısının medyada yer almasına bel bağlamasın. Onlar da sansürün, iktidarın, burjuva kalemşörlerin demagogilerinin dalgaları arasında kaybolup gider. Halka gitmeliyiz. Direnişleri halka taşımaliyiz. İktidarın, burjuva medyanın özelleştirmeler, F tipleri, Avrupa Birliği, Irak konusundaki demagogilerini, bizzat halkın evlerinde, oturduğu kahvehanelerde, çalıştığı fabrikalarda, okuduğu okullarda doğrudan, bire bir kitle çalışmasıyla cevap vermeliyiz. Tecriti kırmanın, tecrit politikasını boşa çıkarmanın başka bir reçetesi yok. "Muhalefetin güçlendirilmesi" üzerine kafa yoranlar bilmeli ki, bu yapılmadan hiç bir şey başarılamaz.

Öte yandan; bunu asgari düzeyde yerine getirdiğimizde, direnişleri, gerçekleri halka taşıyabildiğimizde, umulandan, beklenenden de fazlasını başarabildiğimizi göreceğiz. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin İstanbul'un çeşitli semtlerinde örgütlediği kepenk kapatma eylemi, bunun bir

göstergesidir. Sınırlı bir zaman dilimine karşın, esnafların önemli bir bölümü bu çağrıya olumlu bir cevap vermiştir. SEKA için bir şey yapmak isteyen ama örgütsüzlükten, organizasyonsuzluktan dolayı yapamayan bir duyarlılığın olduğu görülmüştür. Bu lokal bir gösterge olsa da önemlidir. Tecrit politikasına karşı, ne yapmamız gerektiğine dair de bir fikir vermektedir. Buradan hareketle ise, solun daha köklü bir sorunu sorgulanmalıdır. İcazetçiliğin, sivil toplumculuğun, düzen içileşmenin ve oligarşinin yoğun terörünün bir sonucu olarak solda kitle çalışması geleneği zayıflamıştır. Kitlelere gidilmeyen bir tarz gelişmiştir. Sadece eylemi yapmaya, pankartını, imzasını göstermeye odaklı, her eylemde yeni, farklı kesimleri katmayı amaçlamaya veya bunu tali bir mesele olarak gören bir eylem anlayışı gelişmiştir. Dolayısıyla, belli güçlerin hemen her konuda eylemler yaptığı bir “mücadele pratiği” ortaya çıkmıştır; solda, esasında sivil toplumlara özgü olan “**aktivistler**” kelimesinin bu kadar kolay benimsenmesi de zaten bu tarzın sonucudur. Kitleleri örgütleyen, her farklı konuda, ilgili halk kesimlerini harekete geçirmeyi hedefleyen bir mücadele ve eylem çizgisi hakim kılınmak zorundadır. Bu da kitlelere gitmeden, sorunları, talepleri, direnişleri halka taşımadan gerçekleştirilemez. Bir eylemde amaç, belli bir konuda halkı aydınlatmak, o konuda bir politika götürmektir. Hiç kitle çalışması yapılmadan gerçekleştirilen bir eylem çizgisinde, elbette halkı aydınlatmak, politika götürmek de sadece o eylemi “medyanın” vermesine endekslenektir. Bu, oligarşinin devrimcileri halktan tecrit etmesini kolaylaştırmaktır.

8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart, 30 Mart, 1 Mayıs... Oligarşi ve polis seferber; peki biz seferber miyiz? Bu günleri kitleleri örgütleme, yeni kesimlere ulaşma ve harekete geçirme perspektifiyle ele almalıyız. Bu bakış açısıyla hareket edilmediğinde, görkemli gösterilerden geriye bir şey kalmaz... Oligarşi, solu, halk güçlerini bölmek için, kitle örgütlerini devrimcilerden tecrit etmek seferber; her türlü baskı, tehdit, demagojiye başvuruyor ve başvuracak. Peki devrimci, demokrat güçler, birleştirmek için aynı düzeyde bir sorumluluk ve kararlılık gösteriyor mu?

Her konuda kitleleri örgütleme ve tüm halk güçlerini birleştirme bakış açısıyla hareket etmeliyiz. Eylemlerden, direnişlerden geriye kalacak olan budur. Oligarşinin tecrit politikasının alanını mümkün olduğunca daraltmak için örgütlü güçlerin birliğine azami bir gayret sarfetmeliyiz.

Önümüzde bir çok belirli gün var; 8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart, 30 Mart, 1 Mayıs... Oligarşi ve polis seferber; peki biz seferber miyiz? Bu günleri kitleleri örgütleme, yeni kesimlere ulaşma ve harekete geçirme perspektifiyle ele almalıyız. Bu bakış açısıyla hareket edilmediğinde, görkemli gösterilerden geriye bir şey kalmaz... Oligarşi, solu, halk güçlerini **bölmek için**, kitle örgütlerini devrimcilerden tecrit etmek için seferber; her türlü baskı, tehdit, demagojiye başvuruyor ve başvuracak. Peki devrimci, demokrat güçler, **birleştirmek için** aynı düzeyde bir sorumluluk ve kararlılık gösteriyor mu? Buna şu an olumlu bir cevap veremiyorsak, herkes oturup düşünmelidir. Düzenicilik devrimcilerden kaçarak, grupçuluk birliği değil rekabeti hakim kılarak halkın mücadelesini bölüyor. Buna son verelim.

SEKA herkesin direnişi. Halkın her kesimi bunu giderek daha açık biçimde görecektir. HÖC'lüler 18 Şubat'tan beri SEKA önündeler. SEKA önü, SEKA direnişini savunmak, sahiplenmek için örülmüş bir barikata dönüştürülmelidir. Bu aşamaları katetmiş bir direnişi sahiplenmenin temel biçimlerinden biri bu olmalıdır. SEKA'ya saldıranlar, SEKA'lı işçilerden önce, karşılarında direnişin destek güçlerini göreceklerini bilmeliler. SEKA işçilerini, direnişleri tecrit etme politikasına fiilen karşılık vermeliyiz, tecriti pratiğimizle dağıtmalıyız. SEKA'lı işçiler bugün geç de olsa şunu görmüşlerdir: *“Eğer daha önce başka yerler kapatılırken biz bugün yaptığımızı yapsaydık, bugün kapatma kararına cesaret edemezlerdi.”* Hiç şüphe yok ki, bunu “sıranın kendilerine geldiği” başka işçilerden de duyduk. Yine SEKA'lı işçilerin *“bize sınıf dayanışmasını yirmi yıl anlatsaydınız, bir kulağımızdan girer otekenden çıkardı, ama şimdi sarsıldık, kendimizi sorguladık”* sözleri, pratiğin büyük öğreticiliğinin ifadesidir. Devrimcilerin daha geniş kitlelere bu gerçekleri, pratiğin içinde açığa çıkan bu bilinçlenmeyi taşımaları şarttır. Sorunları halka taşıyabildiğimizde, halk tecriti, F tiplerini de kavrayacaktır, terör demagojisiyle nasıl bir oyun oynandığını da. Kilit sorun buradadır: Direnişleri, gerçekleri halka taşımak... Devrimciler, demokratlar, derneklerden sendikalara kadar tüm kitle örgütleri, Marksist-Leninist teorimizin **“kitle çalışması”** üzerine söylediklerini yeniden hatırlamalı, öğrenmeli. Çünkü bu başlıkta solun, “halkın devrimci muhalefetine”, solun birçok sorununun çözümü var.

Tüm Türkiye'yi 'Mekanik Atölyesi' Yapalım!

SEKA işçisi, bundan önceki tehditleri, bölme oyunlarını, polis saldırılarını boşa çıkardığı gibi, Tayyip Erdoğan'ın "1 Mart'a kadar süre verdiği" tehdidine de aldırmayarak, direnişini sürdürüyor. SEKA işçisinin kararlılığı, direniş ruhu başta fabrikalar olmak üzere birçok kesime çeşitli biçimlerde yansırken, Türk-İş'in "beklenen" geri adımı atmasını da zorlaştırıyor.

Faşizmi ve AKP iktidarının sınıf düşmanlığını pratik içinde öğrenen işçiler, direnişlerine yönelik fiili saldırılara ilişkin de tedbirler alıyorlar. Ziyaretçileri güvenlik nedeniyle almadıkları, ancak sadece Grup Yorum üyelerini davet ettikleri, "Mekanik Atölyesi", direnişin bu hazırlığının yaşandığı ve bir anlamda militan direnişin simgeleştiği yer durumunda. Barikatlar, patlatılmaya hazır tüpler birkaç örnek teşkil ediyor bu militanca hazırlıktan. Destek ve dayanışma, IMF programına karşı direniş de bu ruhla örülmelidir. Tüm Türkiye'nin fabrikalarının, gecekondularının "Mekanik Atölyesi'ne" dönüştürülmesi perspektifiyle hareket edilmeli, SEKA'nın kıvılcımını hayatın tüm alanlarına yaymalıyız.

İşçiler, Sermayenin Sopasıyla Tehditler Savuran Tayyip'i Dinlemedi 1 Mart Günü De Fabrikadaydılar...

Tayyip Erdoğan, "1 Mart'a kadar süre veriyorum" diyerek işçileri tehdit etmiş, fabrikayı terk etmelerini ve verdikleriyle yetinmelerini istemişti. Sermayenin ve iktidarının verdikleriyle yetinmek, mümkün müydü? Bu, sınıflar mücadelesinin doğasına aykırıydı, işçi sınıfı ne kazanmışsa, sermayenin vermediklerini söke söke alarak kazanmıştı tarih boyunca. "Hak verilmez alınır" sözü de, buradan sloganlaşmıştı zaten!

Ama, iktidar olduğu günden bu yana, hotzotla,



SEKA işçisi direniyor. Fabrikanın "Mekanik Atölyesi" denilen bölümü, militan direnişin odağı, öfkenin dorukta olduğu, kararlılığın hiç eksilmediği yer.

zorbalıkla, Avrupa Birlikçiler'den medyaya, sermayeden kimi solculara kadar geniş bir kesimin desteğini almış olmanın pervasızlığıyla ülkeyi yöneten, "ben söyledim oldu" diye dayatan Tayyip iktidarı böyle buyuruyordu. Zaten ısrarla her konuşmasında, sınıfların, ideolojilerin bittiğini söylüyor, herkesin IMF önünde diz çökmesini, Amerika ve Avrupa tekellerinin kapitalist düzenine secdeye durmasını istiyordu. IMF'yi eleştirmek ki; teröristlikti, akıl mantıktan yoksun olma idi Tayyip'e göre. Ne demekti, özelleştirmeye karşı çıkmak, hele de fabrikayı işgal etmek?

O da işçi sınıfıyla tanıştı!

İşçilerin sınıf bilinçleri yoktu, çoğu AKP, MHP gibi partilere oy vermişler, hatta oy vermenin de ötesinde AKP için oy toplamışlardı. Onlar da sınıflar gerçeğini yaşayarak öğrenirken, Tayyip'e de öğretiyorlar. 1 Mart tehdidine aldırma işleri bunun bir parçası; "hayır güçlü olan sen değilsin biziz, çünkü biz emekçiyiz ve direniyoruz" dediler.

Tayyip, IMF'nin kararlarını dayatmaktadır. Tekeller istemektedir SEKA'nın kapatılmasını. SEKA'nın kapatılmasından F tiplerinin yaptırılmasına, yoksulluk politikalarından halk örgütlülüklerine yönelik saldırılara kadar tümü emperyalistlerin ve işbirlikçi güçlerin politikalarıdır. Erdoğan hükümeti, onların hükümeti olduğunu bir kez de SEKA'da göstermiştir.

Türk-İş Fabrikaları Terk Etmiyor

Türk-İş 4 Mart günü bütün fabrikalarda işyerini terk etmeme eylemi kararı aldı. 1 Mart günü İzmir'de yapılan Türk-İş Başkanlar Kurulu Toplantısı'nda alınan karara göre, dergimiz yayına hazır-





Barikatlarda, yıkımlara karşı direnişlerde büyüyordu ülkemizin gecekondu çocukları. SEKA'nın çocukları da fabrikaların alinteri kokusunda, öfkeli sloganları arasında, "buradan ölümümüz çıkar" haykırılarıyla büyüyorlar. Onlar da direnişin parçası; kazanana kadar okullarına gitmiyor, boykot yapıyorlar. SEKA'lı çocuklar Türkiye gerçeğidir. Burjuvazinin ve küçük-burjuvazinin, direnişlerde, yürüyüşlerde çocukların yer alması karşısında yaptıkları "çocukları kullanıyorlar" safsatası, işte bu gerçeği çarpıtmak içindir. Yoksulların, işçilerin çocukları da elbette direnişi, sömürüyü küçük yaşta öğrenecek, dost kim, düşman kim anlayacaklar... Ve halkın kurtuluş mücadelesi onlarla sürecek...

Sayı 148

6

6 Mart
2005

landığı sırada, Türk-İş'e bağlı sendikaların örgütlü olduğu yerlerde işçiler fabrikalarını terk etmeyecek sınıf kardeşlerine destek verecekler ve direnişi sahiplenecekler. DİSK ve KESK'in de eyleme çeşitli biçimlerde destek vereceği belirtilmekte. Ayrıca, SEKA'a yönelik polis saldırısında da "Türk-İş'in tüm çalışanlarıyla birlikte ülke genelinde etkin eylemlerle cevap vereceği ve yeni eylem türlerini hayata geçireceği" açıklandı. Ancak, bu eylemlerin ne olduğu, işçilerin beklentisi olan genel grevden neden kaçıldığı ise Türk-İş tarafından cevaplanmadı.

Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç, işçilere kararın açıklandığı salonda, "*Başkanlar Kurulunun aldığı kararların hayata geçeceğini ve hayatı durduracağını, buna kimsenin endişesi olmaması gerektiğini*" söyledi. Kılıç, kararları "*IMF saldırılarını, SEKA saldırısını püskürtmenin kararıdır*" diye niteledi.

İşçiler ise Kılıç'ı protesto ederek, "Genel Grev Genel Direniş" sloganlarıyla, Kılıçla aynı düşümediklerini ortaya koydular.

Türk-İş'in bütün geriliğine karşın almak zorunda kaldığı bu kararda üç etkeni sıralayabiliriz. **Birincisi;** SEKA işçisinin tartışma götürmez kararlılığı ve devrimcilerin, emekçilerin desteğiyle yayılan direnişidir. İşçiler kararlılıklarını ve sendikacılardan beklediklerini, toplantı öncesinde yaptıkları bir açıklamada "Emek Temsilcilerine" seslenerek şöyle dile getiriyorlardı:

"Bu direnişin amacı artık yalnız SEKA değildir. Biz SEKA'LILAR olarak her türlü özelleştirme, sömürü ve emperyalizme karşıyız. Ülkemizin karış karış satıldığı, işyerlerimizin kapatıldığı, sosyal haklarımızın tamamen elimizden alındığı, eğitimin ve sağlığın paralı olduğu şu günlerde siz emek temsilcileri olarak artık söylemlerden vazgeçmelisiniz. Bu andan itibaren eylem günüdür. Sizlere düşen görev, konfederasyonları harekete geçirerek, tüm emek cephesini örgütlemek ve Genel Grev-Genel Direniş kararını aldırmaaktır. Önce SEKA, sonra tüm ülkeden olmamak için; Genel Grev!"

İkincisi; buna bağlı olarak devrimci, ilerici, demokrat sendikacıların, işçi sınıfının Türk-İş üzerinde oluşturduğu baskıdır. Örneğin, Başkanlar Kurulu Toplantısı öncesi İstanbul'da Türk-İş'e bağlı sendikaların şubeleri bir bildiri yayınlarak direniş kararı alınmasını ısrar etmişlerdir. Keza birçok kentte yapılan destek eylemlerinde bu baskı oluşmuştur.

Üçüncüsü ise; tüm bunlara karşın Türk-İş onlarca örnekte olduğu gibi, yan çizme, daha da geri eylemlerle geçiştirme yolunu da zorlayabilirdi. Ancak, AKP iktidarı Türk-İş'e manevra yapacak hiçbir alan bırakmamış, işçi düşmanlığında açıkça ısrar ederek Türk-İş'in uzlaşmacılığının şimdilik önünü tıkamıştır. Elbette bu durum kalıcı değildir, iktidar ve Türk-İş kanadından çeşitli manevralar, direnişi kırma ve geri bir noktada uzlaşma adımları beklenmelidir. Böyle bir gelişmeyi önleyecek olan ise, Türk-İş'e rağmen direnişin yaygınlaştırılıp radikalleşmesidir.

SEKA'da Türk-İş'e Haklı Tepki Vardı

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun Sonuç Bildirgesi'nin SEKA işçilerine açıklanması sırasında, salonda yükselen 'Genel grev' sesleri ve "adam gibi kararlar alın" sözleri, sendikacılarla işçiler arasında yaşanan tartışmalar, son yıllarda yaşanan birikimin bir ürünüydü.

Günlerdir bütün zorluklara karşı, Türk-İş'in ciddi bir desteğini görmeden direniş sergileyen SEKA işçileri, direniş içinde bu saldırının nasıl durdurulması gerektiğinin de bilincine vardılar. Özelleştirmeler, fabrika kapatmalar ve bir bütün olarak çarpık kapitalizmin reorganize edilmesi, iktidar açısından vazgeçilmesi zor bir süreçtir. Çünkü, emperyalistlerden desteği bu ve benzeri uygulamalarıyla, işbirlikçiliğiyle almakta, tekelci sermeye bu koşulda destek sunmaktadır.

Ne SEKA'ya yönelik saldırının ne de özelleştirme saldırısının bir gün fabrikaya kapatılmakla durdurulamayacağı görülmelidir. İşçi, Türk-İş ka-



Grup Yorum Yine SEKA'daydı: "Şarkılarımızın Yeri Burası!"

"3. gelişimzdi SEKA'ya. İlk mahkeme durdurma kararı aldığında da SEKA'lılarla birlikteydik. O zaman da gerçekten çok büyük bir coşkuyla karşılanmıştık. Bizi tanı-

yacaklarını düşünmüyorduk. Genel olarak biliyorsunuz, AKP kökenli insanlar var. Ama ikinci ve üçüncü şarkıyı söyledikten sonra insanların bizi tanıdığını, tanımayanların da sahiplendiğini gördük. İkinci gelişimzde İstanbul'dan sanatçı arkadaşlarımızla birlikteydik. Bu üçüncü gelişimiz daha bir coşkuluydu. 40 gündür SEKA işçileri kendilerini Mekanik Atölye'ye kapatmış durumda. Aileler de fabrikanın yanındaki yemekhanede bekliyorlar. Ve hiç kimseyi içeriye almıyorlar. Destekçiler geldiğinde de fabrika kapısının önüne kadar gelebiliyorlar. İşçiler de dışarı çıkıyorlar kar-

şlamak için. Hiç kimse içeriye alınmıyordu. Ama bugün içeriye girdik, yemekhanede şarkılarımızı söyledik, bize Mekanik Atölye'yi gezdirdiler. Direniş mevzisi diyelim buraya. Olası bir polis müdahalesine, ne gibi bir hazırlıklar aldıklarına dair bize anlattılar ve tüm ayrıntıları gördük. Çok onurlandık. Bize karşı samimi duygularını görüyoruz. Onlara direniş boyunca yanlarında olacağımıza dair söz vermiştik, ilk gelişimzde. Bu üçüncü gelişimiz. Ve SEKA işçisi, burada direndikçe, direniş zaferle sonlanana kadar, geleceğimizi söyledik. Grup Yorum kuruluşundan bu yana, direnenin, ezilenin yanında olmuştur. Elbette, bizim bulunacağımız yer SEKA işçilerinin yanındı. Bizim şarkılarımız da direnenlerin, ezilenlerin safında anlamlı olmuştur. Bu nedenle şarkılarımızın yeri burasıdır diye düşünüyoruz."

Daha önce iki kez işçileri ziyaret ederek destek veren Grup Yorum, 27 Şubat günü yine SEKA'daydı. İşçilere bir dinleti veren Grup Yorum üyeleri, böylece aydın, sanatçı desteğinin bir ziyaretle sınırlanmaması, süreklileştirilmesi gerektiğini de gösterdi. İşçilerin istedikleri türküler söyleyen Yorum üyeleri de, işçilerden SEKA marşını istediler. Salonda yüzlerce kişi hep bir ağızdan marşı söylerken, işçilerle Yorum tam anlamıyla kaynaşmış ve direnişlerin grubu olduğunu bir kez daha göstermişti Yorumcular. Grup Yorum üyeleri Selma Kıl ve İnan Altın, izlenimlerini anlattılar:

rarının açıklanması sırasında ortaya koyduğu tavırla, bu oyuna artık son verilmesini istediğini göstermiştir.

Bilinmektedir ki, Türk-İş yönetimi bu ülkede işçi haklarının yok edilmesinde, her geçen gün daha da gerileyen kazanımlarda önemli bir pay sahibidir.

Tayyip'in Yalanlarına İşçiden Cevap

Tayyip Erdoğan'ın SEKA'nın kapatılması için söylemediği yalan kalmadı. Halkın diğer kesimlerini işçilere karşı kışkırtmaya çalışan emek düşmanı işbirlikçi, bu kez de işçilerin 2 milyar maaş aldığını söyledi. "Geçinemiyorum" diyerek arsızca nüfusunu kullanıp ticaret yapan Erdoğan, aç bırakmaya, süründürmeye alışmış, yoksulluk sınırının 1.5 milyar olduğu bir ülkede, alınteri dökenlere 2 milyar çok görüyordu. Ama bundan önemlisi, söylediği de zaten yalandı.

Direnişlerinin 43. gününde bir açıklama yapan SEKA işçileri, Başbakan Erdoğan'ın Afrika gezisi öncesi SEKA'ya ilişkin yaptığı konuşmalara şu cevabı verdiler:

"Erdoğan açıklamasında yine 2 milyar TL maaş aldığımızı belirtmiş, SEKA'nın restore edileme-

yeceğinden bahsetmiştir. Sn. Başbakan SEKA işçisini herhalde kendisi ile karıştırmaktadır. SEKA işçisi ikramiyeleri içinde ortalama olarak 1 milyar 100 milyon TL almaktadır. Bu sözler halkımızı kandırmaya yönelik bir tutumdur. Ayrıca SEKA bir kağıt fabrikasıdır. SEKA'ya ancak modernizasyon yapılabilir. Restorasyon ise bizim bildiğimiz kadarıyla lokanta, büro vs. yerlere yapılabilir."

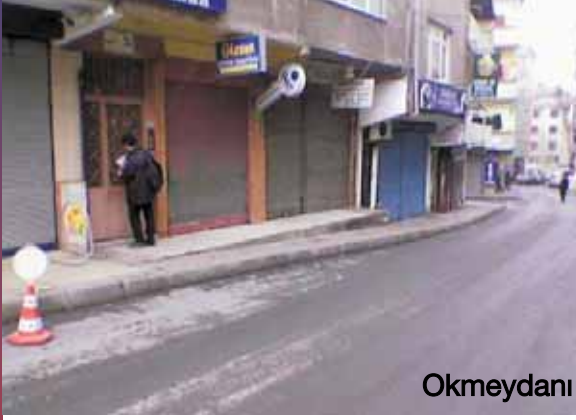
İşçiler, AKP hükümetinin "SEKA kapatılmıştır... geriye dönüş yoktur" sözlerine ise şu cevabı veriyorlar:

"Hükümetin bu hassasiyetini anlayabilmiş değiliz. Herhalde oylarını aldığı, yalan vaatlerle kandırdıkları insanların "hak arama"larına hiç tahammülleri yok. Ancak şunu bir kez daha belirtelim; bu açıklamalar direnişimize daha fazla güç katmaktadır. Siz isterseniz bin kere SEKA kapatıldı diye söyleyin. Bizim için bir önemi yok. Çünkü biz onbin kere "SEKA KAPATILAMAZ" diye söylemeye hazırız."

Halkın Tüm Kesimlerinden Destek Eylemleri Sürüyor

İşçi, memur, aydın, sanatçı, öğrenci, gece-

HÖC'ün Çağrısıyla Kepenkler SEKA İçin Kapandı



Okmeydanı



Bağcılar

Direnişe desteği ülke çapına yayan Haklar ve Özgürlükler Cephesi, bu kez de kepenk kapatma eylemiyle, SEKA bizim direnişimizdir şiarını pratikte göstererek, esnaflara da ulaştırdılar.

İstanbul'da 26 Şubat günü, Gazi, Okmeydanı, Alibeyköy, Nurtepe, Bağcılar ve Gülsuyu Mahalleleri'nde esnaflar, HÖC'ün çağrısına uyarak kepenklerini indirdiler. Birçok yerde camlarına SEKA'ya destek sloganları yazan esnafların, çağrıya büyük oranda olumlu cevap vermesi, SEKA direnişinin etkisinin bir örneğiydi. Bakkalı marketiyle, mobilyacı pastanesiyle esnaflar HÖC'lüleri, "sizi tanıyoruz, Taksim'de de

SEKA için eylem yapıyordunuz" diye karşılayarak, kendileri de komşularına çağrıyı ulaştırdılar. Yüzde 80 civarında katılımın olduğu kepenk kapatma eylemi 2 ile 5 saat arasında sürdü.

Nurtepe'de 150 esnafın tamamı 5 saat süreyle kepenklerini kapattı. Esnafların kepenklerini kapatırken, "SEKA KAPATILAMAZ" sloganı atmaları sahiplenmeyi gösteriyordu.

Okmeydanı esnafı da 12:00-17:00 saatleri arasında eyleme büyük oranda katılım gösterdi. Mahmut Şevket Paşa Mahallesi, Kuruçay Caddesi Piyalepaşa Caddesi'ndeki esnaflar kepenk kapatırken seyyar satıcılar da o gün tezgah açmadılar. Bazı esnafların ise, camlarına "SEKA işçilerinin direnişini desteklemek için 12:00-17:00 saatleri arasında kapatıyorum" yazısını astıkları görüldü.

Kepenklerin indirildiği yerlerden

Sayı 148

8

6 Mart
2005

kondulu halkın tüm kesimleri çeşitli biçimlerde SEKA işçilerine desteklerini gösteriyorlar.

23 Şubat günü İstanbul'un gecekondu semtlerinde basın açıklaması ve oturma eylemleri yapan Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SEKA direnişini gecekondu halkına duyurdu. Okmeydanı Sibel Yalçın Direniş Parkı'ndan Sağlık Ocağı'na sloganlarla yürüyen HÖC'lüler, yaptıkları açıklama ve ardından oturma eyleminde SEKA hepimizin direnişidir çağrısını yükselttiler. Gülsuyu'nda da Heykel Parkı'nda "SEKA'ya Saldırıya Son" pankartı açarak eylem yapan HÖC'lüler, "Yaşasın SEKA İşçilerin Direnişi SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Direnen SEKA İşçisi Kazanacak" sloganları attılar. Bağcılar Yeni Mahalle Ahmet Kabaklı Caddesi üzerinde eylem yapan Bağcılar HÖC temsilciliği, "SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Direnen SEKA Kazanacak" dövizleri taşıdı, sloganlar attı. Basın açıklamasının ardından bir süre oturma eylemi gerçekleştirildi.

24 Şubat günü HÖC'lüler Taksim Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı. Mehmet Güvel'in okuduğu açıklamada "SEKA direnişini bulduğumuz her yerde gösterilerle destekleyelim" çağrısı yapıldı. Güvel, direnişin büyütülmesi gerektiğini belirterek şöyle konuştu: "Ülkemizin dört bir yanında SEKA ile dayanışma sloganları ve iktidarın saldırısına karşı protestolar yüksel-

melidir. İşçiler memurlar tüm çalışanlar SEKA direnişini iş bırakarak destekleyelim. Direniş hepimizin direnişidir. SEKA işçisini yalnız bırakmayalım". "SEKA Senindir Direnişi Destekle" yazılı önlükler giyen HÖC'lüler basın açıklamasının ardından Taksim Meydanı'na kadar bildiri dağıtımı yaptılar.

İstanbul'un Anadolu Yakası'nda kurulu bulunan **Anadolu Temel Haklar**, 24 Şubat günü AKP Ümraniye ilçe binası önünde yaptığı eylemle iktidarın SEKA'ya yönelik saldırılarını protesto etti. "SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi, Direnen SEKA İşçisi Yalnız Değildir, SEKA'ya Saldırıya Son" dövizleri açılan eylemde, AKP binası gösterilerek, "İşte burası halk düşmanı yuvası" sloganı atıldı. Dernek başkanı Metin Dikmen tarafından yapılan açıklamada direnişe destek dile getirildi.

İkitelli Temel Haklar üyeleri 25 Şubat günü Parseller Meydanı'nda eylem yaptı. "AKP iktidarı ülkemizi emperyalizme peş keş çekiyor" diyen Temel Haklar üyeleri, SEKA işçilerinin direnişinin emperyalizme karşı bağımsızlık direnişinin parçası olduğunu belirttiler. SEKA işçisinin yanında yazı denilen açıklamada, "SEKA İşçisi Yalnız Değildir, SEKA'ya Saldırıya Son, Direnen SEKA Kazanacak" dövizleri açıldı ve bir süre oturma eylemi yapıldı.

biri de Bağcılar'dı. Yenimahalle Ahmet Kabalı Caddesi üzerinde bulunan esnaflar yüzde 80 bir katılımıla HÖC'ün çağrısına uyarak, "SEKA işçisinin direnişinin yanındayız" dediler. Kepenk kapatma eylemine mahalle gençliği de alkışlarla ve sloganlar atarak destek verdiler ve bir anda cadde boyunca bir çok yerden "SEKA İşçisi Kazanacak" sloganları yükseldi.

Gazi Mahallesi esnafının büyük bölümü de HÖC'ün çağrısına kulak verdi. Esnafların camlarına "SEKA Halkındır Satılamaz, Direnen SEKA Kazanacak" yazıları astığı görüldü.

Gülsuyu Güleusu Mahallesi'nde SEKA işçilerinin onurlu direnişi de esnafların kepenkleri kapatmasıyla selamlandı. Kepenklerin kapatılması için çağrılar yapılırken, esnafları tehdit eden polis, iki HÖC'lüyü "esnafa zorla kepenk kapattırdıkları" gerekçesiyle gözaltına aldı. İki gün gözaltında kaldıktan sonra HÖC'lüler serbest bırakıldı. Esnafların desteğinin gönüllüğü ise, eylemin gerçekleşme biçimiyle orta-

daydı. İşyerlerini kapatan birçok esnaf, camına kendiliğinden, "SEKA işçilerine destek amacıyla kapalıyız" şeklinde dövizler astılar. HÖC'lülerin esnafları dolaşması sırasında da, birçok esnaf, "biz de bir şeyler yapılması gerektiğini düşünüyorduk, böyle bir şey çok iyi olur" şeklinde düşüncelerini ifade ettiler. Eylemin başarılı bir şekilde sona ermesinin ardından esnafları tek tek dolaşan HÖC'lüler, SEKA işçilerine verdikleri destekten dolayı teşekkür ettiler.

Alibeyköy'de de esnafların SEKA direnişine karşı duyarlılığı eyleme katılımları ile ortaya çıktı. Savaş Yokuşu, Cengiz Topel gibi yerlerde katılım yüksek düzeyde gerçekleşerek işçilere destek ortaya konuldu.

Devrimciler her türlü eylemle SEKA işçilerinin yanında



Alibeyköy



Gazi Mahallesi

Gebze Haklar ve Özgürlükler Cephesi Temsilciliği 24 Şubat günü Cumhuriyet Meydanı'nda SEKA işçilerine destek ve dayanışma amaçlı basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. HÖC adına konuşan Devrim Sönmez şöyle konuştu: "*Gün SEKA işçisinin direnişine destek verme, bu bari-katı güçlendirme günüdür. Gün SEKA işçisiyle birlikte fabrika önünde dayanışma günüdür. Gün direnişin, saldırının sadece SEKA işçisine değil tüm bir halka saldırı olduğu bilinciyle direnişi sahiplenme, savunma günüdür. SEKA tüm halkın, tüm çalışanların direnişidir. Bizler SEKA işçisinin yanındayız ve direnişlerini destekliyoruz.*"

SEKA'ya destek dövizlerinin açıldığı eylem, oturma eylemi ve sloganlarla son buldu. Eyleme, Gebze halkı alkışlarıyla destek verdi.

Anadolu'nun birçok kentinde olduğu gibi **Adıyaman'da** da SEKA direnişine HÖC tarafından destek verildi. 26 Şubat günü Demokrasi Parkı'nda yapılan eylemde, "SEKA İŞÇİSİ YALNIZ DEĞİLDİR" pankartı ve kırmızı bayraklar ile direnişe destek veren sloganların yazıldığı dövizler taşındı. AKP hükümetinin emekçilere yönelik saldırılarına değinen HÖC'lüler, Gaziantep Belediye Temizlik işçilerinin, TEKEL ve Petkim işçilerinin yanında olduklarını da dile getirdiler.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de içinde yer aldığı '**SEKA İşçileriyle Dayanışma Platfor-**

mu' İzmit Belediye İş Hanı önünden sendika binasına kadar yürüdü. "Genel Grev Genel Direniş", "SEKA Kapatılamaz" pankartları taşıyan kitle, Selüloz-İş Eğitim Salonu önünde bir basın açıklaması yaptı. Platform, Türk-İş'in sonuç alıcı bir eylem kararı almasını istedi.

Samsun Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 25 Şubat günü, esnafların yoğun olduğu 100. Yıl Bulvarı, Çiftlik ve Gazi Caddesi'nde SEKA işçisine destek bildirileri dağıttı.

TEKEL işçileri, SEKA'yı ziyaret ederek, direnişlerini örnek aldıklarını belirttiler.

Ankara'da HÖC, BDSP, Kaldıraç, ESP, Alınteri ve Odak 25 Şubat günü Türk-İş Genel Merkezi önünde yaptıkları eylemle, Türk-İş'in direniş kararı almasını istediler.

Gençlik Federasyonu üyesi Dicle Gençlik Derneği Fen Edebiyat Fakültesi'nde bir basın açıklaması yaptılar. Direnişi sahiplenme çağrısı yapan gençlik, "SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları attı.

Manisa Gençlik Dernekli öğrenciler 2 Mart günü yaptıkları eylemle, gençliğin işçi sınıfıyla birlikte olduğunu dile getirdiler. "SEKA'yı Değil F Tipini Kapatın, Yaşasın SEKA İşçilerinin Direnişi, Halkız Haklıyız Kazanacağız" dövizleri ve pankart açan gençlik adına Uğur Şahin bir açıklama



yaptı.
“Em-
peryal-
izm
istiyor
AKP
saldırı-
yor”
diyen

Şahin, halkın hiçbir sorununu çözemeyen ve SEKA işçilerinin kararlılığı karşısında acizleşen AKP iktidarının, polisi işçilerin üzerine göndererek, emperyalist işbirlikçiliğini bir kez daha gösterdiğini söyledi. Sık sık “IMF SEKA'dan Elini Çek” sloganları atılırken, **“SEKA işçilerinin direnişleri direnişimizdir”** sözleriyle sona eren eyleme, SGD ve EMEP de destek verdiler.

1 Mart günü **Kocaeli Üniversitesi** Güzel Sanatlar Fakültesi Yurtsever Öğrencileri “SEKA İşçisi Yalnız Değildir” pankartı açarak direnişe destek verdiler.

Öğrencilerin bir başka destek eylemi de, **Ankara Üniversitesi** Cebeci Kampüsü öğrencileri tarafından 24 Şubat günü yapıldı. Eğitim Bilimleri Fakültesi önünde toplanan öğrenciler “SEKA Kapatılmaz” yazılı pankart açarak yürüyüş yaptılar. Sloganlarla işçilerin direnişine destek veren öğrenciler, ana giriş kapısında bir açıklama yaptılar. Öğrencilerden Elvan Kelebek, iktidarın emperyalizmin politikasını uyguladığını söyledi. Açıklama, “IMF ve Dünya Bankası'nın zulmüne göğüs geren emekçilerin mücadelelerini destekliyoruz” sözleriyle son buldu.

Üniversite öğrencileri 25 Şubat günü SEKA Fabrikası'ndaydılar. **İstanbul, Eskişehir, Zonguldak ve Kocaeli'deki üniversitelerden gelen 200 öğrenci** “SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Özelleştirmelere Son/Üniversite Öğrencileri” pankartı ve sloganlarla SEKA'ya yürüdü. SEKA önünde yapılan açıklamada destek ifade edilirken, öğrenciler ziyaretin ardından, “Direnen SEKA Kazanacak” sloganlarıyla Belediye İşhanı'na yürüyüp, burada da bir açıklama yaptılar.

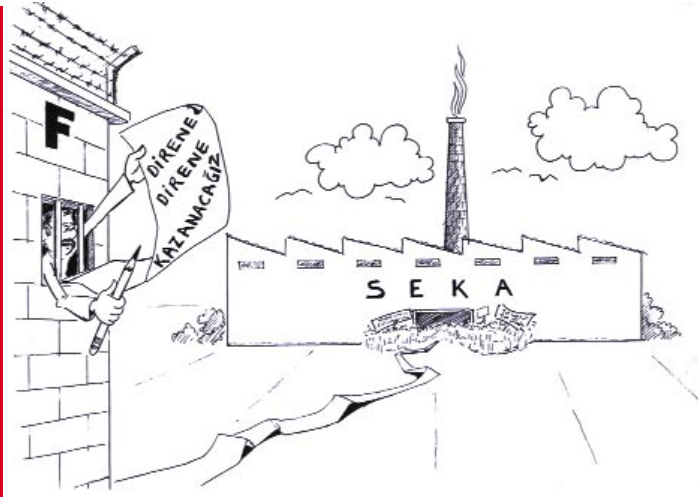
İzmir'den SEKA'ya Destek

İşçilere anlamlı bir destek de, İzmir'deki sınıf kardeşlerinden geldi.

Petrol-İş üyesi Petkim Aliğa işçileri, başlattıkları imza kampanyasında Aliğa halkından SEKA için imza

topladılar. Dergimize konuşan İsmail Doğan adlı işçi, “SEKA'daki işçi sendikal bürokrasiyi çiğneyerek ayağa kalktı. İşçi artık sendikaya güvenmiyor. İş yerlerinde komiteler kurulmalıdır. Eğer destek olmak isteniyorsa biz de fabrikayı işgal edelim” diye konuştu. Petkim İşyeri Baştemsilcisi Haydar Durgeç ise “baskıları ortadan kaldırmanın tek çaresi işçi sınıfının birliği beraberliği ve dayanışmasıdır” diyerek, Emek Platformu'nun oyalama taktiğini eleştirdi.

İşçiler 26 Şubat günü de SEKA'yı ziyaret amacıyla, yapılan bir eylemle uğurlandılar. Türk-İş'e bağlı sendikaların İzmir şubelerinden 200 kişinin İzmit'e uğurlanmasına katılan İzmir Gençlik Derneği ve Ege Temel Haklar üyeleri de, “SEKA'yı Değil F Tipini Kapatın”, “Her Yer SEKA Her Yer Direniş, IMF Defol Bu Memleket Bizim, Genel Grev Genel Direniş, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız” sloganları ve dövizleriyle işçi sınıfının yanındaydı. İşçiler ertesi gün SEKA'da işçilerin coşkulu sloganlarıyla karşılandılar. İzmir şubelerinin yanı sıra, DİSK, KESK ve Türk-İş'e bağlı birçok sendikanın yöneticileri de işçileri ziyaret ettiler. Burada yapılan konuşmalarda, Türk-İş'in 1 Mart'ta yapacağı toplantı hatırlatılarak, her yeri SEKA, her yeri direnişe dönüştürecek bir karar alınması istendi.



DİRENEN TUTSAKLARDAN DİRENEN İŞÇİLERE..

Emperyalizmin F tiplerinde beşinci yılına giren ölüm orucu direnişini sürdüren devrimci tutsakların yüreği de SEKA işçileriyle birlikte. “Direnişlerimiz aynı hedefe vuruyor, aynı emperyalist politikaya karşı direniyoruz” diyen tutsaklar, çizimleriyle de bu gerçeği dile getiriyorlar...



HÖC'lüler 18 Şubat'tan beri SEKA önünde nöbette!

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SEKA direnişinin başlamasıyla birlikte SEKA'ya pek çok destek ve dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. Ancak 18 Şubat'ta SEKA direnişine saldırılmasının ardından, artık destek ziyaretlerinin ötesine geçilip SEKA işçileriyle her an yanyana olmak gerektiğini düşündüler. Ve o günden beri de SEKA önündeler. Aşağıdaki anlatımlarda da göreceğiniz gibi, SEKA işçilerine verilen bu somut desteği engellemek için polis tehditlere başvurdu, sendika sürekli engeller çıkardı; ancak HÖC'lüler buna rağmen orada kaldılar.

Bir grup 3-4 gün kaldıktan sonra yerini başka bir gruba bırakıyor. Şu ana kadar üç grup SEKA nöbetine katıldı. Aşağıda ilk giden grubun günlük ve izlenimlerini sunuyoruz:

SEKA önündeki HÖC'lüler Anlatıyor:

18 Şubat; saldırıyı duyduğumuz gün

Polisin SEKA işçilerinin ailelerine saldırması üzerine acilen toplandık. Büyük bir otobüs tutarak yaklaşık 50 kişiyle Kocaeli'ne hareket ettik.

SEKA'ya girdiğimizde pankartlarımızı açtık ve sloganlarla yürüyüşe geçtik. Geldiğimizi duyan aileler kapıda sloganlarla karşıladılar. Yemekhaneye girdiğimizde "SEKA Sizinle Gurur Duyuyor" sloganlarıyla karşılandık. Sonra hoşgeldiniz dediler yine slogan biçiminde. Sloganlardan sonra HÖC temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşması sık sık zılgıtlarla, sloganlarla kesildi. Duygu yoğunluğu o kadar arttı ki gözleri dolan, ağlayan insanlar oldu.

Konuşmalar bitince masalara dağılarak ailelerle sohbet başladık. Gece saat 11.00'e gelince "misafirlerimiz lütfen dışarı çıksınlar, aileler

dinlenecekler" anonsu yapıldı. Gecenin o saatinde yemekhanenin dışına çıktık. Saldırı olasılığı halen devam ettiğinden geri dönmedik. Gecenin ilerleyen saatlerinde ise soğuktan dolayı birçok sorun yaşadık. Dinlenecek, hatta oturacak yer yoktu. Betonların üzerine gazete sererek oturduk. Yemekhaneden dışarı çıkan aileler, sendikanın bu kararına "bizi mi yiyecekler, niye çıkardılar bu çocukları, nasıl da üşümüşler" sözleriyle tepki gösteriyordu. Ve ilerleyen saatlerde bu tepki ailelerin birçoğunun dışarı çıkıp beklemesine dönüştü. Bizi tartışıyorlardı. "Bunların hiçbir çıkarı yok. Bizi destekliyorlar ve biz onları dışarı çıkardık" diyorlardı.

19 Şubat Cumartesi

Saat 05.00'a doğru İstanbul'a döndük. Aynı gün akşam daha organize bir şekilde SEKA'ya dönecektik. Bu seferki hedefimiz fabrikanın içinde çadır kurup, direniş sonuna kadar onlarla birlikte kalmak, saldırı olursa da saldırıyı birlikte göğüslemektir. İstanbul'dan gece tekrar yola çıktık ve SEKA'ya vardık. Sloganlarla kapıya doğru yürüyüşe geçtiğimizde SEKA'nın önünde habermizi alan işçilerin sloganları duyuluyordu. Kapının önünde bir süre işçilerle birlikte slogan attık. Sonra Selülöz-İş Sendikası'nın Kocaeli temsilcisiyle görüştük. Fabrikanın içine girme isteğimiz "saat çok geç. İşçiler rahatsız olur. Sabah gelin" sözleriyle reddedildi. Otobüste kalıp sabahı beklemekten başka çare yoktu.

20 Şubat Pazar

Sabah ilk işimiz aynı talebi dile getirmek oldu. Fakat bu sefer "direniş komitesi karar aldı. İçeri hiç kimseyi sokmayacağız" dediler. Biz bunun direnişi tecrit etmek anlamına geldiğini, devletin de bunu istediğini söyledik. "Kapının önünde beklemeye devam edeceğiz" diye bilgilendirdik. Fabrikanın önündeki kaldırımda pankart ve dövizlerimizi açtık. Sendikacılar bir ara yine "geldiniz. Destek verdiniz. Şimdi gidin. Kimse beklemiyor sizin gibi" diyerek geldiler. Biz de "bu noktada dayanışma sadece 5-10 dakikalık ziyaretlerle sınırlanamaz" dedik.

Öğleye doğru SEKA İle Dayanışma Platformu geldi. Yüzlerce insan pankart ve bayraklarıyla sloganlarla kapıya doğru yürüdüler. Onlar da içeri alınmadı. Platform üyeleri dağılınca biz çadır kurabileceğimiz bir yer aramaya başladık. Görüştüğümüz sendika yöneticileri "çadırı içeri kuramazsınız. Dışarı kurarsanız kurun oraya polis karışıyor" dediler. Gerginlik artarak sürdü. HÖC'lü birkaç kişi ayağa kalksa ortalık bir anda gerginleşiyor, hareketleniyordu. Polis sürekli taciz ediyordu. Buna rağmen orada kaldık.

En büyük sorunumuz da orada kalacak bir yer ayarlamaktı. Bunun için fabrikanın hemen bitişiğindeki SEKA'ya bağlı bir yere girdik. İçeride iki kişi vardı. "SEKA cami inşaatına bakıyoruz" dediler. Sohbet ettik. Yaklaşımları çok iyiydi. Sonra arkadaşlarla geliriz deyip çıktık. Yaklaşık on dakika sonra geldiğimizde iki sivil polis olduğunu gördük. Sonra öğrendik ki biz evden çıkar çıkmaz 10-15 polis evi basmış onları tehdit etmiş. Burası da olmayınca dövizlerimizi açtığımız yerde topluca beklemeye başladık. Gece kaldırımda sabahladık. Soğuktu ve ısınmak için hızlı hızlı volta atıyorduk.

21 Şubat Pazartesi

"Bize 10 yıl sınıf dayanışmasını anlatsanız bir kulağımızdan girer diğerinden çıkardı..."

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte insanların şaşkınlıkları ortaya çıktı. Bizlerin sendikanın olumsuz tavrına, polisin tehditlerine, soğuğa rağmen orada olduğumuzu duyan işçilerin ve ailelerin coşkusu görülmeye değerdi. Hepsi büyük bir şaşkınlık yaşadılar. Kaldırımda oğulları, kızları ve kendi yaşlarındaki insanlar üşümüşler, uyumaya çalışıyorlardı... Direnen işçilere destek olmak için yatakhane bekleyen bazı aileler geceleri evlerine dönüyordu. İlk bunlar gördü bizi. Sonra haber içeri yani 'Mekanik Atölye'deki' direnişçilere ulaşmış olmalı ki kapının önü kalabalıklaştı. Alış-veriş için dışarı çıkanlar da vardı. Bizimle selamlaşmadan geçmiyorlardı. Bir süre sonra bu selamlaşmalar kısa sohbetlere ve bize getirilen hediyelere dönüştü. Polisin baskısından dolayı birkaç dakikalığına halimizi hatırlamayı soran işçiler *"sizi destekliyoruz. Burada işçiler sendika gibi düşünüyor sanmayın. Saygılarımız çok büyük size"* sözleriyle duygularını ifade ediyorlardı.

Öğleye doğru ise başka işçiler tek tek ellerinde poşetleriyle geldiler. *"Bunları size aldık. Sakın sendika aldırıyor sanmayın. Biz aldık. Yapabileceğimiz bir şey varsa söyleyin"* dediler. Bize karşı sendikanın tavrından dolayı mahcup olduklarını, onlar için soğukta gecelediğimiz için minnettar olduklarını belirttiler. Biz de *"Biz sadece görevimizi yapıyoruz. Bize bir şeyler almak zorunda hissetmeyin. Zaten ekonomik durumunuz belli"* dedik. Ama akşama kadar birçok insan Mekanik Atölye'den çıkıp alışveriş yaptı ve bunları bize getirdiler. Mahcup bir şekilde *"elimizden gelen bu kadar kusura bakmayın"* diyordu hepsi. O gün yanımıza gelen işçilerden biri, fabrikadaki durumu ve sendikaların tavrını ayrıntısıyla anlattı. *"Direniş sendikaların denetimi dışında sürüyor. Engelleyemiyorlar"* diyordu. İçeride direnen işçi-

lerin çoğunun MHP ya da AKP gibi partilere oy verdiklerini ama hepsinin kararlı olduklarını söylüyordu. *"Solu tanımıyorlar, ilk defa karşılaşıyorlar böyle bir şeyle. Ama direnişe desteğe gelenlerin hepsinin solcu, demokrat olduğunu gördüler. Müthiş bir çelişki yaşıyorlar"* dedi.

Ertesi gün de orada olduğumuzu gördüklerinde artık konuşmak için çekinmiyordu kimse. Aynı işçiyle ertesi gün daha ayrıntılı konuştuk. Çay içtik. *"Bize 10 yıl boyunca sınıf dayanışmasını anlatsanız bir kulağımızdan girer diğerinden çıkardı. Ama böyle geceleri soğukta yağmurda bekleyerek bizi yüreğimizden vurdunuz. Çok duygulandık, sarsıldık. Kendimizi sorguladık, hesaplaştık. Her gece yatarken sizleri konuşuyoruz. Bize bunları yaşattınız ya helal olsun... Aşırı islamcı arkadaşlar var. Bize 'Yav bizim de bir sürü derneğimiz var biri gelipte daha merhaba dememişken şu solcuların yaptıklarına saygı duymamak elde değil' diyor"*.

Bu sözler bizim coşumuzu arttırıyor. Akşama kadar gelip giden işçilerin sayısı artarak sürüyor. Akşam ise bize fabrikadan bir işçi sandalye getiriyor ve şöyle diyor: *"Bunu getirdiğim için beni firavun ilan edecek sendika. Ama getirdim işte. Böyle kansızlık mı olur? Ailelerimize saldıran polise her gün kebab ismarlıyor, size bir çay bile vermiyorlar."* Gözleri dolu doluydu.

İşçilerle sohbet ederken kapı önünde bekleyen sendikacılar da geldiler. Hayır için gelmedikleri belliydi.

"Siz bu işi burda bitirin artık. Gidin başka yerlerde başka şeyler yapın" dediler. Biz de *"Taksim'de de eylem yaptık. Başka yerlerde de yapıyoruz. Burada ise dayanışma amacıyla bekliyoruz"* dedik. Tavırlarının doğru olmadığını anlattık. Sendika yönetiminde olduğunu söyleyen biri *"burayı terkedin, başınıza geleceklerden mesul değiliz"* deyince devreye sivil polis girdi. Bu şahıs *"Ben Güvenlik Şube'deyim... sizi gözaltına alacağız"* deyip gittiler. Her şey ortadaydı. Polise *"Burada bekleyeceğiz. Kimse atamaz bizi"* diye son kararımızı bildirdik. Sendikacılar *"Neden polisle geliyorsunuz. Onlara gözaltına almak için zemin hazırlıyorsunuz. Bu ülkede polisin insanları nasıl gözaltına aldığını, karakollarda, şubelerde neler yaşandığını bilmiyor olamazsınız"* dedik. Suçluluk psikolojisiyle savunmaya geçtiler.

Onlar da gittiklerinde biz gözaltına alınacağımızı düşünerek hazırlık yaptık. Yine fabrikadan 40-50 insan kapıda bizi bekliyordu. Gözaltına alınırken *"SEKA İşçisi Yalnız Değildir"* sloganıyla birlikte *"İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek"* sloganı atalım diye kararlaştırdık. Sonra hadi marş söyleyelim halay çekelim diyerek birlikte halaya durduk. Herkes durmuş bizi izliyordu. Biraz son-

ra ya gözaltına alınacak ya da gidecekler diye düşünüyorlardı. Tavrımızı merak ediyorlardı. Hayal her şeyi açıklıyordu ve tavrını ilk belirleyen semtin gençleri oldu. Ellerini havaya kaldırıp coşkuyla katıldılar türkümüse. Polis onları kovdu. İnsanların gözlerindeki gerginlikte, kaygı da dağılmıştı, şimdi daha çok saygı vardı. Gece boyunca saldırı beklediğimizden uyumadık.

22 Şubat Salı

Gece gözaltı girişimi olmadı. Sabah neden bizi gözaltına almadıklarını öğrenmiş olduk. Sendikacılar ve polis, "siz gözaltına alınırsanız Mekanik Atölye'de olanlar olur. İşçileri tutamayız" diye düşünmüşlerdi. Kısacası, gözaltına alınmamızı işçilerin sahiplenmesi engelledi.

Son gün gerginliğe, gözaltı tehditlerine rağmen orada olduğumuzu duyan işçilerden bir kaç geldi. Birisi "biz sizinle aynı düşünceleri savunmuyoruz. Ama sizi seviyoruz, saygı duyuyoruz" diyerek bir çoğunun tercümanı oldu. "Akşam size uyku tulumu getireceğiz. Başka ihtiyacınız varsa söyleyin" diye ısrar ettiler.

Bizim grubun SEKA'da son günü işçilere çiçek yaptırıp yollama kararı aldık. Çiçekleri aldıktan sonra işçiler için kısa bir mesaj yazdık. Bunu içeri vermek istediğimizi söyleyince "siz gidemezsiniz biz götürelim" dediler. Biz de "olur mu böyle şey? Biri çiçek verecek, çiçek vereceği insa-

ni ayağına çağırıyor" dedik. Ama olmadı. Mekanik Atölye'den biri gelince çiçeği ve mesajı ona verdik. Gece yaşananları duyan işçiler geldiler. "Onlara söylenecek söz çok. Sendikacıyla konuşustum. Sizin bu yaptığınız pisliği anlatacak kelime bulamadım. Bu kadar aşağılıksınız" demiş. Bu arada çiçeğin ve çiçeklerle yollanan mesajın da haberi geldi. İşçiler toplanmışlar, hopörlerden mesajı okumuşlar. Çiçeği götüren işçi "Mekanik Atölye alkışlar sloganlarla yıkılıyordu" dedi.

Akşam saatlerinde ise BES'in ziyareti vardı. Sloganlarla geldiler ve ziyaret bittiğinde gece başka yerde kalıp sabah gideceklerini belirttiler. Bize yemek hazırlayıp yolladılar. Geç saatlere kadar ziyaretçiler gelip gitti. CHP Kadın Kolları Başkanı bizi de ziyaret etti. "Size saygım çok büyüklük çocuklar. Direnin, yılmayın. Tüm Kocaeli sizi konuşuyor. Sakın yılmayın. İhtiyacınız olursa beni arayın" dedi. Çok duyguluydu.

Bu SEKA önündeki son günümüzdü. Direnişteki işçilerle sohbetimizde yerimizi başka arkadaşları bırakacağımızı onlara da anlattık. "Onlar da bizden olacak. Yabancılık çekmeyin" dedik. Gece 11.00'e doğru yeni grup yanımıza geldi. Dayanışma görevini onlara devrederek kalbimizi, yüreğimizi SEKA'lı direnişçilerle bırakarak döndük. 3 gün sonra da bir başka grup bizim devrettiğimiz arkadaşlardan görevi devralacak. Taa ki SEKA'lı işçiler zaferi kazanana kadar bu destek eylemimiz sürecek.

3. Gruptan HÖC'lüler Anlatıyor:

Değişik mahallelerden ve kurumlardan 13 kişi Temel Haklar'dan SEKA'ya doğru yola çıkıyoruz. Biz SEKA önünde nöbeti devralacak 3. grup olacağız. Gece 01.00 civarı SEKA'nın önüne geliyoruz. Önceki grupla kucaklaşıyoruz. Hemen **içeri kurulan çadıra** davet ediyorlar. Çadır fabrikaya giriş kapısının hemen solunda. Ateşin başına oturuyoruz. Bizden önce bekleyen arkadaşların ilk ifade ettikleri şey "keşke burdan hiç gitmesek. Sürekli burda kalsak" diyorlar. Bize son gelişmeleri anlatıyorlar.

Onlar gittikten sonra kendi aramızda nöbetleri ayarlıyoruz. Sabah 07.00'de kalkıyoruz. Demlediğimiz çaydan kapı önünde nöbet tutan işçilere de götürüyoruz. "Bizi çok mahcup ediyorsunuz, bizi desteklediğiniz için çok sağolun" diyorlar. Neden burada olduğumuzu anlatıyoruz. Sohbetimiz ilerleyince görüyoruz ki, işçiler de farklı düşünmüyorlar. Adeta bizim onlara söyleyeceklerimizi onlar bize anlatıyor. Sanki hepsi birer usta hatip olmuş. Neden direndiklerinin bilincindeler. AKP'ye karşı çok öfkeli. "Güvendik oy verdik, bir tane AKP'li Kocaeli Milletvekili yanımıza gelmedi." Kendilerini tutamadıkları noktada öfkelerini küfürlerle anlatıyorlar.

Onlara basının vermediği SEKA'ya destek eylemleri-

ni anlatıyoruz. Yalnız olmadıklarını görmek, kendileri için yapılanları duymak onları mutlu ediyor. SEKA'nın tarihini anlatıyorlar onlar da bize. Birçok işçinin ta çocukluktan itibaren burada olduğunu anlatıyorlar.

Ziyaretçiler geliyor gün boyu. Saat 19.30 civarı CNN TÜRK'ten bir kameraman bizim bulunduğumuz çadırı ve bizi çekiyor. Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube, ardından 5 No'lu Şube, onların ardından İzmir'den kalabalık bir grup geldiler. İşçileri ziyarete gelenlerden bizi tanıyanlar bizim çadırı da ziyaret etmeden gitmiyorlar. Ziyaretçiler ne kadar çok ve kitlesel olursa işçilerin morali ve coşkusu da o kadar çok artıyor. Zaman içinde işçilerin sloganları değişmiş, ziyaret edenlerden duydukları benimsedikleri bütün sloganları atıyorlar. Ayrıyetten kendi ürettikleri sloganları da atıyorlar. Kendi sloganlarını daha gür atıyorlar; "Tayyip'i Alana Unakıtan Bedava", "..... Şerefsizin Teki Osman Pepe", "Bir İki Bir İki Üç Daha Fazla Direniş Daha Fazla SEKA"... Bir de tabii desteğe gelen tüm ziyaretçilere söyledikleri SEKA marşı var. Pazar günü işçileri pek ziyaret eden olmuyor. Hava daha da soğuyor, fırtına çıkıyor. Artık çadırın yan taraflarını da kapatmamız gerekiyor. Üstelik sayımıza göre ve gelen ziyaretçileri de düşündüğümüzde çadır küçük kalıyor. Ama buradayız işte. Engellemelere rağmen buradayız. Burada bir direniş çadırımız var. Önemli olan sadece bu.

BES Taleplerini Ankara Sokaklarında Haykırdı

Hükümetin memurlara yönelik saldırı yasalarının geri çekilmesi için başlattıkları kampanya çerçevesinde; 22 Şubat günü İstanbul'dan yola çıkan Büro Emekçileri Sendikası (BES) üyeleri, İzmit, Bursa ve Eskişehir'e uğradıktan sonra 25 Şubat günü tüm illerden gelen emekçilerle Ankara'da birleştiler.

Ankara Gençlik Parkı'nda toplanan 2 bini aşkın emekçi, buradan sloganlarla Ziya Gökalp Caddesi'ne yürümek istedi. Polis emekçilerin karşısına barikat kurdu. BES'liler yürümekte kararlılıklarını ortaya koydular ve polis geri adım atmak durumunda kaldı.

Yürüyüş boyunca "Genel Grev Genel Direniş", "Sözleşmeli Köle Olmayacağız" sloganları atıldı. "Sosyal Güvenlik, Gelir İdaresi ve Kamu Personel Yasaları Geri Çekilsin" pankartı arkasında yürüyen binlerce kişi, Kızılay Meydanı girişinde toplandı. BES Genel Başkanı Bülent Kaya burada yaptığı konuşmada, halk kesimlerinin katılımı ile "demokratik özgürlükçü bir anayasanın hazırlanması" gerektiğini söyledi. Kaya; "IMF politikalarından, özelleştirmelerden ve borç ekonomisinden vazgeçilmeli, kazanılmış haklar korunmalı, toplu sözleşmeli, grevli sendikal hak ve özgürlükler güvence altına alınmalıdır" dedi. Kaya, konuşmasını "taleplerinin kabul edilmemesi durumunda 4 Mart günü iş bırakarak alanlara çıkacaklarını" söyleyerek bitirdi.

KESK Genel Başkanı Sami Evren ise, "Bizim açımızdan artık söz bitmiştir. Bu hükümetin halka vereceği bir şey yok. Artık bahar geldi, toprak ısındı. Emekçiler hep alanda olacak" dedi. Ardından, BES Başkanlar Kurulu topladıkları dilekçeleri Başbakanlığa götürdü.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi kendi imzasının yazılı olduğu pankartıyla emekçilerin yanındaydı. HÖC kortejinde "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın SEKA Direnişi, Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları hiç susmadı. Ayrıca, sendikalar ve çeşitli demokratik kitle örgütleri tarafından eyleme destek verildi.

Taleplerimiz kabul edilmez ise, 4 Mart'ta iş bırakarak alanlara çıkacağız.

Bizim taleplerimiz ve mücadelemiz AKP hükümetine karşı mücadele eden SEKA ve bütün işçilerinin direnişleri ve talepleriyle birleşmektedir. SEKA ve TEKEK İşçilerinin direnişlerini selamlıyoruz. Hükümetin saldırılarına karşı tüm toplumsal kesimlerle birleşerek mücadelemizi büyötmeye kararlıyız.

4 Mart'ta Grevdeyiz!

"BES olarak;

Sağlık hizmetlerinin paralı hale getirilmesini, hastanelerin işletmeye dönüştürölmesini hedefleyen ve ek prim sistemi getiren Genel Sağlık Sigortası Yasası'na; Emeklilik yaşını 68'e, prim ödeme gün sayısını 9000 iş gününe yükselten, emekli aylığı bağlama oranlarını %65-70'ten %40-37.5'e düşüren emeklilik ikramiyelerinin tasfiyesine yönelik Sosyal Güvenlik Reformu'na;

Vergi adaletsizliğini daha da arttıracak, devlet gelir idaresinin yönetimini özel sektöre bırakmayı hedefleyen ve maliye emekçilerinin tasfiyesini amaçlayan Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılmasına,

Kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırma-yı, esnek kural-sız çalışmayı ve performansa göre ücretlendirme ve sözleşmeli statüyü yasalaştırmayı hedefleyen Kamu Personel Rejimi Reformu'na;

İşsizliğe, yoksulluğa ve özelleştirmelere karşı;

27 Ocak'tan itibaren eylemlerimizi sürdürüyoruz.

Sayı 148

14

6 Mart
2005

TOKAT Halkı TEKEL İşçisiyle Omuz Omuza Alanlara Çıktı

TEKEL'in özelleştirilmesine karşı eylemler sürüyor. 27 Şubat günü Tek Gıda-İş Sendikası tarafından Tokat'ta düzenlenen mitinge 15 binin üzerinde kişi katıldı.

"Türkiye'ye, geleceğe ve fabrikana sahip çık" adıyla düzenlenen mitinge, işçilerin yanı sıra Tokat halkı da yoğun destek verdi. AKP'yi protesto sloganlarının atıldığı eyleme, çevre kentlerden Türk-İş ve KESK'e bağlı sendikalar da katıldılar.

Gazi Osman Paşa Stadı önünden, mitingin yapılacağı alana, "Genel Grev Genel Direniş, SEKA İşçisi Yalnız Değildir, Türk-İş Bizi SEKA'ya Götür, IMF Defol Bu Memleket Bizim" sloganlarıyla gelen işçiler, emekçiler alanda da hiç susmadılar.

Tek Gıda-İş Genel Başkanı Korkut Güler, Türk-İş Yöneticisi Mustafa Türkel, Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç ve CHP Milletvekili Bayram Meral'in birer konuşma yaptığı mitingde, iktidara güçlü bir mesaj verilerek, TEKEL'e uzanan eller kırılır denildi. Türkel, Tokat Sigara Fabrikası'nın satışını engelleyeceklerini dile getirirken, Kılıç, özelleştirmelerle işsizler ordusunun büyütüldüğünü dile getirdi. Bayram Meral ise işçilere, emekçilere birlik olmaları çağrısı yaptı.

İşçi Düşmanı AKP Milletvekiline İşçi Yumruğu

Mitingin akşamı, yerel bir TV kanalında konuşan AKP Tokat Milletvekili Ergün Dağcıoğlu, mitinge katılan emekçileri "üç beş çapulcu" olarak niteledi ve Tokat halkını "niye bize inanmıyorsunuz" diye azarladı. Bunun üzerine işçiler milletvekiline tepki gösterirken, Dağcıoğlu ertesi günü fabrikaya giderek işçilerle konuşmak istedi. İşçilerin gözünün içine bakarak "burayı özelleştireceğiz" diyen AKP'li, işçileri de "merak etmeyin sizi de geçici işçi olarak istihdam edeceğiz" sözüyle aldatmaya çalıştı. Elbette işçinin öfkesiyle karşılaştı. İşçiler salonu terk ederken, AKP'li Dağcıoğlu, işçilerin arkasından "meydan okuma" gafletinde bulundu. Aldığı cevap ise, işçinin yumruğu oldu. Çıkan arbede de milletvekili Dağcıoğlu işçilerin yumruğunu tatmış oldu.

İzmir Balatçık'ta eylem

TEKEL işçilerinin bir başka eylemi 25 Şubat günü İzmir Balatçık Yaprak Tütün İşletmesi'ndeydi. İşçiler, fabrikanın önünde yaptıkları eylemle TEKEL'in özelleştirmesine karşı çıktılar ve SEKA'ya destek verdiler. İşçiler "Her Yer SEKA Her Yer Direniş, Genel Grev Genel Direniş" sloganları attılar.



Aliğa'da işbirakma

TÜPRAŞ Aliğa Rafinerisi'nde 3 aydır maaş alamayan 800 işçi 27 Şubat günü iş bıraktılar. Alacakları ödenmezse süresiz işbirakacaklarını söyleyen taşeron işçilere, Petrol-İş de destek verdi. Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, sendikalarına üye olmayan bu işçilerin haklı taleplerle eylem yaptıklarını söyleyerek, direnişe sahip çıktıklarını duyurdu. İşçiler 22 Şubat günü de 1 günlük iş bırakma eylemi yapmışlardı.

EBK'nin Talanına Karşı Mücadele

AKP iktidarı IMF programı doğrultusunda fabrika kapatma ve özelleştirmeleri sürdürüyor. Kayseri EBK da kapatılarak AKP'li Kayseri Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmek isteniyor.

SEKA'nın yaktığı kıvılcım, EBK işçilerine de örnek oluyor. İşçiler, 25 Şubat günü işçiler tarafından AKP önünde yapılan eylemle protesto edildi. "IMF Defol, Bu Memleket Bizim, TEKEL-SEKA İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atılan eylemde, Öz Gıda-İş Kayseri Şube Başkanı Servet Yıldız, kapatma kararının tıpkı SEKA ve diğerlerinde olduğu gibi talan demek olduğunu dile getirdi. İşçiler fabrikalarının kapatılmasına karşı Kayseri halkından onbinlerce imza da toplarken, AKP'nin IMF'ci politikaları eleştirildi.

İşten Atılan İşçilere Gözaltı

Merter'de kurulu Desan Dokuma Şirketi önünde, işten atılmalarını protesto eden 15 işçi, polis tarafından gözaltına alındı. Tekstil Sen'e üye oldukları için işten atılan işçilerin patronun şikayetiyle gözaltına alındığı açıklandı. Tekstil Sen Genel Yönetim Kurulu tarafından yapılan açıklamada, direnişin süreci dile getirildi.

Şoförlerden Eylem

Samandağ-Antakya hatında çalışan üç kooperatifin minibüs şoförleri, haksız yere kesilen trafik cezalarını protesto etmek için, 18 Şubat günü 4 saat Antakya'dan Samandağ'a yolcu taşınmayarak eylem yaptılar.

AKP'den, "İşkenceye Devam Edin" Teşviki



Diyarbakır Barosu İşkenceyi Önleme Koordinatörlüğü tarafından yapılan bir soruya cevap veren İçişleri Bakanlığı, işkencecileri de nasıl teşvik ettiğini itiraf etmiş oldu.

Av. Vedat Güleş'in kamuoyuna duyurulan cevapta, Bakanlığın, son 3 yıl içinde haklarında 10 dava açılan 36 polis için tuttuğu 10 avukata 18 bin 992 YTL ödediği belirtildi.

Yoruma gerek yok!

AKP iktidarı işkenceciye diyor ki; **sen işkence yapmaya devam et, eskaza dava açılırsa tüm masraflarını karşılar, davadan da beraat ettiririm.** Aynı iktidarın Adalet Bakanı da, AİHM davalarında işkencecilerin para cezalarını ödemesinin caydırıcı olacağından söz ediyordu.

Peki aynı hükümet, örneğin toplantı ve gösteri yürüyüşlerine muhalefetten yargılanan devlet memurlarının avukat parasını da ödüyor mu? Hayır! "İşkenceye sıfır tolerans" bayağı bir demagojiydi, şimdi bu gerçek her geçen gün daha da netleşmeye devam ediyor. Türkiye'de işkence sorunu, sistemin yapısından kaynaklıdır ve bütün hükümetlerde geçerli olan bir devlet politikasıdır. Kimi dönem azalması, yöntemler değiştirmesi bu gerçeği değiştirmiyor. Halk muhalefetinin yükselmesine paralel olarak işkence de yoğunlaşıyor.

Başkoruması tescilli işkenceci olan Tayyip Erdoğan'ın "işkenceye sıfır tolerans" yalanına inanıp değirmenine su taşıyanlar umarız gerçekleri görmeye başlarlar.

Jandarma Karakolu Bahçesinde Toplu Mezar!

Toprağımızdan toplu mezarlar fışkırmaya devam ediyor. Savaş ahlakı tanımayan oligarşi katliamlarıyla yer üstünde büyük bir vahşete imza atarken, yerin altını da toplu mezarlara dönüştürdü.

Bunun son örneği, Bingöl'ün Yedisu Jandarma Komando Karakolu'nda ortaya çıktı. 24 Eylül 2000 tarihinde Yedisu'ya bağlı Goma Kotan Mezrası'nda meydana gelen çatışmada bir gerilla yaşamını yitirirken, 4 gerilla esir alınmıştı. Aynı dönemde askerlik yapan Mustafa Bayram, Özgür Gündem Gazetesi'ne yaptığı açıklamada, 4 gerillanın karakolda infaz edildikten sonra, karakolun bahçesine gömüldüğünü açıkladı. HPG tarafından yapılan açıklamada da, kaybedilen 4 gerilladan üçünün isimleri; Fahrettin Cem, Tahir Saknut, Hulusi Yıldız şeklinde açıklandı ve o dönemde 4 gerillanın esir alındıktan sonra bir daha kendilerinden haber alınamadığını doğruladı.

Askeri garnizonların, karakol ve emniyet müdürlüklerinin inşaatları ve bahçelerinin kayıpların gömüldüğü yerler olduğuna ilişkin daha önce de muhtelif bilgiler ortaya çıkmıştı. DHKC tarafından cezalandırılan kontra Turan Ünal da, benzeri bilgileri vererek, kaçırıkları devrimci, yurtsever kişileri nasıl işkencelerle katledip devlet kurumlarının inşaatlarına gömdüklerini, denizin kuytuluklarına attıklarını anlatmıştı.

Malatya Polisi İçin Suç Duyurusu

22 Şubat günü SEKA ve TEKEL işçilerinin direnişini desteklemek için basın açıklaması yapan HÖC üyelerinin, polis tarafından yasadışı bir şekilde kameraya kaydedilmesi konusunda, Malatya polisi hakkında suç duyurusunda bulunuldu. 28 Şubat günü HÖC adına Gonca ve Gönül Gül ile Serdar Aral tarafından yapılan suç duyurusunda, başta güvenlik şube müdürü Ramazan Karaoğlu olmak üzere, kendi yasalarını dahi çiğneyen polislerin suç işledikleri belirtildi. Suç duyurusunda, yaptıklarının yasadışı olduğunun belirtilmesine karşın, polislerin tehditler savurarak, uyarılara aldırmayarak suç işlemeye devam ettikleri de dile getirildi.

Ünye Polisinin "Üst Geçit Krizi"

Ordu Temel Haklar'ın, ilçeye üst geçit yapılması için yürüttüğü kampanya, Ünye polisini oldukça rahatsız etti. Üst geçit için de olsa, örgütlü mücadeleden, hak aramaktan dahi korkan polis, 27 Şubat günü bu rahatsızlığını bir kez daha gösterdi. Sokakta imza toplayan Temel Haklar üyelerini gözaltına almaya çalışan polis, kararlılık karşısında geri adım attı. Bu kez, imza atan insanlara kampanyayı yasadışı gibi göstermeye çalışan polis, insanların kimliklerini alarak kampanyayı provoke etmeye çalıştı. İdari işlem palavrası ile dernek üyelerinden "imza" isteyen polis tüm bu çabalarının boş çıkması üzerine, kimlikleri geri verdi. Temel Haklar üyeleri, imza toplama çalışmalarını sürdürerek, polisin tavrını halka teşhir ettiler.

Görünürde hiçbir siyasi yanı olmayan, halkın can güvenliğiyle ilgili bir ihtiyaç için yapılan çalışmaların engellenmesi "anlaşılmaz" gelebilir. Asıl dertleri; Temel Haklar tarafından yürütülüyor olması, halktan destek görmesi ve her ne şekilde olursa olsun halkın birlikte hareket etmesi, hak aramasının engellenmesidir.



"Siyah çocuklar çok güzel oluyor. Bunlardan iki tane götürsek, Başbakan bayılır."

Görmemiş, Başbakan Eşi Olmuş, !!!!!

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ne için yapıldığı pek de belli olmayan Afrika gezisine, yine ne işi varsa, eşi Emine Erdoğan da katıldı. Emine Erdoğan Etiyopya'da bir yetimhaneyi ziyaret etti. Yetimhanede "siyah çocukları" sevdikten sonra aynen şu sözleri etti:

"Siyahi çocuklar çok güzel oluyor. Bunlardan ikisini Türkiye'ye götürsek Başbakan bayılır..."

Sanki kedi yavrusundan, köpek eniğinden sözediyor. Sanki oradan iki vazo alıp getirecek.

Bu nasıl bir kültür, bu nasıl bir kendini beğenmişlik ve iktidar gücüyle sarhoş olma hali? Tayyip-Emine Erdoğan ikilisi, megalomaninin en üst sınırlarında dolaşıyorlar. Padişahlara, sultanlara özeniyor, hatta kendilerini öyle sanıyorlar.

Emine Erdoğan, bu sözleri tam da yerinde söyledi. Etiyopya, Osmanlı İmparatorluğu'nun köle ticareti için kullandığı merkezlerden biriydi. Etiyopya'dan satın alınan esirler, İstanbul'da satılırdı.

Emine Erdoğan da atalarının yolunda. Fakat

o siyahilerden "iki tane" getirmekle yetinmeli. Şöyle getirmişken yirmi otuz tane getirmeli, bir kısmını "siyah çocuklara bayılan" eşe dosta "*Etiyopya hatırası*" olarak dağıtır, diğerlerini de satıp üç beş kuruş da kazanmış olurdu; hem ziyaret, hem ticaret. Eee, *işini bileceksin!* Başbakan öyle demiyor mu?

Bakın, Tayyip ve Emine işlerini bildikleri için, nerelere geldiler!..

Bir zamanlar Filipinler'de bir faşist diktatörün İmelda Marcos adlı eşi vardı; binlerce ayakkabıdan oluşan koleksiyonuyla ünlüydü. Emine Erdoğan'a da yakışır; Tayyip'in bayılacağı "siyahı", sarı, beyaz, gözleri çekik, pigme, eskimo çocuklardan bir koleksiyon yapsın kendine. Nasıl olsa kocası dünyanın her tarafını dolaşıyor, her gittikleri yerden "*birkaç tane*" alır...

Bir Mısır halk deyişi vardır; Sultanlar alımlı-çalımlıdır, el etek öpülür önlerinde. Ama halk deyişi hikayenin gerisini şöyle tamamlar: "*Sultan'a da, o çalımıyla, arkasından söverler...*"

Tuh size! Tuh sizin kültürünüze!

Sayı 148

17

6 Mart
2005

Tayyip'in Valilerinden, Tayyip Zınniyetiyle Hazırlanmış Raporlar:

'Sokak çocukları mı? Yok öyle bir şey!'

TBMM Sokak Çocuklarını Araştırma Komisyonu, tüm illerin valiliklerinden "sokakta yaşayan ya da çalışan çocuklar" hakkında bilgi istedi. Kapkaç başta olmak üzere hırsızlık suçları artmıştı, kameraların her gün birkaç yerde kaydettiğine göre, bunların çoğu çocuklardı. Çetelerin, mafyanın çocukları kullandığına dair olaylar birbirini izliyordu.

Valiliklerin, komisyona gönderdiği raporlara göre 45 ilde sokakta yaşayan, 29 ilde sokakta çalışan **tek bir çocuk bile** bulunmuyor. 37 ilin valiliğince bu konuda elde herhangi bir veri olmadığı belirtilirken, 14 ilde ise bu türden hiçbir sorunun olmadığı belirtildi.

Tam Başbakan Tayyip Erdoğan'ın zihniyetine uygun valiler. Eğer bir sorunu "yok" sayarsanız, yok demektir.

Kürt sorunu mu, "yok öyle bir sorun" diye düşünün, bakın ne kadar rahatlayacaksınız.

(Sözler Tayyip'e ait). Sokak çocukları mı? Bizim ülkemizde öyle çocuklar yok diye bir rapor hazırlayın, sorun bir kalemde yok olur.

Eğer devletin illerdeki en yüksek makamı olan valilerin söyledikleri doğruysa, bütün halk, hayal görüyor demektir; devletin valilerine göre, bizim şehirlerimizde sokaklarda simit, poğaç, selpak, sakız satan çocuklar yok! Bizim şehirlerimizde kapkaç, hırsızlık yapan çocuklar yok. Evsiz, barksız çocuklar yok. Bizim şehirlerimizde tiner bağımlısı çocuklar yok.

Sokaklarında, asgari 20 bin çocuğun çalıştığı Diyarbakır Valiliği bile, "sokakta çalışan çocuk sayısı konusunda" bilgi vermiyor.

Yok say, yok et, yasakla, ez... Düzenin her sorun karşısındaki zihniyeti bu. Devletin valisi de, raporunu bu zihniyetle hazırlıyor... Ama işte, çelişkiler o kadar keskin, sorunlar o kadar büyük ki, "mızrak çuvala sığmıyor". Sokaklardaki çocukların gizlenemez gerçeği, devletin valilerinin "yalancılığı" haykırıyor.

Katliam ve ayaklanmanın 10. yıldönümü

direnen Gazi

-3. Bölüm-

Devrimcilik, demokratlık, vatanseverlik, Gaziler'i çoğaltmaktır!

12 Mart'ta Gazililer bir kez daha katledildikleri ve ayaklandıkları meydanları, caddeleri dolduracaklar. O günleri bir kez daha yeniden yaşayacaklar. 10 yıl geçti Gazi katliamının üzerinden. Hala adalet yok! Bir kez daha adalet talebi dile gelecek. Gazi halkıyla konuştuğunuzda görürsünüz ki, Gazi halkı bu düzenden adalet beklenemeyeceğini biliyor; ama katillerin yakasına yapışmaktan yine de vazgeçmiyor. Her alanda, her biçimde mücadele ederek bu düzenin değişeceğini biliyor. Boş hayaller çok fazla etkide bulunmuyor Gazi'de. Gazililer,

zarlığının şehitlerle dolmasına, üzerindeki sürekli baskılara ve özel planlara rağmen, hala direniyor olmasının kaynağında da bu vardır. 12-14 Mart 1995'te Gazi de halk kendi gücünü gördü ve gösterdi. Gazi ayaklanmasının, bir yoksul semt olarak Gazi'nin önemini, özelliğini görmeyenler, bunları anlamamaktadırlar.

Fakat sınıfsal baktığından kuşku bulunmayan oligarşi bunun farkındadır. Bu nedenle başta Gazi olmak üzere, devrimci mücadelenin, örgütlenmenin tohumlarının ekildiği tüm yoksul gecekondu semtlerine karşı özel planlar geliştirmekte, bu tohumlar yayılıp serpilmeden yoketmeye çalışmaktadır.

Oligarşinin baskıları, terörü nedeniyle devrimcilerin iradi çalışmalarının, örgütlenmelerinin zayıfladığı dönemler de oldu Gazi'de. Ama bir Gazili'nin röportajda dediği gibi böyle si durumlarda da halk "kendileri örgüt kurarak" Gazi'nin geleneğini sürdürdü.

Ayaklanmanın birinci yılına yakın 5 Ekim 1996'da kurulan **Halk Meclisi**, ayaklanma sonrası Gazi'nin en önemli kazanımlarından biri oldu. Sol için de halk için de önemli bir deneyim ve güçlü bir gelenek yarattı. Kendi sorunlarına örgütlü olarak sahip çıkma bilincini, dayanışma bilincini pekiştirdi. Yine "Gazililer konuşuyor" röportajlarımızda bir Gazili'nin dile getirdiği "Başma bir şey gelse sahiplenileceğimi bilirim" duygusu, Gazi'yi Gazi yapan duygulardan biridir ve bu duygu, Gazi halkının kendi öz örgütlenmesi olan Halk Meclisi'yle pekişmiş, ete kemiğe bürünmüştür. Pek çok sol kesimin Gazi Halk Meclisi'ne katılmaması, hatta engelleyici tavırlar takınmaması, yukarıda belirttiğimiz gibi, yine Gazi ve gece-

Sayı 148

18

6 Mart
2005

**Gazili'ler
konuşuyor**



Zeynep KARADEMİR (Şehit Annesi)

Gazi'yi Gazi yapanlar unutulmamalı

Ben şöyle diyeyim. Gazi'nin dışına çıkmayı sevmem. Gazi'de ölmeyi, gömülmeyi isterim. Nerdeyse ilk kurulduğundan beri buradayım. Muharrem oğlumun bu sokaklarda izi var, emeği var. Şunu da açık açık söyleyeyim. Gazi'nin eski yıllarını daha çok seviyorum. Şimdi duyar-sızlık oldu mu anlayamıyorum. Devlete kızıyorum ama halka da kızıyorum. Çünkü kendi geleneklerine daha sıkı bağlanmalı. Zulümden korkmayan zulmü korkutan bir Gazi olmalı...

Devlet Gazi'nin kökünü kazımak istiyor, kendi baskısını kurmaya, kendi kültürünü yaymaya çalışıyor. Ama başaramıyor... Düşman gibi bakılıyor Gazililer'e. Çünkü Muharremler çıkıyor. Bu da devletin korkusunu büyütüyor ve sevmiyor bizi. Bizi sevmeyeni biz de sevmeyiz. Ama devlet kendi halkına kinci olmamalı.

Sonuçta, ben Gazi'yi çok severim. Ama kızarım da. Gazi'yi Gazi yapanlar unutulmamalı diyorum. Devletin yaratmak istediklerinden uyuşturucu gibi kötü yollardan arınması, eski geleneklerine bağlı kalıp devrimcileri ve devrimci kültürü daha çok sahiplenmesiyle olacaktır.

kondular gerçeğini anlayamamakla ilgilidir.

Tüm devrimci, demokrat, ilerici, vatansever örgütler, kurumlar, kişiler, 12 Mart'ta Gazi halkının ve şehitlerinin yanında olalım!

Oligarşinin Gazi örneğini yoketmek için gösterdiği çaba, Gaziler'i yaşatmanın, geliştirmenin de devrimcilerin, demokratların görevi olduğunu gösterir. Gazi ayaklanmasıyla, halk kendi gücünü görmüş ve göstermiştir. Devrim ve demokrasi mücadelesinde böylesi ayaklanmalar, kitlelerin bilincinde yarattıkları sonuçlarla, gelişmeleri etkiler ve yönlendirirler.

Sendikalar, odalar, legal partiler, Gazi katliamında yoktular. Gazi halkının adalet arayışına da katılmadılar. Gazi halkı her yıl şehitlerini anarken de yanında olmadılar. 12 Mart 1995'te Gazi'de, Ümraniye'de olanları adeta kendi dışlarında gördüler. Ama bu politikanın nelere malolduğu, hangi sonuçları yarattığı bugün tüm çıplaklığıyla ortadadır. İşçisi, memuru, köylüsü, gençliği, gecekonduusunun nasıl birbirinden tecrit edildiği ve daha da edilmeye çalışıldığı açıktır. Eğer bu durumun muhasebesi yapılıyorsa, Gazi halkı şehitlerini anarken, katledilenler için adalet isterken, sendikaların, odaların, legal partilerin yerinin de Gazi halkının yanı sıra olması gerektiği görülür. Geç olması, bir yerde talidir; önemli olan yanıltan dönmek, direnen halka karşı sorumluluk üstlenmektir. Katliamın ve ayaklanmanın 10. yıldönümünde, sendikalarımızı, odalarımızı, legal sol partileri, pankartlarıyla sloganlarıyla Gazi'ye çağırıyoruz.

Gazi halkıyla dayanışma içinde olmak, en azından halkın adalet mücadelesinin içinde olmaktır.

Gazi'yi savunmak, devrim ve demokrasi mücadelesini savunmaktır.

Gazi halkı, adalet talebimizi haykırmaya, şehitlerimize sahip çıkmaya devam edelim!

Gazi, ayaklanmasıyla, şehitlerine sahip çıkışıyla, Anadolu halkı için moral ve örnek bir mevzi olurken, oligarşinin "terörizm" demagojisini de boşa çıkarmakta, halkın mücadelesinin meşruluğunu dayatmaktadır.

Gazi halkı böylesine güzel bir örnek oluştururken, devlet en pis yöntemleri kullanarak bu güzelliği yoketmeye çalışıyor.

Tehditlerle, yozlaştırma politikalarıyla saldırıyor semtimize. Emperyalist tekellerin çıkarları için yoksul konduları yıkmaya niyetleniyorlar, halkın ekmek için, evi için direnişini "terörizm" diye, direnenleri "terörist" diye karalıyorlar.

Gazi ayaklanmasında katlettikleri insanlarımız için de öyle dediler. 12-14 Mart 1995'te Gazi'nin sokaklarını dolduran 20 bini aşkın Gaziliye de öyle dediler. Şehitlerimizi bir kez daha en güçlü bir biçimde sahiplenerek, direnişimizi sürdürerek cevap verelim saldırılara. Gazi üzerine yapılan spekülasyonlara, Gazi halkını bölüp parçalamaya yönelik demagojilere karşı, baskıların, yozlaştırma politikalarının Gazi'yi teslim alamayacağını binlerle gösterelim.

Gazili olmak onurunu büyütelim.

12 Mart'ta Gazi halkına kurşun sıkan katilleri bir kez daha yaptıklarına pişman edelim.

Sayı 148

19

6 Mart
2005

Gazi, Ümraniye Şehitlerini Anıyoruz

**Sezgin Engin
Dinçer Yılmaz
Hasan Gürgen
Fadime Bingöl
Ali Yıldırım
Mehmet Gündüz
Zeynep Poyraz
Reis Kopal
Dilek Sevinç
Halil Kaya**



**Mümtaz Kaya
Fevzi Tunç
Genco Demir
Hasan Puyan**

**İsmail Baltacı
Yaşar Aydın
Hakan Çubuk
İsmihan Yüksel**

Musa KESKİN
(Gazi Halk Meclisi Üyesi)

“Gazili olmaktan utanan insan ya ahlaksızdır, ya namussuzdur”

Katliam Gazi halkının beyninden silinecek bir katliam değil. Zaten her şekilde kendini hissettiriyor. Şöyle, katliamdan sonra baskılar, mahalleyi kirlletmek için yönelimleri arttı. Ondan dolayı zaten hala devrimci Gazi. Bu potansiyeli gördüler katliam sürecinde, bunu yoketmek istiyorlar. Genel anlamda devrimcileri olduğu gibi bir sahiplenme var. Bunun dışında Gazi gençliğinin devrimcilere bir sevgisi sahiplenmesi var. O kadar yakınlar ki, devrimcilere ulaşamadıkları noktada kendileri örgüt kurarak faaliyet yürütüyorlardı. En son Muharrem Karademir'in cenazesi. Muharrem'in Gazi'nin çocuğu olması itibariyle de sahiplenme arttı. Gazi'de herhangi bir sokağa girilip sorulsa hiç tanımayan çocukta Muharrem Abi diyecektir. Çünkü Muharrem Abileri'nin hikayeleriyle büyüdü onlar. O noktada bu mahalle bundan sonra da devrimcileri de sahiplenir yani.

Gazi davasında, sorun burda olmasına rağmen Trabzon'a taşındı. Mahkeme sahiplenilmesin diye faşistleri de, polisi de kullanıyorlardı. Ama en kötü koşullarda mahkemeye 3-4 otobüsle gidiliyordu... Anmalar, 96'daki anma çok kitleseldi mesela. 98'den sonra tüm mahalle abluka altına alınmaya başlandı bu sahiplenmenin önüne geçmek için. Sokaklara polis yığıldı. O noktada bir tek Halk Meclisi'ne kaldı bu iş, Halk Meclisi halkı gecedan cemevine yağarak, yalnız anmayı gerçekleştirdi.

Gazili olmaktan ben kendi adıma onur duyuyorum. Düzen, evet her yönüyle kirlletmeye çalışıyor ama bir yandan da direnme dinamiklerini koruyan ender mahallelerden biri. Bu bence Gazi'nin % 80-90'ı için de böyledir. Gazili olmaktan utanan insan ya ahlaksızdır, yani ahlaksızlığa bulaşırsa Gazili olmaktan utanır. Ya namussuzdur, ondan tedirgin olur. Çünkü Gazi'de bunların barınması çok zordur. Ama ben adamım, insanım diyen herkes Gazili olmaktan onur duyar yani.

Zeynel ŞİŞE (Gazi Temel Haklar Başkanı)

“Sorunların nasıl çözüleceğine birlikte karar veriyoruz.”

Gazi Temel Haklar 6 aydır Gazi Mahallesi'nde çalışmalarını sürdürüyor. Ama bizim Gazi Mahallesi'ndeki çalışmalarımız elbette yıllar öncesine dayanıyor. Sonra yıllara dayanan bir Halk Meclisi meşruluğu var. Gazi Mahallesi'nin devrimci bir geçmişi var. Gazi Mahallesi'nde yaşayan bütün insanlar bedel ödemiş. Bunlardan dolayı da yaşanan sorunlara oldukça duyarlı bir kesim katliamla başlayan ve hızla insanların sindirilmeye çalışıldığı bir ortamda bile Gazi kendi devrimci değerlerine, geleneklerine sahip çıkmış bir mahalle. Gazi Mahallesi'nin önemli sorunlarını tartışıp bu sorunlara beraber çözümler üretmeye çalışıyoruz bu dernekte. Çok küçük sorunlarda olabiliyor bu, kimi zaman çok büyük sorunlar da. Bu sorunların nasıl çözüleceğine Gazi halkıyla birlikte karar veriyoruz.

Yeni bir kampanya başlatıyoruz, uyuşturucuya, yoz kültüre karşı. Bu kampanya uzun soluklu olacak. Gazi halkının talebi de bu yönde. Eninde sonunda bu pislği mahallemizden temizleyecek bir kampanya düşündük.

Özellikle 12 Mart katliamından sonra sindirmeye yönelik sistemli bir politika var. Gazi'de özel olarak uygulanmaya çalışılan politika yozlaştırma politikası. Bunun yanında baskı politikası da var tabii, mesela en son sahte belgelerle yapılan 1 Nisan komplosunda mahallede birçok kişi aranır duruma getirildi. Gazi halkının örgütlenmeleri yasaklandı. Ama Gazi halkı birlikteliğini, örgütlülüğünü bir şekilde sürdürdü. Bütün değer ve geleneklerini sahiplendi. Mekanlar kapatılabilir, gözaltılar tutuklanmalar olabilir kaldı ki Gazi Mahallesi en çok şehit veren yerlerden birisidir. Ama bütün bunların yaşanmasına rağmen, bazı gerilemeler olsa da ne mücadelede, ne de yapılan faaliyetlerde bir durma sözkonusu olmuştur. İnsanların sorunlarını kendilerinin çözebileceği inancı, dayanışma ruhu yitirilmemiştir. Gazi'de yaratılan devrimci değerlerin bedellerin sonucunda yaşanan gelişmeler bunlar.

Nurdane SEVİNEL

(F tipinde katledilen Salih Sevinel'in eşi)

“Başıma bir şey gelse sahiplenileceğimi bilirim.”

Gazi'de yaşamaktan ben çok memnunum. Başıma bir şey gelse sahiplenileceğimi bilirim. Gazi'deki gençlerimiz hemen toplanıp gereken duyarlılığı-sahiplenmeyi gösteriyorlar. Çoğu defa da işkence görüyorlar. Ama sahiplenmeleri güven veriyor. Yalnız olmadığını hissediyorsun, bu da güç veriyor gerçekten. Diğer yerlere göre uyuşturucu-tiner gibi şeyler hiç yoktu. Şimdilerde var. Polis yapanlara ellemiyor bile.

Benim devletten beklediğim yok. Yeşilkart için Sultanahmet Çiftliği Karakolu'na başvurduğum, vermediler. Niye? Çünkü kocam teröristmiş. ‘Git kocanın üye olduğu çeteler, örgütler sana baksın’ dediler açık açık. Vatandaşına sahip çıkmayan devletten ne bekleyeceğim ki. Yani çok rahat olarak diyebilirim ki bize terörist diye bakıyorlar. Bunun için de iş vermiyorlar gençlerimize, yeşilkart vermiyorlar. Devrimci olmamızdan rahatsız oluyorlar...

Devrim KOÇYİĞİT (Şehit kardeşi)

“Gazi tarihine yakışmaz.”

Biz 1997'den beri buradayız. Gazi olaylarında buradaydık ama başka bir semtteydik. Ben Gazi'de yaşamaktan memnunum. Ama bizim buraya bile fuhuş, uyuşturucu girmiş. Bunların temizlenmesi lazım. Gazi'de bu tür şeylerin yaşanması çok acı. Çünkü Gazi'nin bir geçmişi var. Bunlar devletin eliyle sokuluyor zaten.

Gazi'nin bugünkü tüm olumsuzluklarına rağmen şuna güveniyorum. Çevrede yardıma koşacak insanlar dolu. Paylaşım, sahiplenme koruma iyi. Bunun bozulmasını da istemiyoruz. Gazi'nin olumsuz yönde değişmesi, güvensiz ortamın olması Gazi tarihine yakışmaz.

Sünni Devletin Diyaneti Alevi Yaşadığını Sürdürüyor

Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı (TESEV) tarafından düzenlenen bir sempozyumda, Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB) tartışıldı. Konu, elbette AB bağlantılıydı; DİB Avrupa Birliği sürecinde ne yapmalıydı? İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde yapılan sempozyumun açılışını yapan Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu'na, gazetecilerin "Diyanetin Sünni bir kurum olduğu eleştirilerine nasıl bakıyorsunuz?" sorusuna verdiği cevap, tam bir kıvırtma ve özünde yok sayma örneğiydi. Bardakoğlu, zinhar DİB'in hiçbir zaman Sünni bir kuruluş olmadığını söyledi ve "Aleviler azınlık değildir, İslam'ın içinde yer alan kardeşlerimizdir" şeklinde cevapladı.

Doç. Dr. İsmail Kara ise, Aleviliğin DİB'de temsiliyeti konusunda, DİB'in bir temsiliyet kurumu olmadığını söyleyerek, "Temsili imkânsız görüyorum. Alevilik de bir tarikattır. Bektaşî tekkeleleri de aslında Sünni tekkeleridir" sözleriyle Sünni inkarcılığın bir örneğini sergiledi.

Diyanet İşlerinde "AB'ye uyum!" baş gündem, DİB kendini emperyalistlerin istediği şekilde yeniden yapılandırmayı tartışıyor ama bu ülkede yaşayan Aleviler'e kulaklarını tıkamaya, yasağa devam ediyor. Elbette sözünü ettiğimiz sadece Aleviler'in DİB'de temsil edilmesi değildir, ki,

böyle bir talep ancak Aleviliği düzen gericiliğinin kucaklarına itme hesabı yapan ya da böyle bir tuzağı göremeyenlerin talepleri olabilir. Alevilik bir inanç olarak tanınmalı ve önündeki bütün engeller kaldırılmalıdır. Alevi halkımız kendini nasıl temsil etme kararı alırsa, devlet de bunu kabul etmeli ve tanımalıdır. Gerisi ayrıntıdır, aslolan halkın iradesinin tanınmasıdır.

Bütün mesele de burada; Sünni devlet geleneği Alevi halkımıza karşı yüzyıllardır asimilasyon, katliamı yanyana sürdürmüştür. AKP iktidarı da bu zihniyetin sürdürücüsüdür. DİB'in Sünni kuruluş olmadığı koskoca bir yalan ve bir din adamına yakışmaması gereken bir demagojidir. Ama, DİB yöneticilerinin "din adamı" oldukları da zaten ayrı bir tartışmadır. Amerikancılık, zulme direnenlerin karşısında yer almak, her dönem devlet politikalarına endekslenmek onlarda...

"Aleviler kardeşlerimiz" demek de, kendisi süslü ama içi boş ve özünde yok sayan bir mantığın ürünüdür. Ki, bu mantık, son olarak Çanakkale'de olduğu gibi, cemevi kurma başvurularına "Alevi Bektaşiler tarikat sayılıp onlara ait ibadet hane mevcut değildir" cevapları vermektedir.

Kardeşe bakın; sen benim gibi inanacak, benim gibi yaşayacaksın diyen, Alevi köylerine zorla cami yaptıran, kimi zaman gözünü oyup kılıçtan geçiren, kimi zaman da "papaz" rolüne soyunup, özünü boşaltmaya çalışan kardeşlik!

Sayı 148

21

6 Mart
2005

Ankara ve Malatya'da Aşure Günü

Ankara'da İdilcan Kültür Merkezi (İKM) tarafından, Malatya'da ise Temel Haklar tarafından aşure günü düzenlendi.

İKM, geçen yıl başlattığı Geleneksel Aşure Günü'nü bu yıl da 400 kişinin katılımı ile Şirintepe Mahallesi'ndeki binası önünde 27 Şubat günü gerçekleştirdi. Etkinlikte aşurenin yanısıra Kerbela'yı anlatan konuşmalar yapıldı ve semah gösterisi yer aldı.

İKM adına konuşan Ali Sinan Çağlar, yüzyıllardan beri yaşayan aşure geleneğinin Kerbela'daki direniş ve şehitlerle anlam bulduğunu ifade ederek, Kerbela'dan bugüne ne zulüm ne de zulüm karşısında direnenlerin bitmediğini vurguladı. Çağlar, Kerbela'nın boyun eğmez kimliğinin bugün de 118 can pahasına ölüm orucu direnişi ile sürdürüldüğünü dile getirdi.

"Nasıl ki Kerbela'da direnenler unutulmadıysa zulmün karşısındaki direniş hiç bitmeyecek. Ve bugün zalimlerin yok olduğu günleri hep beraber göreceğiz" diyen Çağlar'ın ardından, saygı duruşu yapıldı ve Hıdır Çelebi türküleri eşliğinde halaylar çekildi. Hacı Betaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Mamak



Şubesi Semah Grubu ve Kızılırmak Köy Dernekleri Federasyonu Semah Grubu ile Abdullah Oral'ın şirirlerinin ardından aşure dağıtıldı.

Malatya Temel Haklar'ın düzenlediği Aşure Günü'ne ise 100 kişi katıldı. Kerbela'dan Pir Sultan'a, Şeyh Bedrettin'den Büyük Direniş zalimin önünde başeğmeme üzerine yapılan konuşmada, devrimcilerin halkın ilerici geleneklerine sahip çıktığı vurgulandı. Müzik dinletisinin ardından aşure günü sona erdi.

**direnışimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

118. şehit!

**ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!**

**Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleşt...**

**TBMM Komisyonu: “F Tipleri Fiziki
ve Ruhi Sağlığı Bozuyor”**

**Sorun Tecrittir, Tek Çözüm
Tecritin Kaldırılmasıdır**

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyeleri, F tipleri ve diğer hapishanelerde incelemelerde bulunarak bir rapor hazırladılar. Hazırlanan rapor henüz kamuoyuna açıklanmazken, Tekirdağ F Tipi'ni inceleyen komisyonda yeralan Başkan Yardımcısı ve AKP Adıyaman Milletvekili Faruk Ünsal, F tipi hapishanelerde “gerekli önlemlerin alınmaması halinde buradan çıkan insanların ruhsal sorunlu olarak topluma katılacağını” söyledi. F tipi koşullarının fiziki ve ruhsal sağlığı bozduğu tespiti yapan heyet, birçok tutsağın sinir ilaçları kullanmak zorunda kaldıklarının da altını çizdi.

“F tipi cezaevlerinin mimari yapılarında değişiklik yapılmadan, güvenlikle ilgili önlemler alınarak ortak zaman ve mekân kullanımının arttırılması” gerektiğini söyleyen Ünsal, mevcut durumun sorunlar yarattığını da belirtiyor. Öte yandan Ünsal, F tipleri yönetiminin ceza vermekte pervasızca davrandığına dikkat çekerek, “Cezaevi yönetimleri, ceza almış kişilere ikinci kez ceza veremezler. Bu, yetki aşmak anlamına gelir. Cezaevi yönetimleri, inisiyatiflerini mahkûm aleyhine kullanmamalı” şeklinde konuştu.

TBMM Komisyonu adına konuşan Faruk Ünsal'ın, sınırlı birkaç örnekle de olsa ortaya koyduğu tablo tek bir cümleyle özetlenebilir: F TİPİ HAPİSHANELERDE YAŞANMAZ!

TBMM Komisyonu, bilinçli bir çarpıtmaya başvurmadağı, tecrit politikasını meşrulaştırmayı görevi saymadığı koşulda, bütün sorunların kaynağının TECRİT uygulaması olduğunu görecektir. Sözü edilen bütün uygulamalar, bu politikanın birer parçasıdır. Hapishane idarelerinin cezaları, tutsakların fiziki ve ruhsal sağlığının bozulması, sosyal ilişkilerin tamamen yokedilmesi ve daha sıralanabilecek birçok uygulamanın kaynağında, düşüncelerimizden vazgeçmeyi, nedamet getirip devlet gibi düşünmeyi dayatan TECRİT politikası vardır.

TBMM Komisyonu ve Faruk Ünsal, yaşanan sorunların çözümünü gerçekten istiyorsa, rötüşlara değil, sorunun kaynağına yönelmelidirler. Beşinci yılına giren ölüm orucu direnişı ve 118 insanın ölümü, TECRİT'in ne denli ağır bir sonuç yarattığının tarife gerek duymayan kanıtıdır. 5 yıldır ölüyor insanlar. 5 yıldır bu ülkenin hapishanelerinden, meydanlarından, “TECRİTİ KALDIRIN” sesleri yükseliyor.

Faruk Ünsal ve komisyonun AKP'li üyeleri düşünmelidirler; böyle sonuçlar yaratan hapishaneler kim tarafından hangi amaçla yapıldı? AKP iktidarı bu politikanın neresindedir? F tipleri insan için eziyet ise, sağlığını bozuyor, bir sosyal varlık olarak bütünlüğünü ortadan kaldırıyor; o zaman İslam dini böyle mi emrediyor? İslam; “eziyet et, beynindeki düşünceleri değiştir, morallerini bozmak için her türlü yola başvur, zulme direnmeyi yasakla, bırak ölsünler” mi diyor? Bugün F

tiplerinde yaşananlar bunlardır ve AKP iktidarı bu politikaların uygulayıcısı durumundadır. Ecevit iktidarından aldığı mirası sürdürmekte, ölümleri her geçen gün artırarak, Yeni Ceza İnfaz Kanunu (CİK) ile zulmü daha da katmerleştirerek emperyalizmin TECRİT politikasını yaşama geçirmektedir. Örneğin, “en küçük suçta 15 günden başlayan hücre cezaları, mahkumların psikolojisini bozuyor” deniliyor komisyonun incelemelerine ilişkin haberlerde ve bu, “gardiyanların acımasızlığı” olarak açıklanıyor. Yanlış! Cezalandırma politikası Adalet Bakanlığı’nın genelgelerine dayandırılmaktadır. 1 Nisan’da yürürlüğe girecek yeni CİK’de daha aleni hale getirildiği gibi, yaptırımlara uymamanın karşılığı en ağır şekilde cezalandırarak boyun eğdirmek, resmi politikadır. Tecrit politikası, salt tutsakların yalnızlaştırılması olmayıp, bunu bütünler tarzda bu ve benzeri uygulamalarla yaşama geçirilmektedir.

Önümüzde, TBMM Komisyonu’nun incelemelerine ilişkin bir haber duruyor. İslamcı kimliğiyle bildiğimiz ve AKP iktidarını savunmasıyla tanınan Yeni Şafak Gazetesi’ndeki bu haber, İslam adına nasıl zulmün meşru gösterildiğinin de iyi bir örneğidir. Komisyonun, “mahkûmların psikolojisi bozuk, yemekler kötü, memurlar acımasız, mektuplar 4 günde geliyor” gibi tespitle-rine yer veren Yeni Şafak, tecrite karşı direnen “DHKP-C davası tutsaklarının, atölye çalışmalarına katılmadığı ancak dışarıya kendilerinin ‘tecrit edildikleri’ bilgisini verdikleri” tespit edildi diyor.

Gözetiminde işkencecilerin en sık kullandığı demagojilerden biri, “kendine eziyet ettirme öğ-lum/kızım” diyerek, işkence yapmaktır. Böylece aslında işkence yapmıyordur da, teslim olma-yan devrimci kendi kendine eziyet ettiriyordur. Bu akla ziyan mantık ile, Yeni Şafak’ın mantığı arasında ne fark var? Demek ki, 118 insan, as-lında tecrit olmadığı için, ama öyle göstermek amacıyla mı öldüler? Kafa, hak ve özgürlükler-den, insandan yana çalışmayınca, iktidarın zu-lüm politikaları da böyle meşru gösteriliyor.

TBMM Komisyonu da burada tercihini yapacaktır. Peşpeşe gelen ölümler, artan şikayetler üzerine yapmak durumunda kaldıkları inceleme sonucunda “TECRİT EN BÜYÜK SORUNDUR, KALDIRILMALIDIR” mı diyecekler, YOKSA; tecritin birkaç sonucu üzerinden “insan hakları” şovu mu yapacaklar?

TECRİT KALDIRILMALI VE YAŞANAN ÖLÜMLERE, ZULME, rehabilitasyon adıyla DÜŞÜNCELERİN DEĞİŞTİRİLMESİ DAYATMASI-NA SON VERİLMELİDİR.

Tecritte İsrar, AKP’yi Misyoner Yaptı!

Tutsakların dış dünyayla bağının koparılması, yayın yasakları ve apolitikleştirme F tiplerinin en vazgeçilmezleridir. Tutsakların hangi TV kanalını izleyebileceklerinin merkezi olarak kontrol edildiği F tiplerinin idaresi, tutsakların dünyadan haberi ol-masındansa, Hristiyanlık propagandası dinlemele-rini tecrit ediyor. AKP o çok eleştirdiği misyonerli-ği kendisi yapıyor. Sincan F Tipi Hapishanesi İda-resi, haber ve belgesel yayını yapan yabancı ka-nalları iptal ederek, onların yerine Dizi TV ve Yeşil-çam TV’yi koydu. Yabancı kanallardan ise sadece Hristiyanlık propagandası yapan GOD TV (Tanrı TV) bırakıldı.

Tutsaklar ya dizi, yeşilçam filmleri izlemeli, ya da misyonerlik propagandası! Asla politik olma-malılar! AKP için misyonerliğin de hiçbir sakıncası yok; din sonuçta istismar edilecek bir şey değil mi? Devrimci olacağına, Amerikancı bir Hristiyan olsun; AKP onları daha çok sever.

Bush’un Karikatürü Çiçek: ‘Ölüsü Ya Da Dirisi’

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, firardaki hortumcu Uzanlar’ı getirmek için 4 ülkeye dosya gönderdik-lerini belirterek, “Ölüsünü ya da dirisini getirece-ğiz” dedi. Başbakan “kafa koparıyor”, Adalet Ba-kanı kelle avcısı gibi konuşuyor. Amerikan emper-yalizminin dilini, kültürünü iyi kavramışlar. Konu-şan Çiçek değil, sanki Bush. O da, Bin Ladin için, “ölüsü ya da dirisi” demişti. Bir Adalet Bakanı, hu-kuka, adalete böyle mi bakar? Yolsuzluğa büyük öfke mi duyuyor Çiçek; hemen kendi partisine baksın ve 70’den fazla AKP milletvekili ve bakanın ölüsünü, ya da dirisini “adalete teslim etsin!” Onun sorunu yolsuzluklar değil, zihniyeti bu! F tiplerinde katleden, binlerce insanımızın kanını döken Susur-luk’un ölüm mangalarına hamilik yapan birinden başka bir şey beklenebilir mi?

Bir F Tipi Klasığı

F tiplerinde tecritin nasıl sıkı uygulandığının, tutsaklar arasındaki iletişimin nasıl sifıra indirildiği-nin bir örneği TBMM Komisyonu tarafından tespit edildi. Yan hücredeki bir tutsağa yazılan mektup idare tarafından sakıncalı bulunmazsa postaya ve-riliyor. Postaneden yeniden gelen mektup, bu kez “gelen mektup” muamelesi ile yeniden denetleni-yor ve yine sakıncalı bulunmazsa, yan hücredeki tutsağa veriliyor. Geçen süre ise, tam 4 gün!

'F tipi cezaevlerini küçük düşürmek!'

Bu gerekçe, F tipi hapishanelerdeki tutsakların dışarıya gönderdikleri mektupların imha edilmesi yani gönderilmemesi nedenlerinden birisi. Taştan, demir parmaklıklardan, gözetleme kameraları ve tel örgülerden ibaret bir bina nasıl küçük düşürülür? Bunun bir sonraki adımı, *"F tipi cezaevlerini tahkir ve tezyif etmek"*ten, tutsaklara verilecek hapis cezaları mıdır?

Ya da şöyle soralım; tecrit nasıl bir politikadır, F tipleri nasıl yerlerdir ki, Adalet Bakanlığı ve hapishane idareleri, bunlara zarar gelmesin diye akla hayale gelmedik yöntemlere başvurmakta, hatta trajikomik bir duruma düşmekten de çekinmemektedirler?

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde kalmakta olan Ercan Gökoğlu isimli tutsak, 9 Şubat tarihli mektubunda, köşe yazarlarına gönderdikleri mektuba da yer veriyor. F tipi hapishanelerden, tecritten sözedilen mektupta şu satırlarla anlatılıyor bu uygulama:

"Son bir ay içerisinde yazdığımız mektuplardan; Hıdır Gül'ün gazeteci Hilmi Yavuz'a ve Özgür Gündem Gazetesi'ne, Sinan Düzyol'un gazeteci Etyen Mahcupyan ve İbrahim Tenekeci'ye, Mehmet Kulaksız'ın gazeteci Nuray Mert ve Ahmet Yeşiltepe'ye, Tekin Tangün'ün yazar Cezmi Ersöz'e, Serdar Karaçelik'in avukat Behiç Aşçı'ya, Orhan Eski'nin avukat Taylan Tanay'a yazdığı mektuplar, "yalan beyan", "F tiplerini küçük düşürmek" gibi gerekçelerle idare tarafından gönderilmesi engellenen mektuplardan sadece birkaç örnektir."

Mektupların imha gerekçelerini yeniden okuyun: "Yalan beyan, F tiplerini küçük düşürmek"!

Hapishane idaresi değil, mahkeme yargıcı; "yalan beyan" diye mektubu imha ediyor, utanmasa tutsağa da katıksız hapis cezası verir! Diyelim ki, mektupta yazdıkları gerçek değil, bu durum hapishane idaresini niye ilgilendiriyor? "Yalan" dediklerinin, tutsakların yaşadıkları ve F tiplerindeki tecritin uygulandığını anlatıldığı satırlar olduğunu, bu ülkenin hapishaneleri ile ilgili herkes çok iyi bilir. Hapishanelerde neler yaşandığını anlatmayan mektuplardaki "yalanlar" da zaten onların umurunda değildir. "F tiplerini küçük düşürmek" gerekçesi, zihniyeti bütün çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

Oysa, daha 6-7 ay önce bu uygulamaları teşhir eden bir tutsak mektubuna köşesinde yer veren Milliyet Gazetesi yazarı Hasan Pulur'a cevap gönderen, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü Kenan İpek şöyle diyordu:

"... Konusu açıkça suç teşkil etmeyen mektupların gönderilmesine ve kabul edilmesine engel olunmamaktadır. Bu mektupların cezaevi mektup okuma komisyonunca okunmuş olması ve 'görüldü' kaşesinin basılması, içeriği doğru olmasa dahi açıkça suç teşkil etmeyen mektuplar ilgililerine gönderilmektedir..."

Genel müdür de çok iyi biliyor, söylediklerinin gerçek olmadığını. F tipleri zaten yalan üzerine kurulu. "Açıkça suç teşkil etmeyen mektuplar gönderiliyor" diyor; peki engellenen, hapishane idarelerince el konulan binlerce mektup nedir? Yok eğer bunlarda "suç" vardiysa, hangi mahkeme böyle bir suçu tespit etmiş, kime ne ceza verilmiş? Yok böyle bir şey.... O zaman; ya Genel müdür yalan söylüyor ya da hapishanele-



"F tipleri küçük düşmesin" diye, tutsakların ziyaretçilerine karşı F tipi hapishanesini korumaya kalan jandarmalar... Adalet Bakanlığı, bu duvarların arkasında yaşanan tecrit zulmünün duyulmaması için akıl almaz yöntemlere başvuruyor; amaçları herkesin "5 yıldızlı oteller... devlet konukevleri" yalanlarıyla beslenmesi, sadece kendilerine inanmalarıdır.

ri O genel müdür yönetmiyor. O yönetmiyorsa, sorumlu değilse, o zaman kim?

Tutsaklar ne yazıyor ki, “F tipleri küçük düşüyor?” Bunu da mektuptan aktaralım:

“Mektuplarımızda yazdıklarımız ne? Neden o mektupları yazıyoruz? Baskı altındayız, tecrit altındayız, haksızlıklara uğruyoruz. Ve bütün bunlar “yasa, yönetmelik, genelge” vb. kılıflarla uydurularak yapılıyorsa yani gerçek bir adalet yoksa, hukuk yoksa sizin de bütün bunlara direnmekten başka çareniz yoktur. Ve neden direndiğimizi, yaşadığımız gerçekleri anlatmak hakkımızdır. Biz de işte, hiçbir yasanın genelgenin engelleyemeyeceği, bu haklarımızı kullanıyoruz.”

Gerçekleri Kimse Bilmesin, Beyinler Sadece Bizim Yalanlarımızla Dolsun!

Eski Adalet Bakanı Sami Türk'ün katliamın öncesi ve sonrasında, en sık başvurduğu yöntemlerden biri; F tiplerini eleştiren demokratik kurumların, gazetecilerin tehdit edilmesi, susturulmasıydı. Buna, Türkiye'nin en büyük barosu olan İstanbul Barosu, sendikalar, partiler, milletvekilleri dahildi. Kullandığı argüman ise, “teröre destek oluyorsunuz”du. Gerçeğin adıydı terör! Cemil Çiçek de bu yolu takip etti. TBMM Başkanı Bülent Arınç'tan başlayarak, herkesi susturdu. Basındaki koyu sansür ise daha başından itibaren tecrit suçunun ortağı olmayı sürdürdü.

Tutsakların mektuplarla dahi olsa, gerçekleri anlatmasını istemiyor Adalet Bakanlığı.

Hayır diyor, bunları anlatmayacaksın, kimse duymayacak, bilmeyecek, yapılan haksızlıklara, tecrite boyun eğeceksin, düşüncelerini değiştirip itaat edeceksin, sesini kimse duymayacak, sen başka kimsenin sesini duymayacaksın, dayanışma duyguların yok olacak, asla moralli olmayacak sürekli moralin bozuk olacak... diyor.

Peki halk F tiplerinde yaşananları duymayacak, bilmeyecekse, neyi bilecek? Sadece Sami Türk “5 yıldızlı otel” yalanını ve Cemil Çiçek'in “F tipleri devlet konukevidir” uydurmasını!

“F tipinin itibarı zedeleniyor” sözünün altında bu telaş vardır. Yalanların çökmesi, yıllardır süren sessizliğin altında büyük bir zulmün yaşanmaya devam ediyor olmasının öğrenilmesi panığı vardır.

Ama bu gerçeklerden kaçamazlar!

Çünkü, “itibarı zedelenmesin” diye korudukları F tiplerinin altında 118 ölü yatıyor! O duvarların arkasında tecrit zulmü sürüyor.



Ankara Abdi İpekçi Parkı'ndaki TAYAD'lı Aileler de, Eylül 2003'ten bu yana tüm engellemelere karşı gerçekleri haykırmaya ve bu yolla “F tiplerini küçük düşürmeye” devam ediyorlar.

Sayı 148

25

6 Mart
2005

ÇHD Genel Kurulu Yapıldı

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi 7. Olağan Genel Kurulu'nu 26 Şubat günü TMMOB'de yaptı. Şube Başkanı Av. Hakan Karadağ'ın açılış konuşmasıyla başlayan kurulda, divan seçimi ve saygı duruşunun ardından faaliyet raporu okundu.

Bir SEKA işçisinin de konuştuğu genel kurulda, sırasıyla avukatlar sözalarak ÇHD'nin sorunları ve yapılması gerekenleri anlattı. Konuşmalarında, “ÇHD'nin artık eski misyonunu yerine getiremediği” değerlendirmeleri yapan da olurken, F tiplerine, Irak işgaline karşı mücadelenin sürdürülmesi vurgulandı. Bir başka tartışma konusu ise, ÇHD Genel Kurulu'nda onaylanan, sivil toplumculuğa karşı tavrıydı. Kimileri bunun bir kavramsal sorun olduğunu dile getirirken, Av. Behiç Aşçı, bir zihniyet ve mücadele anlayışı olduğunu dile getiren bir konuşma yaptı ve ÇHD'nin bir STK değil, bir DKÖ olduğunu vurguladı.

“F (Hücre) Tipi Cezaevi Yaşam Hakkına Saldırıdır” ve Irak direnişini selamlayan pankartların asıldığı genel kurulda, yapılan seçim sonucunda yeni yönetim; Filiz Kılıçgün, Hakan Günaslan, Fatmagül Yolcu, Pınar Akbina, Ümit Sisliç, Cem Demirci ve Selda Yılmaz'dan oluştu.



**8 Mart'ta meydanları
onların meşaleleriyle aydınlatalım!**

**8 Mart'ta kondulara, köylere, fabrikalara,
kampüslere onların aydınlığını götürelim!**

Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart Kutlu Olsun!

Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız

Sayı 148

26

6 Mart
2005

“‘Kızıl saçlı kız’ Hannie Schaft, Gestapo tarafından Hollanda’da bir numaralı devlet düşmanı ilan edildiğinde, henüz yirmi yaşındaydı. Varşova’da ‘nihai çözüm’ uygulayıcıları, gerçek adı Niuta Tejtjelbojm olan Yahudi kızı ‘örgütlü saçlı Wanda’yı kovalıyorlardı. İspanya İç Savaşı’nın cephelerinde Franco darbecileri onaltı yaşındaki Milicianalarla karşı karşıyaydılar. Doğu Avrupa gettolarında, işgal altındaki Hollanda’da, Tito’nun partizanlar ordusunda, Lyon’dan Białystok’a kadar kadınlar da elde silah faşist teröre karşı savaştı...”

“Silahlı Direnişte Kadınlar” kitabı bu satırlarla başlıyor. Ama biliyoruz ki, yalnız bunlar da değil; kadınlar, Fransız Devrimi’nden Filistin direnişine, Vietnam’dan Küba’ya, Nikaragua’ya kadar her yerde, her devrimdeydiler. Fransız Devrimi’nde Kadınlar (Galine Serebryakova), Kuvayi Milliye’nin Kadın Kahramanları (Aynur Mısıroğlu), Silahlı Direnişte Kadınlar (Ingrid Strobl), Kübalı Kadınlar (Margaret Randall), Nazi İşgalinde Sovyet Kadınları (Svetlana Aleksiyeviç), Yunan İç Savaşı’nda Direnen Kadınlar (Eleni Fourtouni)... diye uzayıp giden kitaplar, kanla yazılan tarihte onların rolünün belgeleri oldular. Dünyanın Türkiye’sinde onlara “Başegmeyen Kadınlar”ın destanları ekleniyor.

Tarih, sınıflar mücadelesidir. Ve bu mücadele kanlı bir mücadeledir. “Kanla yazılan tarih”te, kadınların da kanları var. Politikayı “erkek işi” haline dönüştüren, en fazlası vitrini süslesinler diye “kota”yla kadının da(!) politika yapmasını sağlayan feodal, kapitalist bakış açısına rağmen, kadınlar politika adı verilen sınıflar savaşının içinde oldular.

Kapitalizmin ilk dönemlerindeki vahşi sömürüye, ardından emperyalizmin işgallerine karşı savaşlarda giderek daha fazla yermeye başla-

dılar. Kapitalizme karşı proletaryanın ideolojisi olarak tarih sahnesine çıkan Marksizm-Leninizm, emperyalizme karşı gelişen ulusal bilinç, onları daha fazla çekti mücadelenin içine.

20. yüzyılın tüm büyük halk hareketlerinde, kadınlar erkeklerle omuz omuzadır. Önce daha ikincil görevlerle sınırlı olan bu yeralış, giderek silah elde savaşıma, giderek savaşan birliklerin, siyasi örgütlerde yöneticiliğe doğru evrildi.

Ölkemizde de böyleydi; 1960 öncesi, mücadele içindeki kadınlar “istisna” idiler. 1960’ların sonunda arttılar, ama hala “bir avuç”tular. 1970’li yıllarda daha da kalabalıklaştılar. Ama yine de hala gerisindeydiler erkeklerin. 1980’li, 90’lı yıllarda zincirlerini daha büyük bir güçle parçaladılar. Cuntanın ağır baskı koşullarında dirençleriyle, iradeleriyle, sabırlarıyla öne çıktılar. İkili bir gelişmenin etkisi altında kaldı bu dönemde kadınlar; bir yandan dini gericilik onları daha fazla “eve, kocanın köleliğine” çekerken, devrimci mücadele onların mücadelenin en önünde yeralmalarının yolunu açtı. Emperyalizmin tecrit politikasına karşı 5. yılına giren Büyük Direniş’te, dışarıda ve hapishanelerde kadınların en önde ve nicelik olarak da erkeklerin hiç de gerisinde kalmayan yeralışları, kadınların mücadeledeki yeri konusunda yeterli bir fikir vermektedir.

Tabii ki bu gelişme, tesadüfi değildir. Bu katılımı, hayatın, mücadelenin içinde kadınların çoğalışını sağlayan sosyalist anlayıştır.

Kapitalizmin, faşizmin, islamcılığın ve sosyalizmin kadını

Burjuvazi, tarih sahnesinde iktidarını yeni yeni kurmaya başladığı dönemde, kapitalizmin rahatça gelişimini sağlamak için feodalizmin baskılarına kısıtlamalarına karşıydı; kadınların da

feodalizme göre yeni haklara, özgürlüklere sahip olmasını savunuyordu. Ama iktidarını sağlamlaştırdıktan sonra, her alanda olduğu gibi kadınlara karşı da gericileşti. Evinden çıkmasını istediği kadını yeniden eve hapsedmeye, emeğini sömürdüğü çalışan, üreten kadınları ise modayla “iyi bir tüketici” yapmaya çalıştı. Onu kapitalizmin çıkarlarına uygun olarak cinsel metaya dönüştürdü. “Sınıf bilinçli” kadına ise hiç tahammülü yoktu; onlara karşı, tüm sömürücü sınıfların yaptığı gibi, cezaya, hapishanelere, katliamlara başvurdu. Burjuva düzeninde de kadın düzenin ve erkeğin esiri olmaya devam etti.

Burjuvazinin, faşist ve dinci gericiliğin kadına bakış açısı, en cüretli ifadesini Hitler’de buldu. Hitler faşizminin kadınlar için öngördüğü “3K” formülüyle ifade ediliyordu; Hitler’e göre kadının üç işlevi vardı. Almanca olarak “Kind, Kuch, Kirche”; yani “çocuk, mutfak ve kilise”! Kadın dediğinin görevi çocuk yapmak, yemek yapmak, dini görevlerini aksatmamaktı. Tabii aynı faşizm, fabrikalarda kadını iliğine kadar sömür-

mekten geri de kalmıyordu.

Burjuva demokrasilerinde “kadın hakları”yla ilgili çok yasa çıktı o günden bu yana. Ama kadının yeri temelde değişmeden kaldı; iki kez sömürülen, iki kez ezilen cins olması gerçeği değişmedi. Değişmesi mümkün de değildi. Çünkü kadını ikinci sınıf haline getiren “özel mülkiyet” düzeninden başkası değildi.

Bu yüzden kadınların kadere, ancak “özel mülkiyet” düzenine son verilen sosyalizmle değişti.

Bakın neler oldu?

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri’nde Sovyet kadını mecliste % 33, yerel halk meclislerinde % 50, Yüksek Şura’da 1/3 oranında temsil edilir hale geldi. Bu “kota”larla değil, kadınları üretici kılarak, eğitimlerini sağlayarak, politikleştirerek sağlandı. Sovyet kadınının % 93’ü bir işte çalışabilir hale getirilerek evden kurtarıldı, üretici kılındı. 1980’lerde Sovyet kadınlarının % 60’ı yüksek öğrenim görmüş seviyede idi. Aynı dönemde SSCB’de bilim insanlarının % 40’ı, hakimlerin % 32.6’sı, doktorların % 65’i, öğretmenlerin % 71’i kadınlardan oluşuyordu. Hiçbir kapitalist ülke, tarihinin hiçbir döneminde kadınları ekonomide, politikada, eğitimde, bilimde, toplumsal işbölümünde böyle ileri bir seviyeye taşıyamamıştır.

Bu gelişim yalnızca Sovyetler’e özgü değildir; oranlar kısmen değişse de tüm sosyalist ülkelerde bu gelişime tanık olunmuştur. Mesela Kübalı kadınlar, meclisin yüzde 30’a yakını, sendikal liderliklerin yüzde 40’ını oluşturuyorlar; Çin’de, 1949’da –yani devrimin yapıldığı zaman, toplam işgücünün sadece % 7.5’i kadınlardan oluşuyordu, kadın eve hapsedilmişti; sadece beş yıl sonra bu oran % 40’a çıktı, devrimden önce kız çocukları neredeyse hiç okutulmazken, devrim sonrası Çin üniversitelerinin öğrencilerinin üçte biri kadınlardan oluşuyordu artık.

Sayfalar dolusu sıralanabilecek gelişmeler, rakamlar, istatistikler, kadınlara yüzyıllardır reva görülen toplumsal statünün sosyalizmde parçalandığını gösteriyor. Çünkü sosyalizmde, “kadın sorunu”, göstermelik, vitrinlik olsun diye değil, gerçekten çözmek için ele alınmış ve büyük ölçüde çözülmüştür. Kadını ikinci sınıf yapan üretim ilişkileri değiştirilmiş ve kadınların gelişmesinin önü böylece açılmıştır.

fabrikaların, konduların, tarlaların Emekçi Yoksul Kadınları İşten atılmalara, kölelik zincirine, gecekondu yıkımlarına, F tiplerine Direnen Kadınlar İşçi, işsiz, liseli, üniversiteli Genç Kızlarımız 6 Mart’ta İstanbul’da Beyazıt’ta Olalım!

- ◆ Düzenin kadını eve, koca emrine, kapitalist kültüre hapseden zincirlerini kırmak için,
- ◆ Fabrikada, tarlada iki kez sömürülmesine, iki kez ezilmesine hayır demek için,
- ◆ Devrimci, vatansever kadınların F tiplerinde tecrit edilmesine karşı çıkmak için,
- ◆ SEKA’da direnenlerle dayanışmak için,
- ◆ Bu ülkede biz de varız, bize rağmen yönetmezsiniz demek için

**Beyazıt’ta gücümüzü birleştirelim,
taleplerimizi haykıralım!**



Kadınlar olmadan tam bir halk hareketi olmaz, zafer kazanılamaz

Lenin, bunu “Kadınlar olmadan gerçek hiçbir yığın hareketi olamaz” diye ifade ediyordu. Halkın yarısını oluşturan kadınlar eğer bir hareketin içinde yoksa, o hareketin zafer şansı da yok denecek kadardır.

Kadının özgürlüğü sorununun özel mülkiyet ve sömürü düzeniyle doğrudan ilişkisi, kadınların ne için, nasıl mücadele edeceğini de gösterir. Demektir ki, sömürücü, özel mülkiyetçi kapitalist düzen içinde kadın kurtulamaz, özgürleşemez. Bakın, AB’ye Uyum Yasaları çerçevesinde “kadın hakları”na ilişkin de birçok düzenleme yapıldı. Mesela AB’ye Uyum Yasaları’ndan biri diyor ki; “50 bin ve daha fazla nüfusu barındıran tüm yerleşim birimlerinde kadın sığınaklarının açılması zorunludur.”

Burjuva demokrasisi, kadın sorununun kendisiyle değil, sadece sonuçlarıyla uğraşüyor. Bu toplumsal yapıyı değiştirmedikçe, faşist, feodal, gerici kültürü bir kültür devrimiyle alt etme savaşına girişmedikçe, kadın sığınaklarıyla neyi çözeceksiniz? Diyelim “koca dayaağı” yiyene sığınak bulduk; ya konfeksiyon atölyelerinde iki kere ezilen, iki kere sömürülen ve ek olarak her türlü cinsel aşağılanmaya maruz bırakılan kadınlar nereye sığınacak? “Cinsel meta” haline getirilen kadınlar nereye sığınacak? Kapitalizmin bu sorulara cevabı yoktur. Bu soruların ce-

vabı ve çözümü sosyalizmdir.

Sosyalizm gelecek. Ülkemiz sınıflar mücadelesinde en önde direnen savaşıyan kadınlarımız ise bugün. Herkes bugüne bakarak kadınlara kimin ne verebileceğini, ne vaadedebileceğini kıyaslayabilir. Kadınlar, bu mücadelede en önde direniyorlar, mücadele ettikleri alanlarda yöneticilik yapıyorlar, öğreniyor ve öğretiyorlar. Kimse onlara hiçbir “kota” tanımadı. Mesela, gençlik örgütlenmesinde “şu kadar kadın olsun”, mahallelerde kadınlara kota ayrılсын, ölüm orucunda şu oranda olsunlar demedi. Ama onlar kendi yerlerini kendileri yarattılar. Devrimci hareket, sosyalist ideoloji, onlara sadece yolu açtı. Onlar da açılan bu yolda cüretle ilerlediler.

1871 Paris Komünü üzerine bir değerlendirmeye yapan burjuva bir gazeteci, şunları söylüyordu: “Eğer Fransız milleti yalnız kadınlardan oluşsaydı, ne korku salan bir millet olurdu.”

Gazeteciye bu satırları yazdıran Paris Komünü’nü savunmak için barikatlarda döğüşen kadınların kararlılığı, cüretiydi kuşkusuz. Halkı için bedenini tutuşturmakta tereddüt etmeyen Fidanlarımız’ın, cuntalar karşısında yılmayan, bir hareketin iddiasını cüretle üstlenip sürdüren Sabolarımız’ın, 18 yaşında kahramanlaşıp teslim olmayı reddeden Sibellerimiz’in, Günaylarımız’ın, Sergüllerimiz’in, Cananlarımız’ın, dağlardaki Deryalarımız’ın, Armutlu gecekondualarının yiğit direnişçileri Gülüşümanlarımız’ın, Şenaylarımız’ın cesareti ve kararlılığıydı sözü edilen.

Bu tabloda, kapitalizmin çizdiği kadın resmi yoktur; narin, ince, kırılğan, zayıf, başkasına muhtaç kadın değildir devrimin çizdiği tablodaki kadınlar. Tersine, güçlüdürler, karar ve irade sahibidirler, tek başlarına ayakları üzerinde durup, düşmanın üzerine yürüyenlerdir. Devrimimizin meşaleleri, kurtuluşumuzun bayraklarıdır. Onların cüretle, kapitalizmin kadına vurduğu zincirleri kıra kıra ilerledikleri yol, kadının özgürleşmesi yoludur; bu yolun sonunda varılacak yer ise, tüm kadınları özgürleştirecek sosyalizmdir. Bu yolda zafere ulaşmak kadınlarla erkeklerin omuz omuza savaşmalarını zorunlu kılar. Ki bundan dolayı, kadının kendini özgürleştirme mücadelesi, halkın özgürleştirilmesi mücadelesidir.

6 Mart’ta Beyazıt’ta Birleşelim!

Dergimiz yayına hazırlandığı sıradaki son tabloya göre, 8 Mart kutlamaları, İstanbul’da üç ayrı yerde yapılacak. Peki neden?

Elbette, 8 Mart’a, “kadın sorunu”na yaklaşım konusunda çeşitli çevreler arasında ideolojik, politik farklılıklar var. Ama bu farklılıklar, ortak talepleri, ortak haykırmaya engel olmayabilirdi. Birliktelik yeterince zorlanmamıştır. Bir kesimin devrimcilerden uzak durmayı tercih eden icazetçi mantığıyla, bazılarının öncülük, grupçuluk düşünceleriyle

ve emekten yana olanları biraraya getirmelidir. 8 Mart’ın tarihsel, siyasal anlamına uygun olan budur.

Gerekli sorumluluk gösterilirse, belki hala parçalanmışlık ortadan kaldırılabilir veya asgariye indirilebilir. Birlikteliği esas alanlar, Beyazıt’talar, başka bir yer de olabilirdi, ancak bunu tartışmak için artık zaman yoktur; bu nedenle, tüm diğer kesimleri de birlikte olma iradesinin asgari düzeyde de olsa gösterildiği Beyazıt’taki kutlamaya çağırıyoruz.

8 Mart parçalı bir hale getirildi. 8 Mart, emekçi kadınları, direnen kadınları

EMEP'e silahlı saldırı

Emeğin Partisi (EMEP) Genel Merkezi'ne 26 Şubat günü silahlı saldırı düzenlendi. Saldırı sonucunda Gençlik Yöneticisi Cem Gurbetoğlu dizinden yaralandı. "Kimliği belirsiz" saldırgan elinde silahla kaçarken, DKÖ'ler ve EMEP'liler saldırıyı protesto ettiler. Konuyla ilgili dün basın açıklaması yapan EMEP Genel Başkan Yardımcısı Haydar Kaya, saldırının genelde emek güçlerine yapılan bir saldırı olduğunu dile getirdi.

Bina önünde olaya ilişkin bilgi veren Ankara İl Yöneticisi Umut Yılmaz Deveci, Gurbetoğlu ile birlikte kapıyı kendisinin açtığını, kapının açılması ile arkadaşına kurşun atıldığını söyledi. Saldırganın tek kişi olduğunu ve hiçbir şey söylemeden kaçtığını belirten Deveci, saldırıyı kovaladıklarını, ama silah göstererek tehdit ettiği için bir şey yapamadıklarını söyledi.

Saldırı birçok kentte yapılan gösterilerle protesto edildi. Aynı gün akşam genel merkez önünde yapılan eylemde, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganları atıldı. 28 Şubat günü ise, EMEP üyeleri Adalet Bakanlığı önüne giderek, faillerin bulunmasını istediler.

İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde toplanan EMEP'lilere çeşitli demokratik kitle örgütleri de destek verdi. İzmir, Antalya, Van, Dersim, Gaziantep, Diyarbakır, Adana ve Eskişehir'de eylemlerle saldırı protesto edilirken, Samsun'da yapılan eylem, Karadeniz Temel Haklar üyeleri, EMEP Manisa İl örgütü tarafından 28 şubat günü Beyaz Sinema önünde yapılan basın açıklamasına da Gençlik Derneği üyeleri de katılarak saldırıya karşı EMEP'in yanında yer aldıklarını dile getirdiler.



KGM Özel Güvenlik Trabzon Polisinin Baskı Aracı

Trabzon polislerinin sürekli yasadışı baskılarına maruz kalan büromuz, bu kez de Karadeniz Güvenlik Merkezi (KGM) aracılığıyla taciz ediliyor. Trabzon eski Emniyet Müdür Yardımcısı tarafından, dergi büromuzun üst katında açılan KGM'nin kameraları sadece bulunduğu katı değil, aynı zamanda büromuzun bulunduğu alt katı da gözetliyor. Öte yandan, siyasi şube polisleri, KGM aracılığıyla pasaja adeta yerleşmiş durumda. Kameraların bulundukları katı gözetlemesinin taciz olduğunu söyleyerek, 27 Şubat günü KGM yöneticisi ile görüşen çalışanımız Zeynep Erdüğürlü, "kafanı kırarız" sözleriyle tehdit edildi.

Paranoyaklık derecesinde çevrelerini taciz ederek gözetleyen KGM çalışanları, bu durumu, "Emniyetin talimatıdır" diyerek savunuyorlar.

Tayyip'e Peruklu Protesto

Özgür-Der ve Mazlum-Der üyeleri 27 Şubat günü Tayyip'in "peruk takın" türban sorununu geçiştirmesine tepki göstererek, Erdoğan'a peruk gönderdiler. Ankara Kızılay Postanesi önünde yapılan eylemde konuşan Mehmet Bekaroğlu, bu konunun hükümetin yumuşak karnı olduğunu söyledi.

Özgür-Der üyeleri ertesi günü de, İstanbul Beyazıt'ta bir eylem düzenlediler. "28 Şubat Zorbalığına Son, Başörtüsüne Özgürlük", "Darbeciler Yargılansın, Gasbedilen Haklar İade Edilsin" yazılı pankartları ve sloganlarıyla 28 Şubat'ı protesto ettiler.



Keçe Kurdan'a Yasaklama

Kürtçe'ye serbestlik, Kürtçe yayın göstermelik olmayı sürdürürken, oligarşinin yasak politikası da buna paralel olarak sürüyor.

Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi, Aynur Doğan'ın 1 yıl önce çıkardığı "Keçe Kurdan (Kürt Kızı)" adlı kasetinde "yasadışı örgüt propagandası" yapıldığı gerekçesiyle, kasetin toplatılarak yasaklanmasına karar verdi. Mahkeme yasak kararını, Grup Yorum'un kasetinde de yeralan "Keçe Kurdan" isimli parçada, Kürt kızlarının dağlarda savaşmaya davet edildiğine dayandırdı.

Kararı kınayan, kasetin yapımcısı Kalan Müzik Sahibi Hasan Saltık, kasetin Kültür Bakanlığı denetiminden geçtikten sonra yayımlandığını belirtti.

Onyıllardır türkülerimizden, dilimizden, kültürümüzden korkuyorlar. Sayısız yasak, baskı, toplatma ile bu korkularını ortaya koydular. "Demokratikleşiyoruz ama uygulamada yetersizlikler var" demagojisiyle, polisin, mahkemelerin kararlarıymış gibi göstermeleri gerçeğin üzerini örtüyor. Yasaklarla sindirmek devletin, AKP iktidarının politikasıdır.

AKP ve Ordu ABD Fırçasına Karşı Suskunluğunu Sürdürüyor Onlar Sadece Halka Karşı 'Aslandır'

Önce, Beyaz Saray'ın sesi olarak bilinen The Wall Street Journal'da Robert Pollock'un, Türkiye'yi aşağılayıp yerin dibine soktuğu yazısı çıktı. Ardından, ABD Savunma Bakan Yardımcısı Douglas Feith aynı paralelde fırçalamaya devam etti.

Zerrece ulusal onuru bulunmayan AKP ve Genelkurmay, bu fırçaları, aşağılamaları yalayıp yutarak sineye çekti. Afiyet olsun; siz daha çok hakareti hazmedersiniz! Başına çuval geçirilen oligarşik düzen ve onun iktidarı, Amerika'nın istediği kıvama gelinceye ve Amerikan emperyalizmi Türkiye'den istediği bütün tavizleri alınca ya kadar başka çuval operasyonları yaşamaya, yeni fırçalar atılmaya, işbirlikçiler aşağılanmaya devam edecektir. İşbirlikçiliğin "kaderidir" bu.

Günlerdir, "biz stratejik ortağız" diye yaltaklanmaktan başka tek bir ses çıkmadı. Tayyip Erdoğan, tam da bu günlerde yaptığı "ulusa sesleniş" programının neredeyse tamamını,

"Amerika'ya sesleniş"e ayırdı. Amerika, fırçaların ardından, AKP iktidarından ABD ile ilişkilere bağlılık yeminleri etmesini bekliyordu. Beklediği de oldu, Tayyip Erdoğan, ulusa değil, ama Beyaz Saray'a seslenerek bağlılık yeminleri etti.

AKP'nin ABD ile ilişkilerindeki isimlerden olan Egemen Bağış ise, uşağın efendisine duyduğu hayranlık ve minnettarlığın örneğini, CNN Türk'e yaptığı açıklamada verdi. Amerika ile ilişkilerinin kolay kolay bozulmayacağını söyleyerek, ABD Dışişleri Bakanı'nın ilk ziyaret ettiği ülkeler arasında Türkiye'nin bulunmasını buna kanıt gösterdi. İşbirlikçilerin ruh hali böyledir. Bir bakanın ziyaretiyle zil takıp oynayabilirler.

ABD, AKP'yi Hizaya Getirmeye Devam Ediyor

AKP yaltaklandıkça, Amerika yüklenmeye devam ediyor. Bush yönetiminin emperyalist saldırganlık politikalarını tekeller adına belirleyen ve 'Yeni muhafazakârlar' ('Neo-Con') adıyla bilinen bürokratlar grubunun etkin isimlerinden Michael Rubin'in Middle East Quarterly Dergisi'nde çıkan Türkiye ile ilgili sözleri bunun son örneği oldu. Rubin özet olarak; AKP iktidarının "islâmcı" damarına basarak, Avrupa Birliği bahanesiyle orduyu ve bürokrasiyi pasifize ettiği, Suudi Arabistan'dan milyarlarca dolarla beslendiği ve Türkiye'de laikliği yoketmek istediğini söylüyordu.

Mesaj şuydu: "Desteğimizi çeker, şeriat getirecek propagandası yapar, yıkarız."

Aba altından sopa göstermeler, açıkça aşağılamalar sürerken, AKP bu onursuzluğu geçiştirmeye çalışıyor. Genelkurmay ise sanki kendisini ilgilendiren bir durum yokmuş gibi davranıyor. ABD Avrupa Orduları Komutanı Org. Bell, 3 Mart günü Türkiye'ye gelerek Genelkurmay ile görüştü. Konu, en başta İncirlik'ti. Önce fırçalayıp sonra taviz koparma politikası böyle sürdürülüyordu. Hatırlayın, "Ordu liderlik rolünü yapamadı" fırçasının ardından, Hilmi Özkök, Irak işgaline nasıl yardımcı olduklarını, yıllarca Amerika'nın havasahamızı, İncirlik'i kullanarak işgalin istihbarat çalışmasını yaptığını anlatıyor ve salya sümük bir şekilde "bize haksızlık yapma, biz iyi bir uşağız" diye sızlanıyordu.

Bunları asla unutmayın. Bugün, AKP iktidarı ve Genelkurmay'ın içinde bulunduğu derin sesizliğin altındaki onursuz politikanın, bağımlılığın daha da derinleştirilmesine hizmet ettiğini



ABD karşısında susan, ABD'nin ordusu, iktidarı ile Türkiye Cumhuriyeti'ni herkesin gözü önünde "tahkir ve tezyif" eden emperyalizme ses çıkaramayan Genelkurmay, dergimizin internet sitesini 21 Mayıs 2003 tarihinde, "Silahlı Kuvvetleri tahkir ve tezyif" ettiğimiz gerekçesiyle kapattırmıştı. Gerekçe gösterilen yazı, yukarıya küpürünü aldığımız ve bugüne de ışık tutan sorumuzdu. Bu yazı yazıldığında, ABD Genelkurmay'ı fırçalamış ve "ordu liderlik rolünü oynamadı" demişti. Genelkurmay'ın milliyetçiliğinin riya-karlığını sergilememiz, Genelkurmay'ı rahatsız etmişti! Genelkurmay, "hayır biz ulusalsız, aşağılama ve hakaretlere karşı ulusal onuru savunuyoruz" diyemeyeceği için, bu gerçekleri dile getiren dergimizi susturmaya çalışmıştı.

Bugün bir kez daha ispatlandı ki, onlar Amerika karşısında süt dökmüş kediye dönerken, devrimcilerin, vatanseverlerin gerçekleri dile getiren, bağımsızlığı savunan sesini her türlü yolla susturmaya çalışırlar.

Psikolojik Harekat Daire Başkanlığı isim değiştirdi

Provokasyon ve Yalana Devam

aklınızdan çıkarmayın. Yani sorun, basit bir ABD'ye cevap verme sorunu değildir. Suskunluk, "istediğin her şeyi yapacağız" demektir.

ABD Savunma Bakan Yardımcısı, hükümetin kendisini ABD çıkarlarına "adamasını" istiyor, AKP çıkıp, hayır biz kendimizi ancak Türkiye halkının çıkarlarına adarız diyemiyor.

Diyemez, çünkü varlık koşulları ABD işbirlikçiliğine bağlıdır. Amerikalılar da, "ABD karşıtlığının yük-selmesi karşısında gereke-ni yapmadığı" gerekçesiyle AKP'ye yüklenirken, bunu hatırlatıyorlar. AKP'ye, "desteğimizle iktidar oldun, desteğimizle koltukta oturuyorsun" diyorlar açıkça. Böyle bir iktidar ABD karşısında ulusal onuru temsil edebilir mi, konuşabilir mi? Konuşamıyor ve sadece yaltaklanıyor. Genelkurmay ise, onyıllardır bağımlılığın bekçisi durumundadır ve silahından, eğitimine kadar her şeyiyle ABD'ye bağımlıdır. Darbeleri ABD desteğiyle yapmış, onun desteğiyle gerçek iktidar olarak ülkeyi kanla, baskı ve zulümle yönetmişlerdir.

Emperyalistlerin aşağılayamayıp, istediklerini yaptıramayacağı bir ülke, halkın iktidarının yönettiği bağımsız bir ülke olabilir ancak. Bu yüzden; iktidar ve ordu bağımsızlık için, halkın iktidarı için savaşanları ABD desteğiyle yok etmeye, sindirmeye çalışıyorlar. Vatanseverler karşısında, hakkını arayan halkın karşısında aslan kesilip, efendilerinin önünde süt dökmüş kediye dönüp kuyruklarını sallayarak yaltaklanıyorlar.

Genelkurmay Başkanlığı, bünyesindeki 'Psikolojik Harekat Daire Başkanlığı'nın faaliyetlerine son vererek, 'Bilgi-Destek Daire Başkanlığı'na dönüştürdüklerini açıkladı. "Her türlü iç ve dış tehditlerin değerlendirildiği ve bunlara yönelik harekât planlarının yapıldığı" Psikolojik Harekât Daire Başkanlığı'nın tüm ülkede lağvedildiği duyurulurken, "Yetkililer, bu birimlerin eskisi gibi her düzeyde iç ve dış tehdit çalışmaları yapacağını, üretilen belgelerin Genelkurmay'da değerlendirileceğini belirttiler." (2 Mart, Basın)

İmaj Operasyonu

Kapatılan merkezlerin yerine hemen başka adla, aynı işlevi yerine getirecek bir kurum da kurulmuş. Her şey bir İMAJ değişikliğinden ibaret. Bir süre önce de, MGK Genel Sekreterliği Toplumla İlişkiler Daire Başkanlığı'nın kapatılması, "psikolojik harekata son verildi" diye lanse edilmişti.

Adını değiştirince, her şey hallediliyor demek ki! Bu imaj operasyonlarını ağababaları emperyalistlerden öğreniyorlar. Şimdi, halka karşı psikolojik savaş dairelerinin adı, 'Bilgi-Destek Daire Başkanlığı'na dönüştürülünce, herkes burada bilimsel çalışmalar yapıldığını düşünecek; öyle mi?

Halka karşı psikolojik savaşın isim değiştirerek süreceğini kendileri açıkça belirtiyorlar. Asla halka karşı savaşmaktan vazgeçmezler; "demokratikleşme, şeffaflık" gibi söylemler, bu savaşın üzerini örtmek içindir. Org. Hilmi Özkök'ün Genelkurmay Başkanı olmasından bu yana, özellikle böyle bir hava yaratılmak isteniyor. Oysa, ne Genelkurmay'ın halka karşı savaşında, ne de bu savaşın temelini oluşturan Amerikancılığında değişen hiçbir şey yoktur.

Ne Yaptınız Da Halkı Tedirgin Ettiniz?

Genelkurmay, bu birimlerin kapatılma gerekçesini şöyle açıklıyor:

"Toplumda ordu hakkında olumsuz bir imaj ve tedirginlik yaratması..."

Peki ne yaptınız da bu olumsuz imaj doğdu? Hangi icraatlarınızla halkta tedirginlik yarattınız?

Bu soruların cevabı, adı değiştirilen merkezlerin ne iş yaptıklarındadır. Bu merkezlerin işi provokasyon ve yalandır. Her türlü muhalefeti "tehdit" olarak değerlendirip, bunları sindirmek ve yoketmek için planlar hazırlar, bu planları tüm devlet kurumlarına uygulatırlar. Kullandıkları temel yöntemler; provokasyonlar yaratmak ve yalan propaganda ile halkı yönlendirmektir. Bu provokasyonlar kapsamında her türlü cinayet, katliam, infaz vardır. Medya, başyardımcılarıdır. En yoğun olarak 28 Şubat sürecinde görülen psikolojik harekat, 6-7 Eylül olaylarından bugüne Genelkurmay'ın en iyi bildiği iştir. Onyıllardır sürdürdükleri bu savaş, halkta elbette büyük tedirginlik yaratmış, ordu halk nezdinde zulümle özdeşleşmiştir. Anketlerde çıkartılan "en güvenilen kurum ordu" sonuçlarının da, yalan olduğu böylece kendileri tarafından itiraf edilmektedir. Halka karşı savaşan bir kuruma, halk niye güvensin.

Ordu, iktidarı korku ve tedirginlik yaratma, sindirme üzerine kurmuştur. Psikolojik harekat dedikleri de bunun bir yöntemi-dir.

Ve imaj değiştirip halka karşı savaşmaya devam edeceklerdir. İşbirlikçiliklerini ve çürümüş düzenlerini sürdürmelerinin başka bir yolu da yoktur.



Ortadoğu Operasyonu Suriye’de Yoğunlaştı

A B D
emperyalizmi Orta-
doğu ope-

Uçan Kuştan Suriye Sorumlu!

operasyo-
nu oluşturu-
yor. Lübnan’daki

rasyonunu çok yönlü olarak sürdürüyor. Askeri işgal, işgal tehdidi, siyasi ve ekonomik yaptırımlar, terör demagojisi ile baskı altına alma vb. her türlü yöntemi kullanıyor. Irak’tan sonraki hedefler arasında sayılan İran, Suriye, Lübnan’dan kimi zaman biri öne çıkarak hedef haline getiriliyor. Bugünlerde emperyalizm Suriye’ye yoğunlaşmış durumda. Ortadoğu’da yaşanan her türlü gelişme Suriye bağlantılı olarak açıklanıyor, Suriye suçlanıyor. Tel Aviv’de İslami Cihad’ın eyleminden, Lübnan Başbakanı Hariri’ye suikaste kadar neredeyse uçan kuştan Suriye sorumlu! Tel Aviv eyleminin ardından İsrail daha ileri giderek, “Suriye’yi daha önce vurduklarını yine vurabilecekleri” tehdidini savurdu.

Amerika ve onun Ortadoğu’daki jandarması İsrail için atış serbest, istedikleri ülkeyi vurabilir, vurmakla tehdit edebilirler!

Hariri’nin öldürülmesinin ardından, Lübnan’da İsrail ve ABD’ye yakınlığı ile bilinen muhalefetin tetiklediği gösterilerde Suriye’nin Lübnan’ı terk etmesi sloganları atıldı ve sonuçta İsrail ve ABD’nin daha önce de hedef gösterdiği hükümet istifa etti. Lübnan’da henüz sonuçlanmayan bu gelişmenin kendisi ABD’nin İsrail destekli olarak sürdürdüğü Ortadoğu operasyonunun bir parçası olurken, bir yanını da Suriye

durumdan “memnuniyetini” açıklayan ABD, hedefinde olan ülkelerde de benzer “kitle gösterileri” ile iktidarları yıkmanın önünün açıldığı umuduna kapılmaktadır. Yani, eski Kafkaslar Balkanlar’da yaşanan, manipüle edilmiş “halk destekli” darbeleri Ortadoğu’ya taşıyabilecekleri hesabı yapmaktadırlar.

Ortadoğu halkları, baskıcı rejimlerden, gerici diktatörlüklerden bu yolla kurtulamazlar. Bir halk hareketi; emperyalizmin denetiminde olmadığı, daha ileri bir düzeni, bağımsızlığı hedeflediği ölçüde ilerici bir rol oynar ve gerçekten demokratik bir ülkeyi yaratır.

Emperyalizmin desteği ve denetimindeki hareketlerin varacağı yer ise, Balkanlar ve Kafkaslar örnekleridir. Ki, bu ülkeler ABD üsleri ile doluruluyor, siyasi ve ekonomik olarak daha bağımlı hale geliyorlar.

Suriye’nin Lübnan’daki askerlerini çekmesini isteyen ABD, Suriye toprakları olan Golan bölgesindeki İsrail işgaline sesini çıkarmamaktadır. Yani, sorun bir ülke topraklarının işgali değildir, ki, kendisi dünyanın dört bir yanında işgalcidir. Amaç, Suriye’nin teslim alınmasıdır. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad da, bir ABD saldırısını beklediğini açıkça ifade etti bu gelişmelerin ardından.

Sayı 148

32

6 Mart
2005



Abbas’a Emperyalist Destek

1 Mart’ta Londra’da toplanan emperyalistler, “Filistin’e yardım”ı görüştüler. ABD, Avrupa ağırlıklı konferansta 23 ülke ve BM, IMF gibi 6 “uluslararası kuruluş” katıldı. Filistin sorununda “önemli rol oynayacağını” söyleyen Türkiye’nin davet edilmediği toplantıda, ABD Dışişleri Bakanı Rice, yine Filistinlilerin direnişini terör diye karalamaktan geri durmazken, emperyalistler sağlayacakları maddi destekle, Mahmut Abbas yönetimini başarılı gösterme planı yapıyorlar.

Abbas da bu oyunun gönüllü figüranı olmaya dünden razı. Böylece, “barışın önündeki engel Arafat’tı, o da kalktı ve barış ilerliyor” havası yaratılıp, akıtılan paralarla da Filistin halkına görece iyileştirmeler sağlanıp Abbas yönetimine kitle desteği yaratılması planlanıyor. Abbas da, verilecek dolarların euroların karşılığının Filistin halkı için teslimiyet dayatması

olacağını çok iyi bilmektedir. Nitekim 1.5 milyara yakın paranın “terörün önlenmesinde” (Yani Filistin direnişinin bastırılmasında) kullanılması ve Filistin’in emperyalist “yol haritasına” bağlı kalması şart koşuldu. Emperyalistler, İsrail tarafından tahrip edilen alt yapının yeniden inşası, zeytin ağaçları bile sökülerek açlığa mahkum edilen halkın ihtiyaçlarının karşılanması şartını koşacak değillerdi ya!

“Bastır parayı satın al bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini” oyunu tutmayacaktır. Karşılarında satın alabilecekleri bir halk olmadığını görecekler.

Eğer bir “barış”tan söz edilecekse, bunun önündeki tek engel İsrail devleti ve işgalidir. İşgal sürdükçe Filistin halkının bu tür barış oyunlarını reddetmesi en meşru hakkıdır. Abbas’a da burada rol biçilmiştir. Filistinli örgütlere, direnişleri nedeniyle emperyalistler adına “yoketme tehdidi” sa-

ABD saldırısı bekleyenler, birleşin!

Beşar Esad, manevralarla, tavizler vererek ABD saldırısında bugüne kadar kurtulmaya çalıştı. Kendi iç dengeleri açısından birçok konuda teslimiyet tavrına girmeyen Esad, bu tür manevraları halen sürdürmekle birlikte Amerikan emperyalizminin yayılmacı politikasından böyle kurtulamayacağını anlamıştır. “Saldırı bekliyorum” sözü, bir anlamda bunun teyid edilmesidir.

Yalnız Suriye değil; İran, Küba, Venezüella, Kuzey Kore... ABD saldırısı bekliyor; Beyaz Rusya, Moldovya gibi ülkeler tehdit ediliyor. Amerikan emperyalizmi, dünya hakimiyetinin önünde engel gördüğü, siyasi, ekonomik ve askeri isteklerini yerine getirmeyen ya da getiremeyen ülkeleri zorbalıkla teslim alma politikasını sürdürüyor. Değişen emperyalizm ve övgüler düzülen “Yeni Dünya Düzeni” dedikleri işte böyle bir düzendir.

Teslimiyeti kabul etmiyorlarsa, halkların, ülkelerin önünde iki seçenek yoktur. **Tek seçenek direnmektir.** Irak direnişi bunun mümkün olduğunu gösteren en açık örnektir. Ama yetmez, ABD emperyalizminin tek tek ülkeleri işgal tehdidiyle, gözdağı ve yaptırımlarla teslim almasına karşı, ABD saldırısı bekleyenler, birleşik bir direniş hattı yaratmanın yollarını bulmalıdırlar. Bekleyerek değil, emperyalizme karşı halklarla birleşerek, devrimci ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarına destek vererek ABD karşısında barikatı büyütebilirler.

vuran, yönetimde Arafat’a bağlılığıyla bilinen kadroları tasfiye eden Abbas kimi temsil ediyor? Kimin adına yönetiyor Filistin’i? Ya da, emperyalist desteği arkasına alarak yönetebileceğini mi düşünüyor? Filistin direniş gerçeği bu “badire”yi de atlatacak güçtedir.

Tel Aviv’de Saldırı

Tel Aviv’deki bir gece kulübünün önünde, 26 Şubat’ta düzenlenen feda eyleminde 4 İsraili öldü. Eylemi, İslami Cihad üstlendi ve İsrail’in ateşkese uymayarak Filistin halkını katletmeye devam etmesine misilleme olduğu belirtildi.

Eylem üzerine burjuva basın, emperyalistler ve İsrail tek bir koro halinde “barışa bomba” dediler.

Oysa Şarm El-Şeyh Anlaşması’ndan sonra İsrail tam 6 Filistinli’yi katletti, eylemin gerçekleştirildiği gün ise, 16 yaşında Filistinli bir genç öldürülmüştü. Öte yandan, Gazze’den çekileceği sözü veren İsrail, bunun tam tersine Batı Şeria’daki 123 Yahudi yerleşim yerine 6391 yeni ev inşaatına izin verdi. Bunlar “barışa bomba” değil, Filistin halkının işgalciye cevabı bomba. Tel Aviv’deki eylemi hemen kınanan AKP’li Dışişleri Bakanlığı tüm bunlar için İsrail’i kınamayı aklından bile geçirmedi.



Koordinasyon: 1 Mart Halkın İradesinin Zaferidir

Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu, 1 Mart tezkeresinin reddedilmesinin yıldönümünde bir açıklama yaparak, 1 Mart’ın halkın iradesinin zaferi olduğunu belirtti. AKP’nin, ABD’nin Ortadoğu politikalarına destek verdiği belirtilen açıklamada, “İşçi ve emekçiler, 1 Mart günü, Irak halkının yanında yeraldığını göstermiştir” denildi. 1 Mart tezkeresinin işçi ve emekçilerin hak alma mücadelesinde önemli bir yerde durduğu belirtilen açıklamada, birleşik ve örgütlü mücadele ile işgal ortaklarına geri adım attırıldığı hatırlatıldı. İran ve Suriye halkını da destekledikleri ifade eden Koordinasyon, “Görmezlikten geline halklarımızın işgal karşıtı iradesi, bir zafer kazanarak devlete geri adım attırmıştı. Uluslararası kamuoyunda büyük yankı uyandıran bu kazanım, emperyalistleri ve işbirlikçilerini telaşa düşürmüştü, emperyalist savaş karşıtı harekete ve Ortadoğu halklarına ise güven vermişti. Bu sayede ki, emperyalizmin halkları birbirine kırdırma oyunu önlenmişti” dedi.



İşbirlikçiliğe Büyük Darbe

Irak’ta işbirlikçi polis ve ordu güçleri hedef olmaya devam ediyor. Hille’deki sağlık merkezi önünde bekleyenlere yönelik düzenlenen intihar saldırısında, 115 kişi öldü 200’e yakın kişi yaralandı. Hille Hastanesi yöneticisi Diya Muhammed, saldırıda ölenlerin çoğunun, ulusal muhafız ve polis olarak çalışmak üzere başvuran ve bunun için sağlık raporu almayı bekleyenlerin oluşturduğunu söyledi.

2 Mart günü de Bağdat’ta yine asker ve polis olmak için bekleyenlere yönelik saldırı düzenlendi. Bu saldırıda 5 kişi ölürken, Saddam Hüseyin’i “yargılayacak” mahkeme heyetindeki bir yargıç da Bağdat’ta düzenlenen suikastle cezalandırıldı.



ABD ve İngiltere’nin İnsan Hakları İkiyüzlülüğü

İşkenceciliği ayyuka çıkan İngiltere Ordusu ve Savunma Bakanlığı, Irak’ta İngiliz askerlerin sivil halka yaptığı işkencelerden dolayı özür diledi. Emperyalist utanmazlık! Hem işgali sürdür, hem de basına yansıyan işkencelerden dolayı özür dile!

ABD tarafından hazırlanan yıllık insan hakları raporunda da, birçok ülkenin “insan hakları sicili” sayılıp dökülürken, ne Ebu Gureyb işkencelerinden ne de işgalin zulmünden söz edildi. ABD bir yandan işkenceyi, insan hakları ihlallerini meşrulaştırmak isterken, öte yandan onyıllardır olduğu gibi, “insan hakları” söylemini ellerinde tutmaya ve taviz koparmak istedikleri ülkelere karşı kullanıyor.

Ahlaksız İşkenceciler De “Ahlaki Bozulma”dan Şikayetçi

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, 25 Şubat'ta TGRT'ye yaptığı açıklamada, “hırsızlık olaylarının artışında temel sebep ‘milli ahlaki’ bozulma” olduğunu söyledi.

Son dönem yoğunlaşan, daha doğrusu, uzun süredir varolan ama bu süreçte medyanın gündeme taşıdığı kapkaç, hırsızlık gibi olayların bir yönünü yansıttığı doğrudur. Ahlaki bozulma ne tek bir neden, ne de tek başına ele alınabilecek bir olgudur. Sorunun, ekonomik, sosyal boyutları, medyanın etkisi vb. daha geniş bir yazı konusu olduğu için girmiyoruz, ancak ahlaki bozulmanın da, ekonomik temelleri olduğu, sonuçta gelip bu düzenin politikalarına dayandığının Cerrah tarafından üstünün örtülmesi anlaşılabilir. Çünkü, Cerrah tam da böyle bir ahlaki bozulmayı körükleyen bu düzenin bekçiliğini yapmaktadır. Bu düzeni bütün sonuçları ile ortadan kaldırmak isteyenleri ise yoketmek için savaşmaktadır. Yani, göstermek istedikleri gibi, onların savaşı, düzenin sonuçlarıyla bile değil, bizimledir.

Bundan daha ikiyüzlü olanı ise, bunu söyleyenin, sorgular da devrimcilere “**hayatınızı yaşayın, karı kız peşinde koşun**” öğütleri veren işkencecilerin şefi olmasıdır. Gecekondu mahallelerinde gençlerimizin devrimci olmasını engellemek için bizzat uyuşturucu, kadın pazarlamacılığı gibi işleri yapan, organize eden ve gözyumanlar da bunlardır. Cerrah'ın “milli ahlaki”, Amerikan kültürüne göre yaşama, Amerikan çıkarlarına hizmet etmektir. O, “milli ahlak”tan bunları anlar.

Devrimcilere karşı savaşan hiç kimse, ahlaki, onuru, erde-

mi savunamaz. Savunuyorsa ya kendisi ile çelişki halindedir ya da arsız bir şarlatandır. Dersim'de bataklık düzenini geliştirmek için özel çaba gösterip, daha sonra yarattıkları sonuçtan kendileri dahi ürken bir subayın şu sözleri bu bakımdan ibretlikti:

"Biz devrimcilere karşı savaştık ama onların olmadığı yerlerde bu tür şeylerin olmasını da yeni gördük. Bu kadar da olmaz dedim olanlar karşısında" diyordu.

Halkın ahlaki değerleriyle, devrimci ahlaki bütünleştiren ve düzenin her türlü yoz kişiliklerine ve ilişkilerine karşı savaşan bizleriz. Peki Cerrah'ın işkencecileri ne diyor; “bırakın bu işleri hayatınızı yaşayın!” Nedir yaşamayı öğütledikleri hayat? Cerrah'ın diliyle söylersek, “milli ahlaki bozulmuş”, bencilleşmiş, sadece kendini düşünen kişiliklerdir. Bir de

bunun üzerine yoksulluğu eklerseniz, işte size kapkaççı, hırsız diye karşımıza çıkanlar bunlardır.

RTÜK Vahşi Kapitalizmi Keşfetti

RTÜK Başkanı Hayrettin Karaca, TV'lerdeki 'Reality Şovları' üzerine yaptığı açıklamada, o da çürümeye dikkat çekerek, bunun vahşi kapitalizmin anlayışı olduğunu söyledi. RTÜK yoksa başka bir düzeni mi savunuyor? Ya da Karaca sosyalist kültürü, sosyalist düzeni savunuyor da kimsenin haberi mi yok? MİT Başkanı da, benzeri programları eleştirirken, “ben de komünist olurum” demişti.

Gerçekler çarpıcı ve kaçamayacakları şekilde karşımıza çıkınca, hatta kendi düzenleri için dahi tehdit haline gelince dilleri doğruyu söylüyor. Ama, aynı kokuşmuş vahşi kapitalizmi savunmaya da devam ederler. Bu yüzden hiçbir şeyi çözemezler.

Dersim'de Yozlaşmaya Karşı Mücadele

Dersim Temel Haklar, ESP ve DHP tarafından oluşturulan “Yozlaşma Karşiti Birlik”, Dersim'de fuhuşa ve çeteleşmeye karşı mücadele edeceklerini duyurdu. 1 Mart'ta yapılan basın açıklamasında, yıllardır devletin, Dersim halkını yoz kültüre yönlendirmek iste-

diği dile getirilerek, uyuşturucu, fuhuş ve çeteleşmenin bazen açıktan, bazen de oluşturdukları işbirlikçi ağıyla yaygınlaştırmaya çalıştıkları belirtildi. Sindirme politikasından sonuç alamayan oligarşinin yozlaştırma silahına başvurduğunun altı çizilirken, kadın çalıştırılan birahanelere “kapatmayın arkanızda biz varız” diyenin de polis olduğu söylendi.

“Uyuşturucuya, Fuhuşa, Çeteleşmeye Hayır, Geleceğimize Sahip Çıkalım” pankartı açılan eylemde konuşan Temel Haklar üyesi Özkan Aksun, Dersim'i bu yozlaşma batağından halkla birlikte kurtaracaklarını söyledi. 100 kişinin katıldığı ve “Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık, Susma Haykır Yozlaşmaya Hayır” sloganları atılan eylemin ardından bildiriler dağıtıldı.



Floransa Savaş Karşıtı Forumu'nda Büyük Direnişe Coşkulu Alkışlar

İtalya'nın Floransa Şehri'nde, Belediye ve Floransa Savaş Karşıtı Hareket Forumu tarafından, 25-26-27 Şubat günlerinde, savaş konulu bir toplantı düzenlendi. Forumun, asıl bileşenleri, sözde "komünist", sosyal demokrat, Hristyan ve çevreci gruplar olsa da, yerli ve yabancı devrimci gruplar da yer aldılar. Forumun ana temaları Irak işgali ve bununla birlikte Bağdat'ta kaçırılan Komünist İl Manifesto Gazetesi muhabiri Giuliana Sgrena'nın özgürlük kampanyasıydı.

Foruma İtalya, ABD, Filistin, Afganistan, Kongo, Kolombiya, Sırbistan ve Saraybosna'dan katılım sağlanırken, Türkiye'den ise TAYAD ve DEHAP davetliydi. TAYAD adına, eski bir siyasi tutsak olan Asuman Özcan ve bir TAYAD Komite üyesinden oluşan heyet forum çalışmalarına katılırken, DEHAP heyeti, belediye başkanına kısa bir ziyaret yapmakla yetindi.

TAYAD heyeti 26 Şubat günü, "dünyadaki savaş havzaları" konulu çalışma grubuna katılarak, emperyalistlerin halklara karşı savaşı üzerine bir konuşma yaptı. Aynı günün akşamı ise Irak işgaline ilişkin Plenum Salonu'nda konuştu. Konuşmada, Irak'ta esirlere yapılan işkenceleri, en iyi F tipindeki tutsakların anladıkları dile getirilerek, Türkiye'nin 1950'lerden bu

yana ABD'nin gizli işgali altında baskı ve zulümle yaşadığını söyledi. Emperyalizmin F tiplerinde binlerce tutsağın tecrit işkencesine maruz kaldığı vurgulanırken, Türkiye halkının güçlü anti-Amerikan, anti-emperyalist duygularına değinildi. Türkiye iktidarının Irak işgaline destek verdiğini dile getiren TAYAD Komite temsilcisi, ABD ve işgal karşıtı İl Manifesto Gazetesi muhabiri Sgrena'nın bir an önce özgürlüğüne kavuşmasını diledi.

27 Şubat günü ise, 3 günlük çalışmalar kitleye açıklandı. Ardından, yabancı heyetler sırayla kürsüye çağrıldı. Siyahi bir militan olan Efi Nwazanga, Irak direnişinin yanında olduklarını söylerken, sözlerini yumruğu havada, Kara Panterler'in ünlü "Tüm İktidar Halka" sloganıyla bitirdi.

Ardından TAYAD adına Asuman Özcan, ölüm orucu ve F tiplerindeki tecriti anlattı. Bulunduğu Ümraniye Hapishanesi'nde 19 Aralık katliamını nasıl yaşadıklarını anlatan Özcan, "Geride 5 yıllık bir direnişi bıraktım. 118. şehit haberini dışarıda aldım. 19 Aralık 2000'de, devlet kendi halkına karşı adeta savaş ilan etmişti. 4 gün süren direnişimizde, 4 yoldaşım yanıbaşımda şehit düştü. Bayrampaşa Hapishanesi'nde, tam 6 bayan yoldaşım diri diri yakıldı" dedi. 19 Aralık

"Geride 5 yıllık bir direnişi bıraktım. 118. şehit haberini dışarıda aldım. 19 Aralık 2000'de, 4 gün süren direnişimizde, 4 yoldaşım yanıbaşımda şehit düştü."

ve F tiplerinin Avrupa tarafından desteklendiğini belirten Özcan, halen ölüm orucunun sürdüğünü söyledi ve "tek istedikleri, onurlu bir şekilde yaşayabilmektir. Bunun için aç kalarak, ölecek direniyorlar. Tutsakların yaşamaları için direnişlerini desteklemeye çağırıyoruz." diye konuştu.

Özcan'ın konuşması 700'ü aşkın izleyici tarafından uzun süre alkışlandı. Belediye Başkanı Erol Cruccolini başta olmak üzere, birçok örgüt temsilcisi tebrik ve dayanışmalarını dile getirdiler.

Sonuç bildirgesi konuşmaları esnasında, TAYAD heyeti, F tipi zulmünü teşhir eden ve tecritin kaldırmasını talep eden bir madde sundu. Yapılan 3 günlük tartışmalar sonunda, Filistin, Çeçenistan, Kosova, Kongo gibi ülkelerdeki savaşlara karşı yapılacak çalışmalar kitleye açıklandı. Ayrıca, İl Manifesto'nun Roma'daki merkez bürosunda bir açlık grevi ve İtalya'da işgal karşıtı bir genel grev yapma kararı alındı.



Sayı 148

35

6 Mart
2005

Avrupa Sosyal Forumu Hazırlık Toplantısı Atina'da Yapıldı

Nisan 2006'da Atina'da düzenlenecek Avrupa Sosyal Forumu'nun (ASF) hazırlık toplantıları başladı. 25-27 Şubat arası Atina Panteon Üniversitesi'ndeki toplantılara, çeşitli örgüt, sendika temsilcisi 200 kişi katıldı. Katılımcılardan 50 kişi Yunanistan'dan, diğerleri ise farklı ülkelerden katıldılar. Türkiye'den de katılım vardı. Yapılan ilk hazırlık toplantısında çalışma grupları ortaya çıktı.

Hazırlık toplantıları şu çerçevede gerçekleşti:

Latin Amerika, Demokratik Avrupa sosyal haklar, Avrupa Anayasası'na hayır, Göçmenler ve ırkçılık, Filistin gibi konuların ele alındığı toplantılarda, Brüksel'de 19 Mart'ta, Ajanda 2010'a karşı düzenlenecek yürüyüşün gündemi ayrıntılandırıldı. İkinci ASF hazırlık toplantısının 22 Mayıs'ta Prag'da düzenlenmesi kararı alınırken, toplantıların yapıldığı günlerde tahliye olan Sinan Bozkurt, kürsüdeki bir çok Yunan sendikacı, DÖK yöneticisi tarafından selamlandı.



Ankara

Gençlik Federasyonu'ndan Soruşturma Protestoları: 'Vatansever Devrimci Gençlik Direnecek!'

Öğrenci gençlik üzerinde soruşturma terörü yeniden yoğunlaşmaya başladı. Düzen kendi gençliğini yaratmak istiyor. Böyle bir gençlik, apolitik bir gençliktir. Apolitik gençlik ise; bencil, vatanseverlik duyguları yok edilmiş, bütün derdi Amerika ve Avrupa'ya "kapağı atmak" olan, ne baskıya ne de yoksulluğa karşı hiçbir tavrı olmayan gençlik demektir. Oligarşi, 12 Eylül cuntasından bu yana sürdürdüğü ve çok yönlü olarak yaşama geçirdiği bu politikanın önünde devrimci vatansever gençliği görmektedir. Yıllardır bütün baskılara karşın, onlar susturulamamışlardır. Çünkü onlar DEV-GENÇ geleceğinden geliyorlar ve direniş onların kültürüdür. Şimdi yine soruşturma terörüyle okullardan uzaklaştırılmak, susturulmak, gençlik kitlesinden tecrit edilmek isteniyorlar.

Gençlik Federasyonu örgütlü

olduğu birçok yerde yaptığı çalışmalar ve eylemlerle, teslim olmayacaklarını haykırıyor. 2 Mart günü yapılan eylemler de bunun bir parçasıydı. Vatansever devrimci gençliğin soruşturma terörü ve okul idareleri ile iktidardan gelen baskılar karşısında yılmayacağı mesajı verilen eylemlerde, "Soruşturma Terörüne Son" sloganları atıldı.

Öğretim Üyelerine Bilim Değil Polis Mi Işık Tutuyor?

Kocaeli Gençlik Derneği üyeleri de, okullarında 44 öğrenci hakkında açılan soruşturmaları protesto ettiler. "Polis-İdare İşbirliğine Ve Soruşturmalara Son" pankartı açan öğrenciler, Belediye İşhanı önünde yaptıkları açıklamada, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Soruşturmalar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırıamaz" sloganları attılar. Dernek Başkanı Ekin Güneş Saygılı, üniversitelerde öğrencilere bilim değil, ar-

kadaşlarının aleyhine nasıl ifade vereceklerinin öğretildiğine dikkat çekerek, "Öğretim üyelerine bilim ışık tutacağına, polisin yıllardır başvurduğu işkence yöntemleri ışık tutuyor" diye konuştu. Saygılı, "Gençliğin sorunlarının çözümü, YÖK ve parçası olduğu sistemin elinde değil, araştıran, sorgulayan gençliğin elindedir" dedi.

Soruşturma Terörünü Boşa Çıkaracağız

60 öğrenciye soruşturma açılan **Mersin'de**, Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler, Taş Bina önünde "Polis-idare işbirliğine ve soruşturmalara son" pankartı açarak yaptıkları eylemde, soruşturmaların kendilerini yıldırıamayacağını dile getirdiler. Eylemde konuşan Cihan Güler, öğrencilerin düşünmesi, konuşması, hakkını araması ve örgütlenmesinin en doğal hakkı olduğuna vurgu yaparak, "hakkını arayan öğrenciler soruşturmalar, okuldan atmalarla yıldırılmak istenmektedir. Polis idare işbirliğinde başlatılan bu soruşturma terörünü boşa çıkaracağız" diye konuştu.

Balıkesir Gençlik Derneği ise Eski Kurt Dereli Vergi Dairesi önünde "Polis-İdare İşbirliğine Ve Soruşturmalara Son!" pankartı açarak bir basın açıklaması yaptı. Gençliğin halkın mücadelesindeki yerine değinilen konuşmada, yıllardır bu nedenle egemenlerin hedefi haline geldiğine dikkat çekildi. Öğretim üyelerinin polis gibi hareket ettiklerine değinilen açıklamada, "vatansever devrimci gençlik, saldırılara gereken cevabı verecek ve ülke-

Zonguldak'ta Soruşturmalara Karşı Kampanya

Gençlik Federasyonu'nun da yer aldığı gençlik örgütlerince oluşturulan, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Öğrenci Platformu, 23 Şubat'tan itibaren "Soruşturmalar Geri Çekilsin, Kameralar Kaldırılsın" kampanyası başlattılar. 28 Şubat günü Rektörlük önünde basın açıklaması yaparak

kampanyalarını anlatan öğrenciler, Kimya Bölümü 4. sınıf öğrencisi İnan Odabaşı'nın saldırıya uğramasının ardından, sorumluların cezalandırılması için yapılan basın açıklamasından dolayı 40'a yakın öğrenciye soruşturma açıldığını hatırlattılar ve "bu soruşturmalar sorgulayan, düşünen üniversite gençliğini sindirme politikalarıdır" dediler.

Öğrenciler kampanya kapsamında 5'erli gruplar halinde bir hafta açlık grevi başlattılar ve her gün okul içinde kampanyayı anlatan gösteri düzenliyorlar.



Zonguldak

mizi Amerika ve Avrupa emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine bırakmayacak" denildi. Eylem, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı ile bitirildi.

Öğrencileri Değil, F Tipi Üniversite Yaratıcıları Soruşturun!

Ankara'daki bir başka eylem ise, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde düzenlendi. Üniversiteleri F tipine çevirmeye çalışan iktidar ve üniversite yönetimi, gençliğin hak arama eyleminden korkusunu iki ayrı yerde kimlik kontrolü yaparak bir kez daha gösterdi. Fakültenin çevresindeki polis ablukası da idare-polis işbirliğinin ayrı bir göstergesiydi.

Açıklamada "F Tipi Üniversite

İstemiyoruz" yazılı dövizler, flamalar ve "Polis-İdare İşbirliğine Soruşturmalara Son" yazılı Gençlik Federasyonu imzalı pankart açıldı. "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Soruşturma Terörüne Son" sloganları coşkuyla atıldı. Öğrenciler adına açıklama yapan Eray Destegül, örgütlü gençliğin iktidarın her zaman korkusu olduğunu vurgulayarak, "soruşturmalar bunun içindir" dedi. Soruşturma gerekçelerinin demokratik hak arama eylemleri olduğuna dikkat çekilen açıklamada, faşist saldırıların da bu baskıları tamamlayan bir unsur olarak devreye sokulduğu belirtildi. İstanbul'da yaşanan, zorla arkadaşlarının üzerine ifade al-



ma olayına değinilen açıklamada, öğretim elemanlarının zorla, gizli ve kayıtsız ifadelerle adeta bir polis gibi çalıştıkları söylen-di.

Destegül, sözlerini "Öğrencileri değil; sömürgeci AB ve ABD işbirlikçilerini, F tipi üniversite yaratmaya çalışanları, terör estiren polis ve sivil faşistleri soruşturun..." şeklinde bitirdi.

YÖK Düzeni Apolitik Gençlik

Gençlik Federasyonu Çelik'i Protesto Etti: F Tipi Üniversite İstemiyoruz

Gençlik Federasyonu'nun soruşturmalara karşı eylemlerinden biri de Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in protesto edilmesi oldu. 1 Mart günü ATAUM Salonu'nda "Öğretmen Yetiştirmede Kalite Sorunları" konulu sempozyuma katılan Çelik nezdinde işbirlikçi AKP iktidarı ve YÖK sloganlarla protesto edildi.

Gençlik Federasyonu üyeleri "İdare-Polis İşbirliğine, Soruşturmalara Son!, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" yazılı ve Gençlik Federasyonu imzalı dövizleri açtılar. Bakanın konuştuğu sırada ayağa kalkan Didem AKMAN ve Nurcan TEMEL şöyle konuştular:

"Kaliteli öğretim elemanı yetiştirmekten bahsediyorsunuz; kastettiğiniz **polisle işbirliği yaparak öğrencilere soruşturma açan öğretim eleman-**

ları mı? Yaratmaya çalıştığınız eğitimci F tipi üniversitelerinizin gardiyanları mı olacak?"

ÖGB'ler ve polisler öğrencileri yakapaça dışarı çıkarmaya çalışırken, federasyon üyeleri direnerek "F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Soruşturma Terörüne Son" sloganları attılar. Çeşitli gençlik örgütlerinden bir başka grup da, Gençlik Federasyonu'nun ardından sloganlarla bir protesto yaptı. Protestolar bitmemişti daha. Dışarıda birleşen öğrenciler yeniden içeri girdiler.

Salonda yine öğrencilerin sloganları yükselirken, bazı akademisyenler öğrencileri alkışlarla protesto etmeye çalıştılar. Ancak, cevabı yine kendi meslektaşlarından aldılar.

Yeniden dışarı çıkarak, bakanın gelmesini bekleyen öğrenciler, Çelik'in arabasının önünde bekleyerek okulu terk edene kadar salonun önünden ayrılmayacaklarını belirttiler. Burada öğrenciler adına açıklama yapan Didem Akman, işgal ortaklığının, F tiplerinde 118 ölümün, açlığın, adaletsizliğin sorumlusu olan AKP iktidarının temsilcilerini okullarında istemediklerini belirtti ve "devrimci, vatansever öğrenciler olarak daha önce bedel ödedik, şimdi de bedel istiyorlarsa biz buradayız" diye konuştu.

Dışarı çıktığında protestolar karşısında ne yapacağını bilemeyen Bakan Çelik, sadece pişkince sırıtıp alkışlamakla yetindi. Kendini çağıranlara teşekkür bile edemeden arabaya zor binen Çelik'in, paniği gözden kaçmıyordu.





**"Ne Amerika
Ne Avrupa
Bağımsız
Türkiye
İşbirlikçiliğe
Son" yazılı
önlükler gi-
yen Malatya
Gençlik**

**Dernekliler, 26 Şubat'ta merkezî caddelerde
dağıttıkları bildirilerle, "Bağımsızlık Şiarımızı
Haykırmaya Devam Edeceğiz" dediler.**

İstiyor

İzmir Gençlik Derneği'nin eylemi ise, Ege Üniversitesi çarşısında. "Polis- İdare İşbirliğine Soruşturmalara Son" pankartının açıldığı eylemde, soruşturmaları protesto eden sloganlar atıldı. "SEKA İşçisi Yalnız Değildir" sloganıyla, ülke sorunlarını kendilerinden bağımsız görmediklerini ortaya koyan öğrenciler adına açıklama yapan Gülşah Mersin, YÖK düzeninin kafa yapısını şu sözlerle özetledi: "Yozlaştı, bencilleştirdi, içinde yaşadığı ülkenin sorunlarına duyarsız bir gençlik yaratmak için her türlü yöntemi kullan, yetmediği yerde sindirmeye, yıldırmaya çalış, tehdit et, cezalandır, okuldan at..."

Mersin tüm bu baskılara karşı, bu ülkenin vatansever devrimci gençliği olarak, yılmayacaklarını ve "halk için bilim halk için eğitim" mücadelelerini sürdüreceklerini söyledi.

Bu Düzenin Gençliği Olmayacağız

Trabzon Gençlik Derneği 2 Mart günü Meydan Park'ta açtığı pankartla basın açıklaması yaptı. Son süreçte yoğunlaşan soruşturma terörüne değinilen açıklamada, 1 Nisan'da ve gençliğin 17

Liseli Gençlikten 8 MART Etkinliği

İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu, 27 Şubat günü Sarıgazi SHP binasında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği düzenledi. 100 kişinin katıldığı etkinlik açılış konuşmasıyla başladı. Ardından Lise komisyonu adına söz alan Sevda Kurban, 8 Mart'ın tarihini ve bugünkü önemini anlattı. 8 Mart'ı anlatan bir dia gösteriminden sonra Ercan Aydın ve Sarıgazi Yerel Müzik Grubu olan Grup Çöl Rüzgarı sahne aldı. Etkinliğin başlama saatinde SHP binasının önünde bekleyen jandarma, öğrencileri tedirgin etmeye çalışsa da başaramadı. Söylenen marşlar, türküler ve çekilen halaylarla etkinlik sona erdi.

Ocak Ankara eyleminde yaşanan hukuksuzluklar da hatırlatarak, kendilerinin istenen ve tüm bu saldırılarla dayatılan, düzenin gençliği olmayacağız denildi.

Eyleme, Halkevleri ve DÜK'lüler de destek verirken, polisin kamerası çekimi yapmasına Gençlik Derneği üyeleri müdahale etti. Polisin çekimi pervasızlıkla devam ettirmesi üzerine, gençlik orada bulunan basına, polisin yasadışılığını teşhir ettiler.



Bakırköy Belediyesi Protesto Edildi

Belediye-İş 2 No'lu Şube üyesi işçiler, Bakırköy Belediyesi'nin toplu sözleşme maddelerini ihlal etmesini Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda protesto etti. 24 Şubat günü yapılan eylemde konuşan şube başkanı Hasan Gülüm, belediyenin "işçi fazlalığını" gerekçe gösterip 157 kişiyi işten attığını hatırlatarak, yerlerine yeni işçi alınarak, TİS hükümlerinin hiçe sayıldığını söyledi. Faaliyetlerinin engellendiğini belirten Gülüm, sendika yöneticilerinin cezalarla yıldırılmak istendiğini belirtti. Eyleme, Eğitim Sen ile Tüm Bel-Sen üyeleri de destek verdi.

Cevizli İşçisine Ziyaret

SEKA Dayanışma Platformu girişimi, 26 Şubat günü, Cevizli TEKEL işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi. Fabrika önünde eylem yapan işçilerle buluşan platform üyeleri, coşkulu yaklaşık 1000 kişilik bir işçi kitlesinin alkışlarıyla karşılandı. "Direne Direne Kazanacağız", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Seka Kıvılcım TEKEL Ateş", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılırken, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın ziyaretinin sözkonusu olduğu, ancak, yerine bir CHP heyetini gönderdiği öğrenildi. Onlar da, işçileri aldatmak amaçlı CHP propagandası dışında işçilere tek bir cümle dahi kuramadılar.

Solun niteliğini belirleyen düzene muhalif olması değil, düzene alternatif olmasıdır...

“Muhalefet boşluğu”ndan kim, ne anlıyor?

İki gazetede aynı muhtevada iki yazı dizisi yayınlanıyor; Radikal Gazetesi’ndeki yazı dizisi “**Türkiye muhalefetini arıyor**” başlığını taşıyor. Birgün Gazetesi’ndeki dizinin adı ise sadece bir kelime farklı: “**Toplum muhalefetini arıyor**”. Bu tesadüf, yaratıcılık yoksunluğundan mı, yoksa aynı şekilde düşünüldüğünden mi kaynaklanıyor? Burjuva basında da yazı dizisi biçiminde olmasa da, köşelerde pehlivan tefrikası gibi aynı başlıkla yazılar çıkıyor. Kısacası, “muhalefet aranıyor!”

Acaba niye “muhalefet” aranıyor?

“*Muhalefet boşluğu*” söylemini kullananlar, esas olarak düzeniçi muhalefetten söz ediyorlar. Devrimci muhalefeti saymıyorlar. Ama aynı zamanda “*kaale almaz*” göründükleri bu muhalefetten de korkuyorlar. Düzeniçi muhalefet boşluğundan duydukları kaygı da bu yüzden. Eğer CHP veya benzeri bir parti bu boşluğu dolduramazsa, bu boşluktan devrimcilerin güçleneceğini hesaplıyorlar. Sonuçta onlar demokrasicilik oyununun aksamamasını istiyorlar.

Burjuva sistemler ve demokrasicilik oyunu içinde onu taklit eden oligarşik sistem de, iktidar-muhalefet oyununa başvurmaksızın sistemlerini sürdüremezler. Demokrasi vitrini, muhalefetle tamamlanır. Bu tür iktidar-muhalefet oyununun en klasik örneği Amerika’daki eşekler-filler demokrasisidir; bir süre biri iktidar olur, öteki muhalefet, sonra rolleri değişirler. Oligarşi de 12 Eylül cuntasıyla böyle –iki partili– bir sistem oluşturmak istemişti, ama ülkemizdeki çelişkilerin keskinliği ve karmaşıklığı buna izin vermedi. Sonuçta meydana birçok düzen partisi olsa da oyunun özü aynıdır.

Oligarşinin “muhalefet” arayışları özellikle, iktidar partilerinin sömürü politikalarının yoğunlaştığı, halkın memnuniyetsizliğinin büyüdüğü ve iktidar partisinin yavaş yavaş teşhir olduğu dönemlerde artar. Bu memnuniyetsizliği kendi potasında eritecek bir muhalefet lazımdır. Eğer ortada kitlelerde “umut” rüzgarları estirebilecek, halk için bir çekim merkezi olabilecek bir muhalefet yoksa, düzenin alarm çanları çalmaya başlar.

Bugünlerde Radikal Gazetesi’nde, burjuva

medyanın diğer organlarında duyduğunuz “muhalefet aranıyor” sözleri işte bu alarm çanlarından başka bir şey değildir.

Zaten, “muhalefet yok” diyenlere “Peki niye böyle diyorsunuz?” diye sorarsanız alacağınız cevap şudur: “*CHP’nin hali ortada*”!

Radikal yazarlarından Hürriyet’in, Milliyet’in “sol” etiketli yazarlarına kadar durmaksızın “muhalefet yok” diye yazıyorlar; ama onların gazeteleri ülkedeki işçi, öğrenci, memur muhalefetine yer vermiyor. Devrimci, demokratik örgütlerin eylemlerine sansür koyuyorlar. Hem her türlü muhalefet eylemine sansür uygula, hem de “*muhalefet boşluğu var*” diye yaz. Bu hem tam bir riyakarlıktır, hem de hesapları, yukarıda belirttiğimiz gibi başkadır. Burjuva, hatta zaman zaman da reformist sol yayın organlarında “sol geleceğini tartışıyor” gibi başlıklarla yapılan yayınlarda, devrimcilerin ısrarla dıştalanmasının nedeni de aynı hesaplardır. Muhalefetse, düzeniçi olacak, sol olacaksa, o da düzen içi olacak. Düzene alternatif olma iddiası taşıyanlar ise, ne soldan, ne muhalefetten sayılmayıp, görmezden gelinecek ve halka gösterilmeyecek.

Devrimcilerin varlık nedeni, “muhalefet boşluğunu” doldurmak değil; iktidar alternatifi olma iddiasıdır!

Devrimciler, demokratlar, ilericiler, kendi arayışlarıyla düzenin muhalefet arayışının arasına kalın bir çizgi çekmelidirler. Oysa sözkonusu yazı dizileri, bırakın araya kalın bir çizgi çekmeyi, tam tersine bunları birbirine iyice karıştırıyor.

Sol, muhaliftir; Marksist-Leninist literatürde devrimci partinin konumu çoğu kez “*muhalefetin en solunda yer almak*” olarak tanımlanır ve bu iktidar iddiasına sahip bir muhalifliktir. “Protestocu”, “iyileştirmeci” bir muhalefet değildir. Devrimcilerin muhalifliği, DÜZEN İÇİNDE iktidar değişiklikleri için değildir. Sistem aynı sistem olarak kaldıkça, “A” partisinin yerine “B” partisi gelsin muhalefeti değildir.

Bu anlamda da devrimciler meseleyi “muhalefet boşluğu” şeklinde tartışmak durumunda değildirler. Sorun “muhalif” yanı vurgulamaksa, **halkın devrimci muhalefetidir** bizim için önemli olan. Halkın devrimci muhalefetinin zayıflığını, devrimcilerin halkın devrimci muhalefetine ön-

derlik etmekteki yetersizliklerini tartışabiliriz. Tartışılmalıdır da. Ve bu tartışma, düzeniçi anlamda sözü edilen “muhalafet boşluğu” tartışmasından farklı bir tartışmadır. Bu muhalafet, halkın iktidarını yaratmayı hedefleyen bir muhalafet türüdür.

Biz, düzene muhalafet etmeyi tartışırken de sorunu **iktidar perspektifiyle** tartışmak durumundayız. Bugün bir boşluk varsa, bu da düzene karşı alternatif boşluktur.

Sol, muhaliftir, ama muhalif kalan değildir. Solun muhaliflik niteliği, düzene karşı başka bir düzeni savunarak alternatif olmasının doğal bir sonucudur. Yani solun niteliğini asıl belirleyen muhalifliği değil, alternatif olma iddiasıdır. Reformizmle devrimciliği ayırdeden noktalardan biri de budur. Reformizm hep muhaliftir. Düzen de hep bir şeylerin “iyileştirilmesini” ister. Ama düzeni kökten değiştirmeyi, sınıfsal anlamda bir iktidar değişikliğini hedeflemez. Bu anlamda da emperyalistler ve işbirlikçiler tarafından nisbeten **“kabul edilebilir bir muhalafet”** çizgisini temsil ederler. Ama gerçekte, sömürücü egemen sınıflar tarafından “kabul edilebilir” bir çizgiye çekilenler, düzene de muhalafet edemezler, çünkü o “kabul edilebilirlik” durumunu sürdürmek için, hep egemenlerin **icazeti** dışına çıkmamayı esas alacaklardır. Neticede gidecekleri yer sivil toplumculuktur; sadece “eleştiren” ama fiilen direnmeyen, düzenden talep eden ama “söke söke almayı” hedeflemeyen, yasal haklarını kullanan ama meşruluğu reddeden, muhalafet eden ama iktidar iddiasında bulunmayan, ehlileştirilmiş bir muhalafete dönüşürler.

Bu tarz muhaliflik, emperyalizmin uzun süredir tüm ilerici, sol güçlere dayattığı muhalafet anlayışıdır. 12 Eylül terörü, sosyalist sistemin yıkılışı koşullarında, ideolojisine inançsız, halka güvensiz sol gruplar, bu dayatmalara boyun eğdiler. Bu dayatmaya boyun eğilmesi durumunda, muhalafet olmaktan da çıkılıp, **“düzenin sigortaları”** haline gelinir. Arada bir düzenin aksayan yönlerini, yine düzeniçiinde kalarak dile getirecek birilerinin olmasından emperyalistler ve oligarşik yönetimler de çok şikayetçi olmayacaktır.

Evet, muhalafet zayıf, etkisiz; ama böyle bir muhalafet güçlü olsa ne olur? Boşluğu CHP gibi biri doldursa ne olur? Düzen güçlerinin açtığı “muhalafet boşluğu” tartışmasının halk için, halkı yine bir başka düzen gücünün peşine takma çabası olduğu ortadadır. Devrimci muhalafet ise, tam tersine, kitleleri düzen partilerinden ve bizzat bu düzenin kendisinden de koparmayı hedefler. Düzene muhalafetini sürdürürken, kit-

lelere sorunlarının düzeniçiinde çözülemeyeceğini göstermeyi amaçlar. Yoksulluğa, işsizliğe, fuhuşa, eğitim sorununa, sağlığa düzeniçi, egemenlerin kabul edebileceği çözümler üretmek, devrimci muhalafetin işi değil, düzeniçi muhalafetin işidir. Devrimci muhalafet, günlük, en sıradan mücadeleler içinde dahi, bu düzenin bir alternatifi olduğunu öne çıkarır, ABD’ye, AB’ye bağımlılık yerine bağımsızlığı, AB’ci demokratikleşme oyunları yerine faşizmin iktidarının yıkıldığı bir demokrasiyi ve kapitalizmin yerine sosyalizmi öneren bir muhalafet çizgisi geliştirir. Bu çizgiyi izlemeyen bir muhalafet **“düzene karşı muhalafet”** değildir; düzenin bazı uygulamalarına, bir kısmına, bir parçasına muhalifliktir orada söz konusu olan. Yani onlar tam muhalif değil, **yarım** muhaliflerdir. Ve bir şeyi yarım yapmak yapmaktan daha kötü bir politika yoktur.

“Tüm Solun Sesi Birgün”! Kendinizi Mi Yoksa Halkı Mı Kandırıyorsunuz?

Birgün Gazetesi tarafından geçen hafta "Bağımsız Medya ve Siyaset" adıyla düzenlenen panelde, Birgün yazarlarından Oğuzhan Müftüoğlu, Birgün Gazetesi’ni değerlendiriyor:

Müftüoğlu, Türkiye solunun çok parçalı ve dağılmış vaziyette olduğunu belirterek, *"Sağcıların, sermayenin çok fazla yayın organı var. Solun her kesiminin sesinin duyulması ve topluma solu daha çok gösterebilmek Birgün ile mümkün"* dedi. Müftüoğlu, sözlerinin devamında da *"Solun bütün renklerine yer verebilmeyi ve topluma eşit bir şekilde aktarmayı hedef aldıklarını... eksikliklerin ve acemiliklerin olduğunu ancak bu işin hataları görüp düzelterek daha iyi hale getirilebileceğini"* belirtiyor. (Birgün, 27 Şubat 2005)

Bir yazarın kendi gazetesinin propagandasını yapması anlaşılırdır. Ama o gazeteyi olduğundan başka türlü göstermek, çarpıtmadır.

Birgün Gazetesi’ni açanlar, **solun bütün renklerini** göremezler orada. Birgün, *"solun bütün renklerine"* değil, olsa olsa **“düzeniçi solun bütün renklerine”** yer vermektedir, ki o bile tam değildir.

Birgün’ün kendini **“tüm solun sesi”** olarak nitelendirmesi, ÖDP’nin kendisini **“tüm solun birliği”** olarak sunmasının bir tekrarıdır. Bu anlayış, halkın, solun birlik özlemlerini istismar etmenin bir yolu olarak benimsemiştir bu tarzı. ÖDP ne

Esenyurt'ta Jandarma Terörü

İstanbul Esenyurt'ta jandarma 28 Şubat günü ilçede tam bir terör estirdi. Sokaklar yüzlerce jandarma tarafından ablukaya alınırken, ilerici kişilerin işyerlerine, derneklere "ziyaret" kılıfında baskınlar yapıldı. 2.5 saat süren ablukada, Esenyurt'ta iş yeri bulunan Ahmet Kulaksız'dan, işyerinde çalışanlarının isimlerini isteyen jandarma, aralarında Temel Haklar'ın da bulunduğu demokratik kitle örgütlerini kuşatarak içeri girmeye çalıştılar. Temel Haklar'a "bir şey soracağız" gibi komik bir söylemle girmek isteyen sivil JİTEM elemanları, "arama izni" olmaması nedeniyle dernek yöneticileri tarafından içeriye alınmadı. Dakikalarca kapı önünde bekleyerek çevrede terörize bir ortam yaratan jandarma, nedeni belli olmayan ablukayı 2.5 saat sonra bitirdiğinde, amaçlarının ilerici yapısıyla bilinen Esenyurt halkı üzerinde terör estirmek olduğu anlaşıldı.

Karadeniz Temel Haklar:

Samsun halkının bütün sorunları çalışma alanımızdır

Bir süre önce kuruluşunu tamamlayan Karadeniz Temel Haklar, 26 Şubat günü dernek binasında açılış etkinliği düzenledi. Şiirler ve müzik dinletisinin yer aldığı etkinlikte, haklar ve özgürlükler mücadelesinin nasıl yürütülmesi gerektiği ve Samsun özgülünde neler yapılabileceği üzerine konuşmalar yapıldı.

Konuşmalarda, Samsun halkının yaşadığı bütün sorunların Temel Haklar'ın faaliyet alanı olduğu, çözümünü için örgütlü mücadelenin şart olduğu vurgulandı.

kadar "tüm solun birliği" ise, Birgün de o kadar "tüm solun sesi"dir.

Siyaset yasakçısı ve grupçu bir anlayışın "solun bütün kesimlerinin sesi" olması zaten eşyanın tabiatına aykırı. Şimdi bu satırlar üzerine bazıları "evet ama o eski DY çizgisiydi, eskide kaldı" diyebilir. Bu zihniyet eskide kaldıysa, "kanat"ların, "parti içi grupların" varlığını teorileştirerek kurulan ÖDP'de DY dışındaki tüm kanatlar nasıl ve niçin birer birer kesilip koparıldı öyleyse? Birgün Gazetesi, "solun bütün renklerini eşit şekilde topluma yansıtmayı" hedeflediği için mi, 5. yılına giren büyük bir direnişe sansür uygulamaktadır? Yoksa, Birgün'e göre, bu direnişi sürdürenler "solun bütün renkleri"nden biri sayılmıyor mu?

Müftüoğlu, solun bütün renklerini yansıtmakta bazı acemilikler, hatalar olduğundan söz ediyor. **Acemilik mi, yoksa grupçuluk mu?**

Biz, daha 1980 öncesinde yine Oğuzhan Müftüoğlu'nun önderliğinde benzer iddialarla çıkarılan **Demokrat** Gazetesi'ni de biliyoruz. Grupçuluk, rekabetçilik o safhadaydı ki, gündemi sarsan devrimci eylemler, demokrat sayfalarında küçük bir haber bile olmuyordu.

Bunları bildiğimiz için de, Birgün'ün yayın çizgisi hiç yabancı gelmiyor bize. Solun belli kesimlerine, halkın mücadelesinin belli biçimlerine Birgün sayfalarının kapatılmış olması, "hata, acemilik" değil, bizzat Birgün-ÖDP anlayışının grupçuluğunun ürünüdür. Bu anlayış değişmedikçe de Birgün'ü "tüm solun sesi" olarak yansıtmak, gerçeği tahrif etmekten, "birlikçilik" istismarını sürdürmekten başka bir anlam taşımaz.

Dersim Belediye Başkanı'na yakışan bu mu?

Tunceli Emniyet Müdürlüğü, güya yoksul öğrencilere destek vermek amacıyla özel bir dershaneye işbirliği yaparak üniversiteye hazırlık kursu açmış. Devrimciliğin, yurtseverliğin yaygın olduğu yerlerde alışılmış, çoğu da göstermelik asker-polis faaliyetlerinden biri daha. Ancak bunu farklı kılan bir yan var. Kursun açılış törenine, vali'nin, jandarma bölge komutanının, emniyet müdürünün yanı sıra Dersim Belediye Başkanı Songül Erol Abdil de katılmış.

"**Tunceli'de örnek işbirliği**" diye yazdı gazeteler. Zorunlu protokol ilişkileri bir yana, ama böyle bir işbirliği Dersim Belediye Başkanı'na yakışan değildir. Zulüm düzeninin kendini böylesi faaliyetlerle aklamasına ilerici, demokrat bir belediye başkanı ortak olmamalıdır.

Tunceli Emniyet Müdürü, törende yaptığı konuşmada "Biz bu yılı '**Çocuklara Yaşam Sevinci Yılı**' ilan ederek her alanda çocuklara ve gençlere destek olmaya devam edeceğiz" diyerek şov yapıyor, işkenceci kimliklerini gizliyor. Gençlerimize, çocuklarımıza işkence yapan, onların devrimcileşmesini engellemek için yozlaşmayı teşvik eden, onları yoksullaştıranlar, eğitimde eşitsizliği dayatanlar, o törene katılan valinin, jandarmanın, polis müdürünün temsilcisi olduğu düzen değil mi?

Dersim Belediye Başkanı'ndan çocuklarımızın yaşam sevincini yokedenlerin, "çocuklara yaşam sevinci" şovuna, riyakarlığına, Dersim'de sürmekte olan baskı gerçeğinin gizlenmesine **ortak olması** beklenir.

Sayı 148

41

6 Mart
2005

Avrupa'da Hukuk Ve Hak ve Özgürlükler Gerçeği

Emekçilerin haklarına yönelik saldırılar ve özellikle göçmenlere yönelen baskı, hak ve özgürlük gasbı, Avrupa gerçeğini göstermeye devam ediyor

İngiliz Terörle Mücadelesi: Müslümanların Suçlusunu!

İngiltere İçişleri Bakanı Hazel Blears: Terörizmle mücadele adına çıkarılan yasal düzenlemelerle polisin yetkilerinin artırılmasını savunurken şöyle dedi:

"Uluslararası terörün en büyük kaynağı radikal islamcılar. Müslümanlar bu durumu kabullenmelidirler. İngiltere'deki Müslümanlar'ı bu çerçevede ikaz etmek istiyorum: Müslümanlar dış görünüşleri, kılık kıyafetleri nedeniyle doğaldır ki polis tarafından daha sık durdurulup aranacak. Müslümanlar öteki İngiliz vatandaşlarına göre polisin daha sıkı denetimi altında olacak. Polis uzun sakallı birini görünce alarma geçecek, bundan kaçış yok." (Milliyet, 3 Mart)

İngiliz bakan açıkça, Müslüman'ın potansiyel olarak suçlu olduğunu ve diğer İngiliz vatandaşları ile eşit olamayacağını söylüyor. Her türlü baskı, zulüm onlara mübahtır ve bu hakkımızdır diyerek de, emperyalist küstahlığı sergiliyor. Aynı İngiltere'nin türbanlı Sabina Begüm'ün haklarını tanıması ise, emperyalist ikiyüzlülüğün bir başka örneği.

Tekeller İşçi Haklarına Saldırısı Sürdürüyor

Alman tekelleri birbiri ardısıra, "tasarruf" adına işçilerin alınterini gasbetmeye ve işçi çıkarma kararları almaya devam ediyorlar. Şimdi de, otomobil yedek parçası üreten Mahle tekeli, tasarruf kararıyla, 15 ücret kesintisi ve 600 işçiyi işten atmaya hazırlanıyor. 10 bine yakın işçinin çalıştığı fabrikada, 2 Mart günü vardiya çıkışında idare binası önünde toplanan 3 bin 500 işçi, patronu protesto etti. Daha önce de benzeri uygulamalar, Siemens, Mercedes gibi büyük tekellerde gündeme gelmiş ve "tasarruf"tan sözeden tekellerin, o yıl içinde büyük kârlar ettikleri ortaya çıkmıştı.

'Sosyal Devlet' çöküyor Hollanda Üniversitesinde İşgal

Hollanda hükümetinin, yüksek öğrenimi yoksul ve dar gelirli için daha da imkansız hale getirmesini doğuracak olan yeni düzenlemeleri, Hollanda gençliği tarafından protesto ediliyor. Bakanlık, 5.5 yıllık yüksek öğrenimin ardından yıllık üniversite harçlarını 4500 Euro'ya kadar yükseltmek istiyor. Eğitime yönelik kısıtlamalara karşı çıkan öğrenciler 2 Mart günü Amsterdam Üniversitesi İdari Binası'nı işgal ettiler. Gözaltına alınan öğrenciler ertesi günü serbest bırakıldılar.

'Sosyal devlet'in çöküşü, bu konuda 'en ileri' ülke denilen Hollanda'da da tüm kesimlere yönelik kısıtlamalarla sürüyor.

Göçmenlere Elektrik İşkencesi Yapmak Serbest!

İsviçre Adalet ve Polis Bakanlığı, ilticacı reddedilen yabancıların ülkelerine iadelerinde zorluk çıkarmaları durumunda elektro şok silahlarıyla etkisiz hale getirmelerini yasallaştırmaya çalışıyor. "Taser" adı verilen bu silahlar, halen Guantanamo ve Ebu Gureyb Hapishaneleri'nde kullanılıyor ve 50 volt elektrik veriyor. Polisin 'zor kullanma' yetkisi, söz konusu olan yabancılar olunca resmen işkenceye dönüştürülüyor. "Taser" ise, daha önce ABD'de bir kişinin ölümüne neden olan, kalp ve kan dolaşımı sorunu olanların ölümüne yol açacak düzeyde bir silah. Emperyalist zihniyet, yoksul ülke halklarını insan yerine koymadığı gibi, onlara her türlü zulmü yapmayı, kendi doğal hakları olarak görüyor ve herkese kabul ettirmek istiyorlar.

Almanya'da Basın Özgürlüğü Safsatası

Almanya İçişleri Bakanı Otto Schily, tam bir polis devleti uygulamasıyla, hiçbir yargı kararı olmadan gazete yayını durdurdu. Vakit Gazetesinin, "Yahudiler ve Batılı toplum düzenine karşı yayında bulunmak" gerekçesiyle Almanya'da yayınlanması yasak-

landı. Nazi ruhu, Alman hukukunun, devlet yapısının üzerinden hiç eksik olmadı. Devrimci, ilerici kurumlar ve yayınlar benzeri gerekçelerle yıllardır yasaklanıyor, kapatılıyor, 5 yaşındaki çocukların bulunduğu gençlik kampları "terör" demagojisi ile kapatılıyor. Vakit'in yasak kararı da, bu uygulamaların sonucusudur. "Batılı toplum düzenine karşı yayın" de-

yip yasaklamak; **benim gibi düşünmüyorsan, sustururum** demektir. "Teröristler batının özgürlük değerlerini yoketmek istiyor" deyip ülkeleri işgal eden Bush'un emperyalist zihniyetiyle Schily'nin anlayışı aynıdır. Özgürlükten anladıkları ise, tekellerin özgürlüğüdür. Muhaleflüğün sınırları da buraya kadardır. Ötesi, yasaklar, cezalar ve RAF militanlarına yapıldığı gibi, yoketmektir!

Avrupa Tekellerinin Krizinin Faturasını Biz Ödemeyeceğiz

11 Şubat tarihinde başlayan ve "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" kampanyası Türkiye'de emekçilerin yoğun ilgisiyle sürüyor. Kampanyada, bire bir kitleye ulaşma etkinlikleri, bilgilendirme ve örgütlenme çağrıları ön plana çıkıyor. Ulaşılan Türkiye'de emekçiler, sorunlarının sahiplenilmesi ve bunun için mücadele çağrılarından duydukları memnuniyeti dile getiriyor olmaları, bu konuda boşluk ve aynı zamanda "açlığın" bir yansıması. Çünkü, içinde bulundukları koşullar hem ekonomik, hem de hak ve özgürlükler anlamında giderek ağırlaşmakta. Tekeller, siyasi arenada sosyalizm gibi bir alternatiflerinin olmadığı güveniyle azgın bir saldırı yürütüyor. İşçi çıkarmaların yanı sıra, sosyal haklardaki kısıtlamalar en başta yabancıları vuruyor. En kötü koşullarda ve en düşük ücretlerle çalıştırılan insanlarımız, Hartz IV ve bir dizi kısıtlama ile birlikte, sağlıktan, emeklilik hakkına kadar birçok konuda kazanılmış haklarını kaybediyorlar ve bu süreç daha da geliştirilecektir. Anadolu Federasyonu kampanyası işte bu noktada önemlidir. Federasyon üyeleri bu bilinçle; yaşanacak olanı bugünden gösteriyorlar ve örgütlenmeye, mücadeleye çağırıyorlar. Ve Avrupa ülkelerinin tekellerinin krizlerinin faturasının yabancılarla, emekçilere yüklenemeyeceği dile getiriliyor.

Kapitalizmin kriz süreçleri ikili bir karaktere sahiptir. Ya, işçi sınıfı, emekçi hareketi yükselir ya da gericilik, ırkçılık bu krizi kendi lehine değerlendirmeye çalışır. Bugün, özellikle Almanya'da ikincisi yaşanmaktadır. Avrupa sendikal anlayıştaki düzeniçileşme de bu duruma çanak tutmakta. Ama asıl önemlisi, ırkçılık emperyalistlerin çocuğudur, Nazi örgütlenmeleri onların desteğiyle vardılar. Türkiye'de emekçilerin ise bunlara karşı örgütlü mücadeleden başka çaresi yoktur. Keza, aynı gerici dalganın bir ürünü olarak gündeme getirilen göç yasası, yabancıların potansiyel olarak suçlu görülmesi gibi, hak ve özgürlüklerimize yönelik saldırılar, yaşamımızı doğrudan etkilemeye devam ediyor. Mücadele tek çaremizdir!

Anadolu Federasyonu ve bağlı kurumlarca; Almanya, Fransa, Avusturya, İsviçre, İngiltere, Belçika ve Hol-



'Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz' kampanyası sürüyor

landa'da süren kampanyada Hartz IV ve Göçmenler Yasası'na karşı toplanan imzalar, mart ayı sonunda Avrupa Parlamentosu'na gönderilecek. Böylece, saldırının tek tek ülkelerden ziyade, AB'nin emekçi haklarına, yabancılar yönelik merkezi saldırısının yansımaları olarak görüldüğü belirtilmiş olacak. Halen bütün yoğunluğu ile coşkulu bir şekilde süren kampanya kapsamında gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerden bazılarına yer veriyoruz.

Türkiyeli Emekçilerin Kampanyaya Yoğun İlgisi

Almanya: Hedefte Hartz IV Var!

Düsseldorf'daki NRW (Kuzey Ren Westfalya) Eyalet Parlamentosu önünde ikinci gösteri 25 Şubat günü gerçekleştirildi. Anadolu Federasyonu imzalı "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" pankart ve dövizlerinin açıldığı, sloganlarının atıldığı eylemde, Yeşiller Partisi NRW Eyalet Milletvekili ve İçişleri Sözcüsü Monika Düker, federasyon üyeleriyle görüşerek kampanya hakkında bilgi aldı. Gösterinin ardından, şehir merkezinde afiş ve bildiri dağıtımı yapıldı, imza toplandı.

Aynı gün akşam saatlerinde ise "Ümidün Türküsünü Söylüyoruz" adıyla düzenlenen Dersim engellilerle dayanışma gecesinde stand açıldı. Gecede yaklaşık 1500 kişiye kampanya duyuruldu. Yine bir başka yerde düzenlenen gecede de stand açan federasyon üyeleri, burada da imza toplayıp, bildiri dağıttı.

Oberhausen Alevi Kültür Derneği ise, üyelerinden topladıkları imzalarla kampanyaya destek oldular.

Anadolu Federasyonu üyeleri, 25 Şubat günü başkent **Berlin'de** Federal Parlamento önünde gösteri yaptı. Yeni Göç Yasası ve Hartz IV'e karşı yapılan gösteride bildiriler dağıtıldı ve parlamentoya gönderilmek üzere imza toplandı.

Bu arada, Berlin'de imza standları devam ediyor. Kreuzberg, Neukölln, Schöneberg, Wedding, Charlottenburg semtlerinde açılan standlarda, kahvehaneler ve alışveriş merkezlerinde, pazar yerlerinde ve

Düsseldorf



tek tek dağıtılan evlerde çok sayıda imza toplandı.

25 Şubat günü İrkçılığa Karşı Mü-

cadele Derneği-İKAD'da bir panel düzenlendi. Panelde Anadolu Federasyonu temsilcisi Hartz IV ve Yeni Göç Yasası hakkında bilgiler verdi ve bu yasalara karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini anlattı. 27 Şubat günü, Umudun Türküsü isimli Dersimli engelliler gecesinde bildiriler dağıtıldı imzalar toplandı.

Federasyon kampanyasının yoğunlaşarak sürdüğü yerlerden biri de **Nürnberg**. Nürnberg Halk Kültür Evi'nin sürdüğü çalışmalarda, 26 Şubat günü, iki ayrı yere açılan standlarda Türkiyeliler'e ve Almanlar'a kampanya talepleri ulaştırıldı. Toplanan imzalara özellikle Türkiyeli emekçilerin ilgisi yoğun olurken, 27 Şubat günü Nürnberg Alevi Kültür Merkezi'nde yapılan cem töreninin ardından da bildiriler dağıtılıp yüzlerce imza toplandı. Birçok kentte olduğu gibi, Nürnberg'de de birçok Türkiyeli ve başka ülkelerden yabancı esnaflar, kampanya afişlerini işyerlerine asarak, federasyona destek verdiler.

Duisburg Anadolu Eğitim Kültür Merkezi, 26 Şubat günü Rheinhausen semt pazarında açtığı standla, kampanya etkinliklerini sürdürdü.

Dortmund'da Hartz IV'e karşı her pazartesi yapılan yürüyüşlere 28 Şubat günü katılan Anadolu Federasyonu, kampanya taleplerini ve amacını anlatan bildiriler dağıttı. Şehir merkezinde toplanılarak yapılan yürüyüşte, sermayenin saldırısına karşı birlikte mücadele çağrısı yapıldı.

Hollanda: Hollandalılar Da Hak Kısıtlamalarına Öfkeli

"Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz!" kampanyası çerçevesinde 27 Şubat günü "Haklarımız ve Yeni Yasalar" konulu bir panel düzenlendi. Panele Sosyalist Parti'den Theo Cornelissen, Yeni Savaş Karşı Komite'den Koos van der Hoeven, Rotterdam Anti Ayrımcılık Bürosu (RADAR) adına Carla Leelaars konuşmacı olarak katıldı. Konuşmacılar son süreçte yaşanan gelişmeleri değerlendirdi. Anadolu Kültür Merkezi adına yapılan konuşmada kampanya çalışmaları hakkında bilgi verildi. Ardından önümüzdeki süreçte yapılacaklar üzerine konuşuldu.

Fransa: Duvarlarda Afişler Mücadeleye Çağırıyor

Geçtiğimiz hafta içinde Paris'in birçok semti Anadolu Federasyonu afişleri ile donatıldı. Paris Anadolu Kültür ve Dayanışma



Derneği çalışanları, önümüzdeki hafta içinde, hem afişlemenin hem de bildiri dağıtımının ve imza toplama çalışmalarının yaygınlaşarak süreceğini bildirdiler. 5 Mart Cumartesi günü ise öğleden sonra bir miting, saat 18.00'den itibaren ise bir panelin düzenleneceği öğrenildi.

Kampanya çalışmalarının, Fransız işçi sendikalarının giderek büyüyen grev ve yürüyüşleri ile de bü-

Almanya'da Paneller Sürüyor

Terör demagojisi ile yabancı düşmanlığı körükleniyor... Almanya ekonomik krizinin faturasını emekçilere ve yabancılara çıkarmak istiyor; örgütlenme ve mücadele tek çaremizdir...

Geçen hafta Berlin'de yapılan "Yabancılar Yasası, Harz IV ve Kampanya" konulu paneller sürüyor. 26 Şubat günü Duisburg Anadolu Eğitim Kültür Merkezi, 27 Şubat günü Dortmund Anadolu Kültür Merkezi'nde yapılan panellerde; Yabancılar Yasası, Harz IV ve kampanya hakkında bilgi verilerek, neden mücadele edilmesi gerektiği anlatıldı. Panellere konuşmacı olarak Anadolu Federasyonu Başkanı Nurhan Erdem ile Yabancılar Hukuku üzerine incelemeler ve araştırmalar yapan Av. Murat Demir katılırken, Dortmund'daki panelde Av. Neslihan Çelik de yer aldı.

Yapılan konuşmalarda, AB Anayasası değerlendirilirken, Avrupa'nın bir şekilde ABD'nin halklara karşı politikalarının takipçisi olduğuna vurgu yapıldı. Almanya'da, "terör" demagojisi

ile, yabancı düşmanlığının körüklendiği belirtilen konuşmalarda, İslami kuruluşların baskı altına alındığı, camilerin "kin ve nefret yayan yerler" olarak işaret edildiği, Müslüman herkesin potansiyel suçlu görüldüğünün altı çizildi. Almanya'nın göçmen politikasının, yabancılara düşmanlıkla şekillendirildiği vurgulanan konuşmaların ardından, Hartz IV saldırı yasası anlatıldı. Tüm emekçilere yönelik hak gasplarını içeren Hartz IV'ten yine en fazla göçmenlerin etkileneceğine dikkat çekildi. Almanya'daki ekonomik krizin faturasının yabancılara kesilmeye çalışıldığı ve kazanılmış haklarla ilgili olarak, adeta bir geri dönüş yaşandığı söylendi.

Paneller, federasyon kampanyası hakkında verilen bilgiyle son buldu.



kartları ve bildirilerle katılacaklarını belirtti. Federasyon üyeleri, “Böylece sadece sınıf dayanışması değil, kendi slogan ve taleplerimizle varlığımızı ifade eden bir katılım gösterilecek” diyorlar.

Avusturya: Standlara Yoğun İlgi

25 Şubat günü Viyana'da bulunan Avusturya Parlamentosu önünde bir gösteri düzenlenirken, 26 Şubat günü ise, Viyana'da iki ayrı metro istasyonunda ve Innsbruck'da Museumstrasse'de bilgilendirme standlarında imzalar toplandı. 27 Şubat günü faaliyetlerini sürdüren Avusturya Anadolu Federasyonu, "Ümidün Türküsünü Söylüyoruz" gecesinde stand açarak hak kısıtlamaları ile ilgili bildiri dağıtıp imza topladı ve salona yönelik bir açıklama okudu.

İsviçre: Yürüyüşe Hazırlık

Basel Kültür Merkezi 26 Şubat günü Basel-Cla-
raplatz'da bilgilendirme ve imza standı açtı. Kam-

tünleştirileceği bildirildi. Hak gasplarına karşı 10 Mart günü, yedi büyük işçi sendikası tarafından düzenlenecek ve yüzbinlerce insanın katılacağı öngörülen mitinge, Anadolu Federasyonu pan-

panya sloganının yazılı olduğu pankart asılan standda, talepleri içeren Almanca-Türkçe dövizler ve afişler yeraldı. Bildirilerin dağıtılıp imza toplanan standda aynı zamanda 5 Mart'ta yapılacak yürüyüşün duyurusu yapıldı.

Türkiyeli Emekçiler;

◆ Yabancılara her düzeyde eşit haklar verilmeli. ◆ Anti-demokratik Göçmenler Yasası iptal edilmeli. ◆ Anti-terör yasaı kaldırılmalı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne karşı saldırılar son bulmalı. Düşünce ve örgütlenme hakkı engellenemez. Haklar ve özgürlükler mücadelesi terör olarak görülemez. ◆ Yabancılar ve Müslümanlar terörist değildir. Vatandaşlık vermeme, işten çıkarma, sınırdışı uygulamalarına son verilmeli. ◆ Farklı milliyetlerden halkların din ve inançları üzerindeki baskılar son bulmalıdır. ◆ Entegrasyon adı altında uygulanan asimilasyon politikalarından vazgeçilmelidir. ◆ Anadil eğitimi temel bir haktır, anadil eğitimi kaldırılmamalıdır. ◆ Sağlık ile ilgili reformlar kaldırılmalı. Ücretsiz sağlık hakkı geri verilmelidir. ◆ Eğitime getirilen kısıtlamalar kaldırılmalı, herkese eşit eğitim hakkı tanınmalıdır. ◆ Hartz IV Yasası ile ortaya çıkan işsizlik parası ve sosyal yardımların kesilmesi engellenmeli, bu yasa iptal edilmelidir. ◆ Alman (ve diğer ülkelerin) vatandaşlığı almanın önüne getirilen engeller kaldırılmalıdır. Yıllardır bu ülkelerde yaşayan, çalışan ve vergi ödeyen herkese koşulsuz çifte vatandaşlık hakkı tanınmalı. Verilen vatandaşlıklar herhangi bir sebepten dolayı geri alınmamalıdır.... diyorsan; Anadolu Federasyonu kampanyasına katılalım, örgütlenip bu haklarımız için mücadele edelim.

Uyuşturucu ve Çeteleşmeye Karşı Örgütlenelim



İngiltere Anadolu Halk Kültür Merkezi (AHKM) tarafından başlatılan uyuşturucuya, çeteleşmeye karşı kampanya çalışmaları, Anadolu Federasyonu'nun kampanyasıyla birlikte sürdürülüyor.

27 Şubat günü Londra'da düzenlenen panel de bu etkinliklerden biri oldu. Son yıllarda yürürlüğe konan Anti-terör Yasası ve sosyal hak gasplarının da ele alındığı panelde, Haringey Belediyesi Meclis üyesi Nilgün Canver,

yine belediyede uyğurucu mad-
deler konusunda faaliyet göste-
ren Hannah Shead, Dr. Teoman
Sırrı, Türk Okulları Konsorsiyu-
mu Başkanı Akmen Ali Sıtkı ve
AHKM temsilcisi konuştu.

Canver, kampanyaya destek verilmesi gerektiğini belirtirken,

Hannah Shead uyuşturucu mad-
deler hakkında bilgi verdi. Dr. Te-
oman Sırrı ise uyuşturucu kulla-
nımının gençler arasındaki yay-
gınlığına ilişkin rakamlar sundu
ve *"uyuşturucu pazarlaması ko-
nusunda Türkiye'nin birinci sıra-
da olduğunu üzülerek belirtirim"*
dedi.

Akmen Ali Sıtkı, konuşmasında Türkiyeliler olarak geleneklerimize sahip çıkmamız gerektiğini söylerken, AHKM temsilcisi, uyuşturucunun uluslararası bir sektör olduğunu belirterek, “*başta ABD olmak üzere Avrupa emperyalist ülkelerinin, hem ekonomik hem de kişileri uyuşturmak için yaygınlaştırdığı halklara saldırı aracıdır*” dedi. Bu bataklığın sivrisinekleri olmamamız için değerlerimize, kültürümüze sahip çıkalım, örgütlenip mücadele edelim diyen AHKM temsilcisi, sözlerini “*çünkü karşımızda anlı şanlı devletlerin örgütlü güçleri vardır*” diye bitirdi.

“başta ABD olmak üzere Avrupa emperyalist ülkelerinin, hem ekonomik hem de kişileri uyuşturmak için yaygınlaştırdığı halklara saldırı aracıdır.”



Sandra Bakutz Bir Gazete Haberiyle 'Örgüt Üyesi' Yapıldı!

Avusturyalı muhalif gazeteci Sandra Bakutz'un hukuksuz tutsaklığı sürdürülüyor. Avukatlarının yaptığı itirazı 21 Şubat günü görüşen Ankara 2 No'lu ACM, tahliye talebini reddederek, tutukluluğunun sürmesine karar verdi.

Bulunduğu Gebze M Tipi Hapishanesi'nden davasının görüleceği Ankara'daki Ulucanlar Hapishanesi'ne sevk edilen Sandra'nın dosyasını inceleyen Halkın Hukuk Bürosu, yaptığı açıklama ile, oligarşinin keyfilik ve hukuksuzlukta nasıl sınır tanımadığını bir kez daha gösterdi. Sandra'nın tutuklanma gerekçesi, 4 yıl önce Hürriyet Gazetesi'nde çıkan bir habere, evet bir gazete haberine dayandırılıyor.

Tek 'Kanıt': 4 Yıl Önceki Bir Gazete Haberi 'Suç': Demokratik Protestoya 'Kapı Açmak!'

Sandra Bakutz'un tutuklanmasına "kanıt" gösterilen Hürriyet Gazetesi'nde 4 yıl önce yer alan habere göre; Bakutz, dönemin Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in Brüksel'de bulunduğu sırada Cem'i protesto etmek isteyen bir gruba kapıyı açmış ve bu suretle kamu düzeninin bozulmasına sebebiyet vermiştir.

HHB, tek "kanıtın" bu gazete haberi olmasına karşın Bakutz'un örgüt üyeliği gibi ciddi bir suçlamayla tutuklanmasındaki çelişkiye dikkat çektiği açıklamasında, değil bir başka ülkenin vatandaşı, hiç kimsenin bir gazete haberinin tek delil olarak gösterildiği bir davadan ötürü tutuklanmaması gerektiğini vurguladı.

HHB şöyle devam etti:

"Brüksel'de işlendiği iddia edilen bu fiilin suç teşkil edip etmediği bir yana, Türkiye Devleti'nin yargılama alanı içinde olmadığı da açıktır. 31 Ağustos 2001 tarihinde işlendiği iddia edilen bu suça dair yaklaşık 4 yıldır tek bir delil dahi bulunamamıştır. Bu 4 yılın ardından delilleri karartma şüphesinin varlığından dahi söz edilemeyeceği de açıktır. Bir tek gazete haberiyle özgürlük ve güvenlik hakkı ihlal edilebilen bir ülkede hukuktan bahsedilemeyeceği de açık bir gerçektir."

İşte size bir Türkiye gerçeği:

Demokratik bir protesto eyleminde, Cem'in konuşma yaptığı salonun kapısını açmak, örgüt üyeliği kanıtı! Ki, kapıyı açan Sandra'dır diyen sadece Hürriyet Gazetesi. Örgüt üyeliği, bir insan tutuklanması bu kadar ucuzdur bu ülkede. Yeter ki, muhalif ol, Türkiye'deki hukuksuzluklara, hak ve özgürlük ihlallerine karşı sesini yükselt; örgüt üyesi olmanız için mutlaka bir kıyafet bulunur!

Oligarşinin "kamu güvenliği" yutturmacası Belçika sınırlarına kadar uzanıyor anlaşılan!

"Sandra Bakutz'a Özgürlük"

Öte yandan, Sandra'nın serbest bırakılması çağrıları da sürüyor. Başlatılan kampanya çerçevesinde, Avusturya Dışişleri Bakanlığı önünde 24 Şubat günü ikinci kez gösteri yapıldı. 1 saat süren gösteride Sandra'nın avukatı aracılığıyla kamuoyuna gönderdiği mektup dağıtıldı. Gösteriye katılan Avusturya Anadolu Federasyonu, AIK, KOMAK temsilcileri konuşmalar yaptı. Daha sonra bir hip hop sanatçısının Sandra için bestelediği şarkının dinlenmesinin ardından gösteri, "Sandraya Özgürlük", "Bütün Politik Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganlarıyla son buldu.

Alman Yeşiller Partisi, Bakutz için Türkiye Büyükelçiliği'ne bir mektup iletirken, Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e bir mektup göndererek Bakutz'un tutuklanmasını "keyfi ve kuşkulu" olarak değerlendirdiklerini belirten **Uluslararası Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF)** Bakutz'un derhal serbest bırakılmasını istedi. Açıklamada: *"Net olmayan şüphelere dayalı bu tutuklama, uluslararası bir tutuklama kararına da dayanmıyor. Türkiye adaleti Evrensel İnsan Hakları Deklarasyonu'nun 9 ve 10. maddeleri ile fikir özgürlüğünü düzenleyen 19. maddesine uymuyor"* denildi. Ayrıca, Bakutz'un 1 Nisan hukuksuzluk davasını izlemek için gittiği bir ülkede hukuksuzluğa maruz kaldığına yer verildi.

Türkiye'de ise, İstanbul Temel Haklar, 26 Şubat günü dernek binasında bir basın toplantısı düzenleyerek, Sandra Bakutz'a yapılan kompoları kınadı. Dernek üyesi Mehmet Püremiş, 1 Nisan hukuksuzluğunu hatırlatarak, "Bakutz da aynı hukuksuzluktan nasibini almıştır" dedi. Daha sonra söz alan Özgür Aydın, Temel Haklar adına açıklamayı okudu.

Açıklamada, Bakutz'un tutuklanma gerekçesinin hukuksuzluğuna dikkat çekildi ve demokratik protesto hakkının terör demagojisi ile yok edilmesinin Türkiye gerçeği olduğu vurgulandı. Temel Haklar, Bakutz'un derhal serbest bırakılmasını istedi.



Tutsak Bir Yorumcu Özgürlüğüne Kavuştu

Grup Yorum'un tutsak bulunan üç elemanından biri olan Muharrem Cengiz, 25 Şubat günü görülen duruşmada tahliye edildi. Grup Yorum, şimdi diğer iki üyelerinin esaretine son verilmesini istiyor.

Grup Yorum elemanı Muharrem Cengiz ve birlikte yargılandıkları, İnan Gök, Nadir Akgül ve Bülent Kemal Yıldırım'ın duruşması, sabah getirildikleri ACM'de, akşam saatlerinde başladı. Mahkemeyi izlemek ve arkadaşlarını sahiplenmek için orada bulunan Grup Yorum elemanları, bir basın açıklaması yaparak, üzerlerindeki baskıyı bir kez daha protesto ettiler. "20 Yıldır Türkülerimizden Korkuyorlar, Grup Yorum'a Özgürlük" pankartının açıldığı açıklamada: Muharrem Cengiz'in "Muharrem Cengiz Serbest Bırakılsın!" yazılı resimleri ve "Grup Yorum Susturulamaz, Türküler Susmaz Halaylar Sürer, Grup Yorum'a Özgürlük!" yazılı dövizler taşındı.

Grup Yorum elemanlarından İnan Altın, arkadaşlarının serbest bırakılması için başlattıkları kampanyanın süreceğini, Muharrem ve tutuklu bulunan diğer arkadaşları; İhsan Cibelik ile Ali Aracı'nın sahte belgelerle, düzmece iddialarla hukuk kuralları hiçe sayılarak tutuklandıklarını bildirdi. Grup Yorum ele-

manları daha sonra "Gel ki Şafaklar Tutuşsun" adlı şarkılarını söyleyerek açıklamalarını sona erdirdiler.

Mahkemeye Grup Yorum elemanlarının dışında, dinleyicileri, Grup Yorum Korosu elemanları, TAYAD'lı Aileler, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyeleri de katılarak destek verdiler.

Duruşmada, mahkeme heyetinin ilk olarak Muharrem Cengiz'in mahkemeye getirilip getirilmediğini sorup, getirildiğinden emin olmaya çalışması dikkat çekerken, Adli Tıp Kurumu'ndan gelen sonuçlar okundu.

İnan Gök savunmasında Wernicke Kor-sakoff hastası olduğunu belirterek başlar-

ken, dava dosyası ile ilgisi olmayan Muharrem Cengiz ile diğer tutsakların tahliyelerini talep etti.

Nadir Akgül ve Bülent Kemal Yıldırım'ın ardından sözü Muharrem Cengiz, tutuklanmasının Grup Yorum üzerindeki baskıların bir parçası olduğunu dile getirdi. Av. Taylan Tanay'ın savunmasının ardından mahkeme, savcının da talebiyle, Nadir Akgül ile Muharrem Cengiz'in tahliyelerine karar verdi.



Sayı 148

47

6 Mart
2005

Başegmeyen Kadınlarımızın Yolundayız!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde; 6 Mart günü, Saat 11:00'da Saraçhane'de bulunan Büyükşehir Belediyesi önünde toplanıp, yürüyüşle Be-yazıt Meydanı'nda düzenlenecek mitingte yerimizi alacağız! İşçi, memur, gecekondulu, genç erkek ve kadınlar olarak Saraçhane'de olalım!

Hapishanelerde başegmeyen kadınlarımızın; kavganın bütün alanlarında kadının özgürleşmesinin mücadele içinde olacağını yaşamlarını feda ederek kanıtlayanların sesini alanlara taşıyalım.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi



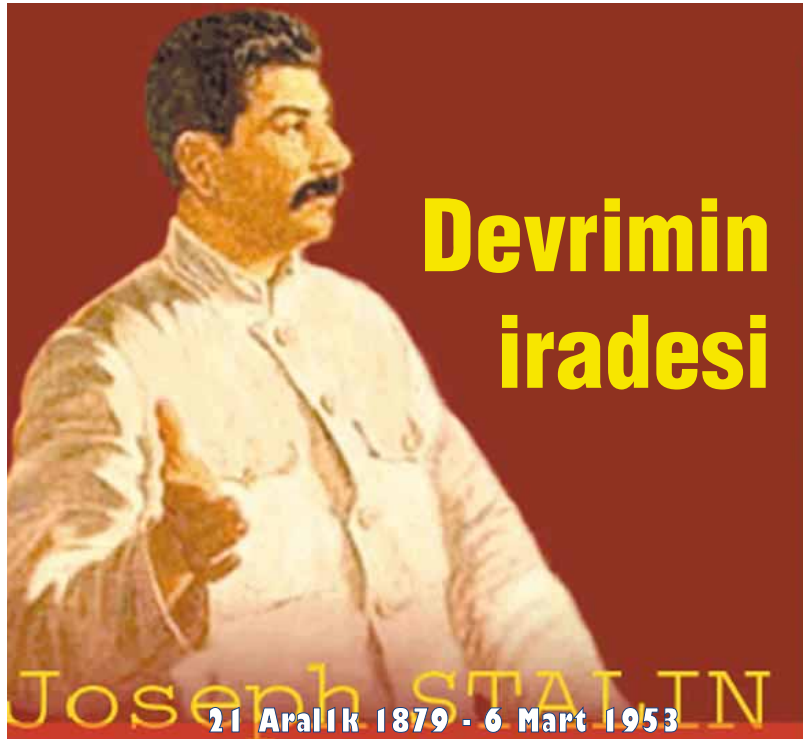
Disket Komplosunda Çöküş Sürüyor

1 Nisan ve akabinde "diskette adın geçiyor" diye tutuklananların tahliyeleri ile birlikte, komplo-nun çöküşü de sürüyor. İstanbul ACM onlarca insanın tutukluluğunu sürdürerek komploya sahip çıkarken, Adana 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen bir davada, "diskette adı geçen" bir kişi daha tahliye oldu.

Mersin Temel Haklar üyesi Ali Yıldız, 28 Şu-

bat günü çıkartıldığı Adana 6. ACM'de, tahliye edildi. Ali Yıldız, 31 Ocak günü görülen duruşmaya getirilmemişti. 28 Şubat günü çıkartıldığı 2. duruşmada Yıldız tahliye edilirken, aynı davadan yargılanan Metin Yavuz'un ifade tutanağının istenmesine karar verildi.

Ali Yıldız, 22 Kasım 2004'te iki arkadaşıyla yolda yürürken gözaltına alınmış ve "diskette adın geçiyor" denilerek tutuklanmıştı. İstanbul ACM hukuksuzluğu hala sürdürecektir mi?



Sayı 148

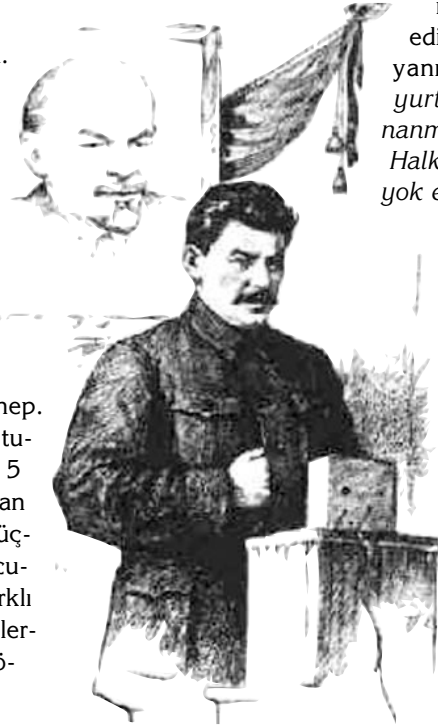
48

6 Mart
2005

Stal, Rusça'da "çelik" demektir. Josef Vissarionoviç Cugaşvili, 1910'ların başında yeni bir kod adı kullanması gerektiğinde ona "Çelik adam" anlamına gelen **Stalin** denildi. Bir kod ismin, o ismi kullanan kişiye bu kadar denk düştüğü ender örneklerden biridir Stalin. Bu isim onunla öylesine bütünleşmiştir ki, o artık her yerde sadece Stalin'dir. Asıl adı olan Cugaşvili silinmiştir tarihten.

Stalin, bir devrimci olarak yaşamında da, SBKP Genel Sekreteri olarak da, Sovyet ülkesinin lideri olarak da güçlü bir iradenin temsilcisi olmuştur hep. En zor durumlarda devrimci iradenin yenilmezliğine inanmış ve o iradeyi dayatmıştır düşmanlarına. Belki de ona karşı saldırıların en önemli nedenlerinden biri budur.

Stalin, Gürcistan'da doğdu. İlk öğrenimini bir kilise okulunda yaptı. Ardından papazlık eğitimi için Tiflis İlahiyat Okulu'na girdi. Ve günün 24 saatinde dinin empoze edildiği bu okulda, o, çevre koşullarına, baskılara rağmen Marksist oldu. 1899'da bu okuldan atıldı. Bundan sonra grevlerin, işçi gruplarının, illegal örgütlenmelerin içinde olacaktır hep. 1902 ile 1913 arasında 7 kez tutuklandı, 6 kez sürgün edildi, 5 kez sürgünden kaçtı. Kavgadan kopmama iradesi böylesine güçlüdür. Yine bu iradesinin sonucudur ki, birçok Bolşevik'ten farklı olarak sürgünde olduğu dönemlerde bile, fiilen çeşitli alanların yöneticiliğini yapmıştır.



1910'da Bolşevik Parti'nin Merkez Komitesi'ne seçildi. 1912 Ocak'ında yapılan ve Stalin'in yine zorunlu nedenler nedeniyle katılmadığı RSDİP Konferansı'nda ise, konferansta olmamasına rağmen Merkez Komite Rusya Bürosu sorumluluğuna atandı. Bu onun çalışma tarzına, olumsuz gelişmeler karşısında iradesinin asla sarsılmayacağına ve örgüt iradesinin sarsılması na izin vermeyeceğine duyulan güvenin sonucuydu.

Ekim Devrimi'nden sonra, ulusal sorun konusundaki teorik-politik yetkinliği ile yeni Sovyet hükümetinde Milliyetler Halk Komiseri oldu. Fakat devrimin hemen ertesinde Stalin'in üstlendiği önemli görevler, Milliyetler Halk Komiseri olarak üstlendiği görevden farklı oldu.

Devrimi izleyen iç savaş yıllarında, Kornilovlar'ın, Denikinler'in beyaz orduları üst üste Sovyet rejimine darbeler vurduğu dönemde, Stalin önce Ordu Konseyi Üyesi olarak, sonra Güney Cephesi Devrim Askeri Şura Başkanı olarak karşı-devrimcilerin birçok yeri ele geçirdiği bölgelerde Kızıl ordunun ve halkın savaşını yönetti. Devrimin ilk döneminde Kızıl Ordu yöneticileri arasında da Çarlık Ordusu'ndan kalan sabotörlerin cirit attığı bir dönemdi ve ancak Stalin aracılığıyla bölgeye yapılan müdahaleden sonra, karşı-devrimin ilerleyişi durduruldu ve ardından da karşı-devrim bozguna uğratıldı.

İşte bu irade, emperyalist kuşatmaya, parti içindeki yılgınlıklara rağmen, Sovyet ekonomisindeki sanayileşme hamlesinden vazgeçmedi.

Ve yine işte bu irade, Nazi orduları Sovyetler'in önemli bölümünü işgal edip Moskova, Stalingrad önlerine dayanmışken, şöyle diyordu: "Yoldaşlar, yurttaşlar, kardeşler, ordumuzun ve dayanmamızın erleri: Sizlere sesleniyorum... Halkımızın bütün kuvvetleriyle düşmanı yok edelim: **Zafere doğru ileri!**" Nazi işgalinin en yoğun döneminde bile, zafere kazanma iradesi bir an bile zayıflamadı. Halka, orduya, partiye bu iradeyi taşıdı.

Her şart altında devrimi, proletaryanın iradesini savunmak onun asıl özelliğidir. Dünya halklarının, proletaryasının önderlerinden öğrenmek bir görevse, Stalin nezdinde bu görevi yerine getirmenin en iyi biçimi, her şeyden önce ondan bu **iradeyi** miras almaktır. Çünkü bu iradeye sahip olmayanlar, teorileri, politikaları ne olursa olsun, asla zafer kazanamazlar.

Emperyalist Politikalara Karşı Halk Barikadı

Latin Amerika - Uruguay'da, 170 yıllık sağcı hükümetlerin seçilmesinin ardından ilk kez, sol cephede yer alan Tabare Vazquez 2 Mart günü görevine başladı. Bu gelişme üzerine, birçok basın yayın organı, "Latin Amerika sola kayıyor" diye duyurdu gelişmeyi. Bundan önce de kıtada birçok ülkede "sol" iktidarlar başa gelmişti. Bu iktidarların siyasi, ekonomik politikaları ve emperyalist sistem içinde neyi nereye kadar yapabilecekleri ayrı ve daha kapsamlı bir yazı konusudur.

Latin Amerika kıtasında, daha çok ulusal, halkçı ve Amerikan karşıtı bir yükseliş ve buna paralel iktidar değişimleri yaşanmaktadır. Bu ülkelerin neredeyse tamamı geçmişte devrimci gerilla hareketlerinin savaştığı ülkelerdir. Öte yandan 1980'lerden itibaren IMF patentli emperyalist programlar (bugün ülkemizde uygulanan) pervasız bir şekilde uygulanmış, Arjantin örneğinde olduğu gibi, ülkeler iflas etmiş, halk büyük bir sefalet içinde bırakılmıştı. Gelişen kitle hareketinin kaynağı da temel olarak bu politikalar yöneltti. Bugün yaşanan iktidar değişimleri de, halkın emperyalist politikalara karşı bir barikatıdır. Barikatın sağlamlığı ayrı bir konu olmakla birlikte, halkın arayışı bitmiş değildir. Brezilya'da bu kez de kitlelerin Lula'ya karşı hoşnutsuzluğu yükselmektedir. Çünkü halihazırda bu iktidarların siyasi, ekonomik olarak emperyalist sistemin dışına çıkmaları gibi bir durum yoktur. Ancak, emperyalist çark kıtada darbe almıştır. Bu gelişme halkların lehinedir.

Küba'yı onyıllardır teslim alamayan Amerikan emperyalizmi, sadık işbirlikçilerini de yitirerek darbe almıştır. Küba üzerinde kurmak istediği tecrit kıta özgülünde büyük oranda etkisizleşmiştir. Tüm bu gelişmeleri Küba'nın moral ve ideolojik etkisinden bağımsız düşünemeyiz. 10 milyonluk bir ülke, neredeyse bütün kıta için örnektir ve ABD'nin temel korkusudur.

CIA'nın hazırladığı 'Küresel İstihbarat Sorunları 2005' adlı raporunda, Venezuela Devlet Başkanı **Chavez'in**, **Küba Devlet Başkanı Fidel Castro tarafından desteklenmesinin "ABD açısından oldukça tehlikeli olduğunun"** dile getiriliyor olması bunun kanıtıdır.

Bu arada, Chavez, başkent Caracas'ta yoksulluk konulu bir uluslararası toplantıda yaptığı konuşmada, ABD Başkanı Bush'un, "dünyadaki dengeleri bozan en büyük güç" olduğunu belirterek, Batı kapitalizminin dünyanın ekonomik ve sosyal sorunlarını çözmekte yetersiz kaldığını belirtti. "Kapitalizm değilse, peki ne çözecek" diye

soran Chavez, cevabını da şöyle verdi: "Hiç şüphem yok ki, sosyalizm. 21. yüzyılın sosyalizmini bulmamız gerekiyor."



Marco ve Daniel'e Özgürlük

Almanya - Ağustos 2001 ve Mayıs 2002 tarihleri arasında Mercedes ve Telekom tekellerinin de bulunduğu, II Kriminal ve Federal Sınır Koruma Daireleri'nde "siyasi amaçlı yangın çıkartıp yüzbinlerce Euro hasara yol açmakla" suçlanan Marco Heinrichs ve Daniel Winter isimli devrimciler, Kasım 2002'den bu yana yargılanıyorlar. Bu senenin başında cezalarının kesinleşmesinin ardından, protesto eylemleri düzenlendi. 22 Şubat günü Magdeburg şehir merkezinde yol pankart açılıp trafiğe kapatılarak "Siyasi Tutuklulara Özgürlük" ve "Marco ve Daniel'e Özgürlük" sloganları atıldı. 26 Şubat'ta da protesto için TAYAD Komite'nin katılıp desteklediği bir yürüyüş düzenlendi. Eylemde "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganları atıldı, Almanya ve dünyada direnişlerin haklı ve meşru, asıl suçlunun emperyalist sistemin kendisi olduğu haykırıldı.

Yoksul Halk Barikatlarında

Avusturya - Başkent Sydney'de yoksul halkın oturduğu Macquarie Fields semtinde, 25 Şubat akşamı polis 17 ve 19 yaşındaki iki genci ezerek öldürmesi üzerine halk sokaklara döküldü. Halkın protestosu da polisin saldırısıyla karşılaştı. Bunun üzerine halk sokaklarda barikat kurdu.

Ertesi gün polis evlere baskın düzenleyerek 19 kişiyi gözaltına aldı. Halk gözaltılarının serbest bırakılması ve polisin semtten çıkması talebiyle tekrar gösterilere başladı. Saldıran polise bu sefer molotof kokteyli, taş ve sopalarla karşılık verildi.

Üçüncü gün, Sydney'in Redfern, Bankstown gibi Aborjinler'in ve işsiz, yoksul göçmenlerin oturduğu semtlerinden gelen gençler de barikata katıldılar. Gelişmeler 12 Mart 1995'te İstanbul Gazi'de yaşananların küçük bir örneğini andırıyordu. Gecekonducuların yoksulları, bir barikat ardında buluşmuşlardı. Dergimiz yayına girdiği sırada, çatışmalar aralıklı olarak hala devam ediyor, halk barikatların arkasında direniyordu.

Halk, iki genci öldüren polislerin yargılanmasını, gözaltındakilerin serbest bırakılmasını, devletin yoksulları aşağılayan politikaları terketmesini, işsizliğe son verilmesini, vergilerin düşürülmesini ve semtlere daha fazla otobüs seferleri düzenlenmesini istiyor.



kahramanlar Ölmez

5 Mart - 11 Mart Şehitlerimiz

Sezgin ENGİN
Fadime BİNGÖL
Hasan GÜRGEN
Ali YILDIRIM
Mehmet GÜNDÜZ
Dinçer YILMAZ
12-14 Mart 1995

Kontrgerilla tarafından İstanbul Gazi Mahallesi'ne karşı düzenlenen saldırıya karşı direnişte şehit düştüler. Kontrgerilla saldırısına karşı ayaklanan halkın verdiği şehitlerden 6'sı Cephe'nin militanları, taraftarıydılar.

Sezgin ENGİN, Gazi ayaklanmasının en genç şehididir. Çocukluğundan

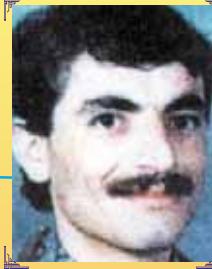
itibaren onurlu yaşamayı öğrendi. Devrimci düşünceleri kavradı. Liseli DEV-GENÇ'li oldu. 14-15 yaşlarında Cephe'nin yaptığı gösterilere katılmaya başladı. Yavaş yavaş örgütleyiciliği öğrenirken, Gazi ayaklanmasının başından itibaren en önünde yer alarak şehit düştü.



Fadime Bingöl,

1955, Kars Hınık İlçesi Güneşgören Köyü doğumluydu. Yoksulluk içinde büyüdü, zengin köylülerin tarla ve bağlarında gündelikçi olarak çalıştı. 1974'te Gazi Mahallesi'ne göç etti. Bu yıllar devrimcilerle tanıştığı, kavgaya omuz verdiği yıllar oldu. İlk başta ilişkide olduğu grubun 12 Eylül cuntası karşısında direnmemesi nedeniyle onlardan uzaklaştı ve 1980'lerin sonunda Devrimci Solcu oldu. Bir

Cepheli olarak kahvelerin tarandığını duyduğu ilk andan itibaren



halkı saldırıya karşı direnişe çağıranlardan biri oldu.

Hasan GÜRGEN, 26 yaşında, Sivas Zaralı bir emekçiydi. Gazi'ye taşındığında amacı bir göz ev sahibi olabilirdi. Gazi halkının mücadelesi içinde Cepheli olur. Katliama karşı en önde koşanlardan, panzer'in üzerine çıkıp elindeki keserle panzere vuranlardan biri olarak şehit düştü.

Ali YILDIRIM, Sivas,

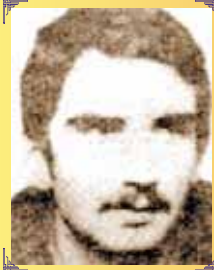
Hafik İlçesi Öykür Köyü'ndendir. 22 yaşındaydı henüz. Bağcılar Endüstri Meslek Lisesi'nde okurken Liseli DEV-GENÇ içinde yer aldı. Gazi katliamı duyulur duyulmaz Okmeydanı'nda halkı toplayıp Gazi'ye doğru yürüyüşe geçenlerin başındakilerden biridir. Gazi'ye ulaşarak halkın ayaklanmasına katılırlar. Panzerin üzerine çıkan üç gençten biri de Ali'dir.



Mehmet GÜNDÜZ, 1958 Erzurum doğumlu Mehmet, üç çocuk babası bir emekçidir. Cephe taraftarıdır. Katliamı duyar duymaz sokağa fırlar. Çatışmanın içinde emekçi elleriyle nerede ihtiyaç varsa oraya koşturur. Ortalığın kısmen durulduğu gece saat 04.30 sıralarında cemevi civarında toplanan halka aniden panzerden açılan ateş sonucu şehit düştü.



Dinçer YILMAZ, Tokatlı, 19 yaşında konfeksiyon işçisiydi. Cephe taraftarıydı. Yoldaşlarına karşı ne kadar neşeli ise faşistlere karşı da o kadar öfkeliydi. Katliama karşı ilk tepkiyi göstererek ayaklanmaya çevrilmesinde canla başla çalıştı, çatıştı. 13 Mart'ta katledildi.



Şenol ŞENER
8 Mart 1979

Devrimci gençliğin Yıldız

İDMMA örgütlenmesi içinde anti-faşist mücadelede yer aldı. Polisin kaldığı eve yaptığı baskın sırasında rahatsızlanarak aramızdan ayrıldı.

Ankara'da polis tarafından kurulan pusuda, sırtından vurularak katledildi.

1947 doğumlu olan Koray Doğan, ODTÜ öğrencisiyken mücadeleye katıldı, ilerleyen süreçte THKP-C içinde yer aldı. Mahirler'in Maltepe Hapishanesi'nden firar etmesinden sonra onlara yer bulma, ilişki kurma gibi görevler üstlendi. Bu görevini yerine getirdiği günlerde katledildi.

Koray DOĞAN
8 Mart 1972



Büyük direnişte ölümsüzleştiler

"... bağımsız
bir ülke istediğim için

ölüme gönüllü oldum... Konuşmayan, düşünmeyen bir birey olmamak için direniyorum." diyerek ölüm orucunun 5. Ekibi'nde yer alan Yusuf Kutlu, 279 gün bu kararlılığını sürdürerek Ankara Numune Hastanesi'nde şehit düştü.

Yusuf Kutlu, 1973'te Hatay/Antakya/İkinci Beldesi'nde doğdu. Arap Alevi-leri'ndendi. Anadili olarak Arapçayı öğrendi, ama kendi dilinde eğitim görmedi.



Bir emekçi olarak atıldı hayata. Oto boyacıydı. Sömürüyü tanıyıp devrim mücadelesine katıldı. 1995'te tutuklandı. DHKP-C davasından yargılandı. Ölüm orucunda şehit düştüğünde tutsaklığının 8. yılındaydı. 19 Aralık 2000 katliamında Bartın'daydı. Sincan F Tipi'ne sevk edilip hücrede tecrit edildi. O yoldaşlarından ayrı ama yoldaşlarıyla birlikteydi. Halkından uzak, ama halkıyla birlikteydi. Örgüt ise zaten kendisiydi. Kararından bir adım sapmadan devrimcilerin tecritle yenilmeyeceğini gösterdi.

Yusuf Kutlu
9 Mart 2002

Yeter Güzel
10 Mart 2002

Ölüm Orucu 7. Ekibi'n-deydi Yeter Güzel. Ölüm orucundayken tahliye edildi. Dışarıda da sürdürdü eylemini. 13 Kasım 2001'de Küçükarmutlu ve Alibeyköy'e yapılan saldırıda Yeter Güzel de gözaltına alındı. Kısa süre önce Yeter'i tahliye eden düzen, kendi hukukunu çiğneyerek onu yeniden tutukladı.

Yeter Güzel, ölüm orucunu konulduğu Bayrampaşa Hapishanesi'nde de devam ettirerek, zorla müdahale işkencesine karşı direnerek, ölüm orucunun 170. gününde şehit düştü.

Dersim Nazimiye doğumlu Yeter Güzel, hemşireydi. Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) üyesiydi. 1999'da, Esenyalı Sağlık Ocağı'nda çalışırken tutuklandı, TKP(ML) davasından yargılandı.

